

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

33

Do użytku
służbowego

~~_____~~
Egz. Nr 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

3(42)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
KADRE SZTABU GENERALNEGO
m. gen. broni K. Świerczewskie

PF 58364
38964

WARSZAWA ■ KWIECIEŃ ■ 1975

33

Ad

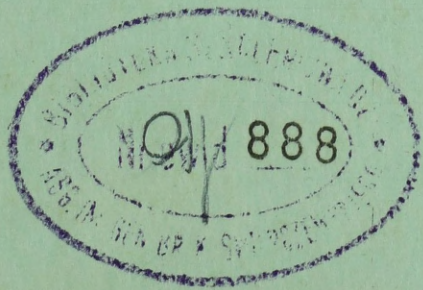
Do użytku
służbowego

~~SECRET~~

Egz. Nr. 1

BIULETYN KOMITETU UCZELNIANEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

PF 58964

3(42)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
KADEMI SZTABU GENERALNEGO
m. gen. broni K. Świerczewskiego

38964

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WR
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KOMITET PZPR ASG WP

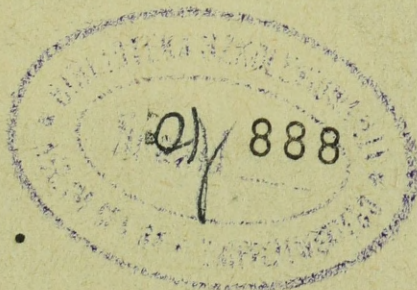
Znakl. prot. 12657. /

Do użytku
służbowego

~~_____~~
Egz. nr 1

MATERIAŁY Z XV KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZO-
WYBORCZEJ AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

/11.03.1975 r./

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~nr. 38964~~

WARSZAWA

Kwiecień

1975 r.

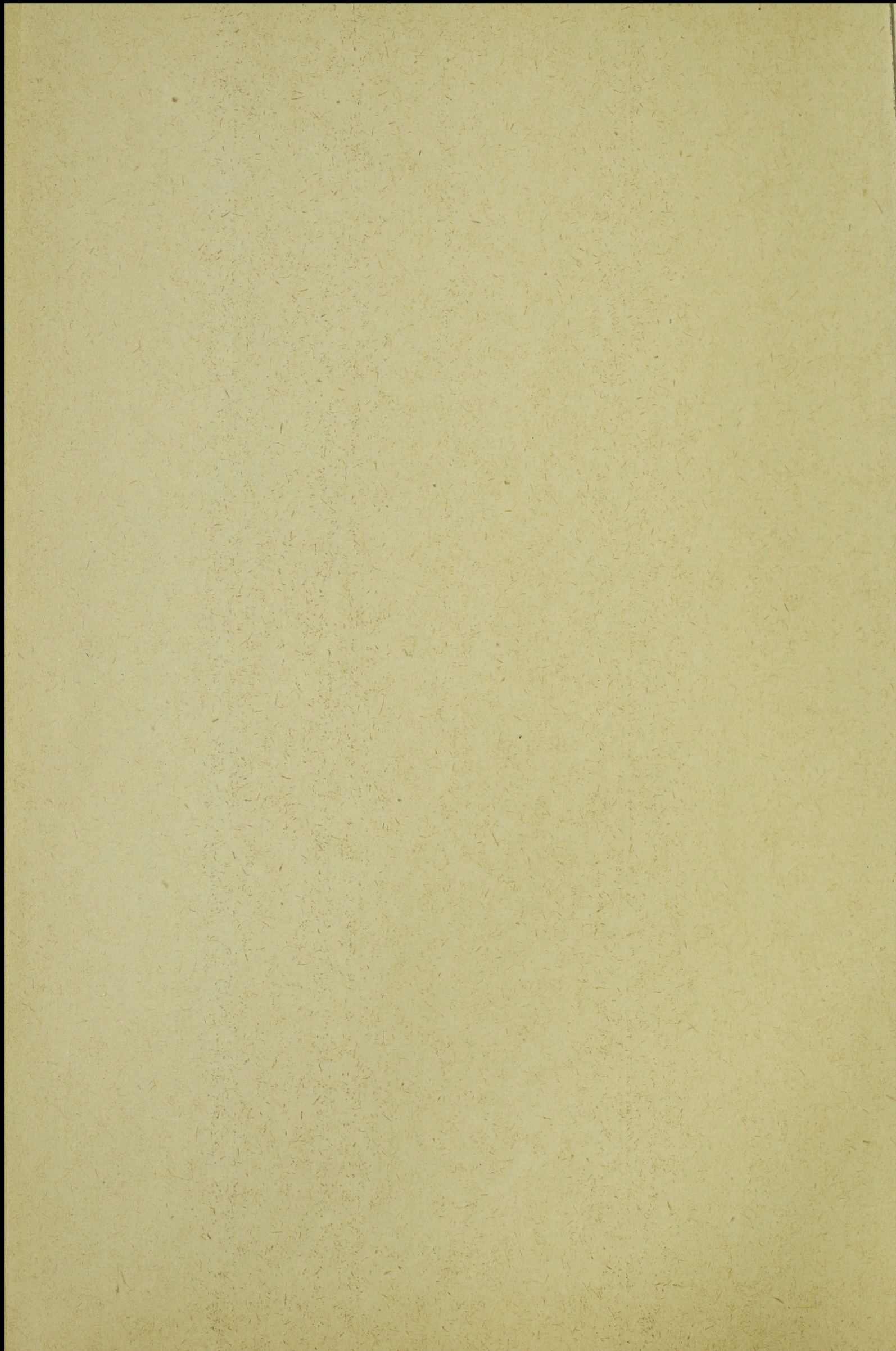
SPIS TREŚCI

	Str.
1. Sprawozdanie Komitetu Uczelnianego PZPR /za okres marzec 1973 - luty 1975 r./	1
2. Referat Szefa Sztabu Generalnego WP - <u>Wiceministra</u> Obrony Narodowej gen. broni Floriana Siwickiego	63
3. Wystąpienie Komendanta Akademii Sztabu Generalnego WP - gen. dyw. Bolesława Chochy	77
4. Wystąpienie Zastępcy Komendanta ASG do spraw politycznych - płk. mgr. Władysława Jury	99
5. Uchwała XV Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej ..	111
6. Skład Komitetu PZPR ASG WP wybranego na XV Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej	119
7. Wystąpienie nowo wybranego sekretarza Komitetu PZPR ASG WP	120

Komitet PZPR ASG WP przedstawia materiały z XV Konferencji sprawozdawczo-wyborczej - pierwszą część. Druga część będzie obejmować wystąpienia w dyskusji oraz materiały złożone do protokołu. Części drugiej nie będzie się wydawać w postaci biuletynu, a w pojedynczym egzemplarzu. Znajdować się ona będzie w Komitecie PZPR ASG WP do wglądu zainteresowanych.

Obrady konferencji wytyczyły kierunki pracy naszej uczelni w dziedzinie ideowo-politycznej i wewnątrzpartyjnej, dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej oraz gospodarczej i socjalno-bytowej.

Materiały z konferencji stanowią cenny dorobek naszej uczelnianej organizacji partyjnej. Z tą myślą, Komitet zaleca wszystkim organizacjom partyjnym wnikliwe przestudiowanie całego materiału i konsekwentne realizowanie zawartych w nich wniosków w codziennej pracy partyjnej.

A K A D E M I A   S Z T A B U   G E N E R A L N E G O   W P
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~SECRET~~

Egz.nr ....

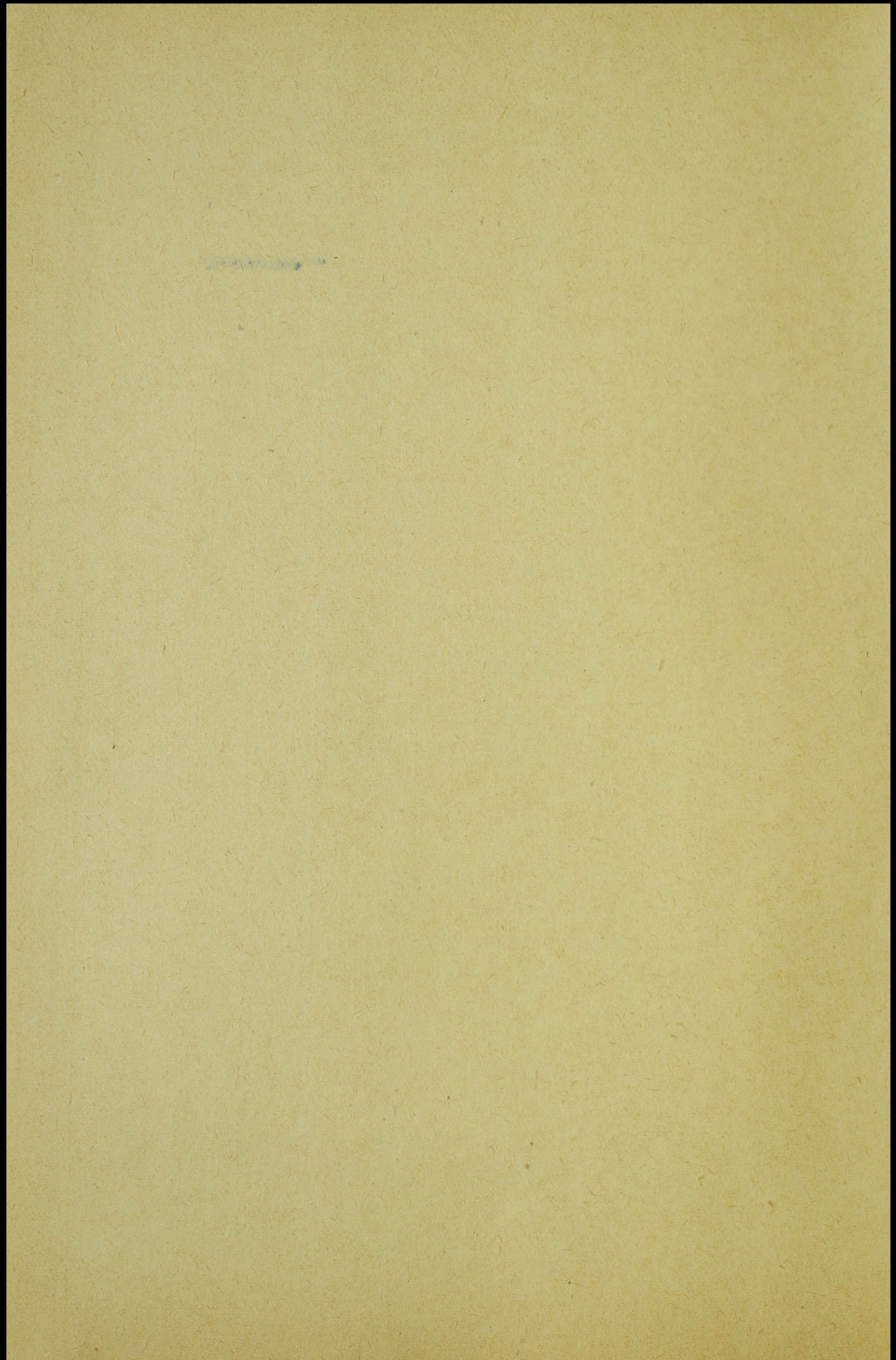
S P R A W O Z D A N I E
KOMITETU UCZELNIANEGO PZPR
/za okres marzec 1973-luty 1975 rok/
XV KONFERENCJA
SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA

WARSZAWA

L u t y

1975 r.

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	4
1. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY IDEOWO-POLITYCZNEJ	7 [^]
2. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY WEWNĄTRZPARTYJNEJ	22
3. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ I NAUKOWO-BADAWCZEJ	36
4. OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE GOSPODARCZEJ I SOCJALNO-BYTOWEJ	49
ZAKOŃCZENIE	61
Notatki	62

W S T Ę P

Dwuletnia działalność KU PZPR przebiegała w okresie dalszego odprężenia w sytuacji międzynarodowej i jednoczesnego nasilenia walki ideologicznej prowadzonej przez przeciwstawne sobie systemy społeczno-ekonomiczne.

Wszechstronny rozwój potęgi gospodarczej, siły obronnej, jedności moralno-politycznej społeczeństw krajów socjalistycznych oraz leninowska polityka pokoju prowadzona przez Związek Radziecki, Polskę i inne kraje naszej wspólnoty - przyniosły w ostatnich latach szereg pozytywnych zmian jakościowych, wpływających na charakter walki socjalizmu z imperializmem.

Państwa kapitalistyczne zostały zmuszone do przyjęcia zasad pokojowego współistnienia jako jedynej możliwej platformy wzajemnych stosunków z krajami socjalistycznymi.

Fundamentalne sprzeczności między kapitalizmem a socjalizmem pozostały nadal. Zmieniający się układ sił wprowadza zmiany w formach walki, nie naruszając jednak ich klasowej treści. Rywalizacja między obu systemami będzie długotrwała i trudna, wymagająca od nas uciążliwych i historycznie uzasadnionych wysiłków obronnych.

Żołnierski trud minionych lat, w którym również ma swój skromny udział nasza uczelnia - nie poszedł na marne. Ten trud był i jest wciąż jeszcze potrzebny. On właśnie owocuje pokojem.

W warunkach pokojowego współistnienia szczególnego znaczenia nabiera walka ideologiczna, będąca podstawową formą ścierania się przeciwstawnych systemów, a problemy ideologiczne stanowią dziś główną płaszczyznę tej walki.

Przebieg walki ideologicznej jest istotnym czynnikiem określającym charakter i tempo rozwoju społecznego, rzutuje on bowiem w sposób decydujący na naszą świadomość i postawę, stosunek do społeczeństwa, do kraju, państwa, na nasz stosunek do pracy, do obowiązków żołnierskich i powinności akademickich.

Najgłębszym zaś sensem naszego akademickiego działania jest wykształcenie wysoko kwalifikowanych, oddanych Partii i Ojczyźnie Socjalistycznej kadr dowódczo-sztabowych ludowego Wojska Polskiego.

Ta sprawa - obok konsekwentnej realizacji uchwał KC na -

szej partii - głównie determinowała wszystkie podstawowe przedsięwzięcia ustępującego KU i całej akademickiej organizacji partyjnej.

Działalność nasza przebiegała w okresie realizacji programu przyjętego na VI Zjeździe PZPR i uzupełnionego uchwałą I Krajowej Konferencji Partyjnej.

W wyniku realizacji tego programu nastąpił szybki postęp we wszystkich dziedzinach życia kraju, zwłaszcza w działalności ekonomiczno-produkcyjnej, co w konsekwencji przynosiło coraz bardziej odczuwalne rezultaty wyrażające się w poprawie warunków bytu ludzi pracy.

Kierownicza rola partii, jako rzeczywistej siły przewodniej w dziele budowy socjalizmu, coraz bardziej się umacniała. Ugruntowywał się leninowski styl działania we wszystkich instancjach i ogniwach naszej partii - co wyraźnie sprzyjało pogłębianiu się zarówno demokracji wewnątrzpartyjnej, jak też dyscypliny oraz skuteczności działania w realizacji przyjętego programu.

Dużą aktywność w działalności wszystkich członków partii wyzwoliły doniosłe rocznice, jakie przeżywaliśmy w czasie trwania kadencji, a mianowicie XXX-lecie PRL i XXX-lecie ludowego Wojska Polskiego.

Wszystkie te przemiany były emocjonalnie przeżywane przez cały stan osobowy uczelni. Wyzwalały one aktywne postawy społeczno-polityczne i zawodowe ludzi, a także pobudzały do działania według nowych wzorców, odpowiadających dobie obecnej, których istotę stanowi dążenie do przyspieszenia tempa życia i działalności w każdej dziedzinie - w celu pomnażania naszych osiągnięć; a szczególnie w roku VII Zjazdu Partii.

Nowo wybrany KU starał się przyjąć - zgodnie z uchwałą XIV Konferencji Partyjnej - taki styl pracy, który byłby jak najbardziej zbliżony do wzorców leninowskiego stylu działania i umożliwiał naszej uczelnianej organizacji partyjnej spełnianie wiodącej roli w życiu uczelni, poprzez wykonywanie przez nią wszystkich zadań ideowo-politycznych, wewnątrzpartyjnych, dydaktyczno-wychowawczych i naukowo-badawczych, a także gospodarczych i socjalno-bytowych.

Wyniki tej pracy w okresie dwuletniej kadencji KU przedstawiamy towarzyszom w tym sprawozdaniu, charakteryzując i oceniając pracę partyjną w wyżej wymienionych dziedzinach.

1. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY IDEOWO-POLITYCZNEJ

W okresie sprawozdawczym KU na szeroką skalę rozwinął pracę ideowo-polityczną w całym środowisku akademickim.

Zadaniem pierwszoplanowym w tej działalności KU i organizacji partyjnych było zapoznanie stanu osobowego akademii z istotą i treścią zagadnień zawartych w wyżej wymienionych uchwałach i wyrobienie w oparciu o nie u kadry, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej oraz pracowników cywilnych przekonania, że pomyślny rozwój naszego kraju jest jednoznaczny z urzeczywistnieniem ich aspiracji, a zatem, że udział każdego człowieka w tym dziele jest nieodzowny, wobec czego wzorowe wykonywanie obowiązków w każdej dziedzinie jest najlepszym wyrazem świadomej realizacji uchwał VI Zjazdu.

Kształtując postawę ideowo-polityczną naszych towarzyszy dążymy do kształtowania odpowiednio do przygotowania i posiadania wykształcenia, naukowego światopoglądu, laickiej postawy społecznej oraz do przestrzegania w życiu codziennym zasad socjalistycznej obyczajowości.

Pomimo takiego oddziaływania zdarzają się aczkolwiek pojedyncze jednak niepokojące fakty, iż niektóre osoby z naszego środowiska ulegają wpływom kleru i niesocjalistycznej obyczajowości. W zakresie zwalczania tego rodzaju zjawisk komitety i całe POP mają ogromną rolę do spełnienia. Ponadto zadaniem naszym jest wpajanie głębokiego przekonania o słuszności polityki naszej partii i rządu oraz wzrastających perspektyw rozwojowych naszego kraju i socjalizmu. W rezultacie tak rozumianej i ukierunkowanej działalności uzyskano postęp w wielu dziedzinach, a zwłaszcza w pracy dydaktyczno-wychowawczej, w aktywności organizacji partyjnych, co przejawia się w bardziej skutecznym ich oddziaływaniu na całokształt życia uczelni.

Formy działania KU i komitetów POP w tym zakresie były różne. Przekazywano polecenia indywidualnego studiowania przez członków partii określonych uchwał, dokumentów, wiele zaś problemów o znaczeniu ideowo-politycznym było tematem zebrań partyjnych, na których rozwijano różnorodne formy szkolenia partyjnego. Szczególnie ważne miejsce w tej działalności zajęło zapoznanie towarzyszy ze specjalną uchwałą Sekretariatu KC PZPR

w sprawie XXX-lecia LWP, z tezami na XXX-lecie PRL uchwalonymi na XIII Plenum oraz z uchwałą VII Plenum dotyczącą spraw młó - dzieży. Te niezwyklej wagi dokumenty stały się przedmiotem wszechstronnych studiów, które w rezultacie zapewniły właściwe ich poznanie i zrozumienie.

O problemach rozwiązywanych przez KU, o podejmowanych w tym względzie decyzjach akademii organizacje partyjne informowane były poprzez wydawany biuletyn i na miesięcznych lub do - rażnych odprawach sekretarzy, a w wielu wypadkach - za pośred - nictwem delegowanych na zebrania POP członków KU. W ten sposób organizacje partyjne i ich członkowie mieli możliwości współ - działania z KU w rozwiązywaniu podejmowanych problemów, a rów - nocześnie przedstawiania swoich uwag i propozycji w sprawach interesujących akademickie organizacje partyjne.

Ważną rolę w zespole środków oddziaływania ideowo-wycho - wawczego na cały stan osobowy uczelni spełniało szkolenie ide - ologiczne.

Zgodnie z uchwałami KC PZPR, wytycznymi GZP WP oraz po - stańowaniami uchwały XIV Konferencji Partyjnej uczelni, naka - zującymi "...konsekwentnie wprowadzać w życie zasadę: "każdy oficer wykształconym marksistą" poprzez doskonalenie wszyst - kich form oddziaływania i szkolenia ideowo-politycznego...", wszyscy członkowie i kandydaci partii, aktywiści organizacji młodzieżowej oraz bezpartyjni zostali objęci różnymi formami szkolenia ideowo-politycznego. Celem tego szkolenia było po - głębianie wiedzy ideowo-politycznej w zakresie znajomości za - sad marksizmu-leninizmu zawartych m.in. w programie PZPR, a głównie odzwierciedlonych w uchwale VI Zjazdu Partii; pogłę - bianie przekonania o słuszności polityki naszej partii i rządu; wyrabianie umiejętności widzenia perspektyw rozwoju kraju i socjalizmu; kształtowanie ideowej i zaangażowanej postawy oraz naukowego światopoglądu; umacnianie świadomej dyscypliny par - tyjnej i służbowej; wyzwalamie inicjatywy, aktywności i ofiar - ności w realizacji zadań służbowych, partyjnych i społecznych postawionych przed uczelnią przez kierownictwo MON i komendę akademii.

Wychodząc z tych generalnych założeń KU opracował jedno - lity plan szkolenia partyjnego, który stał się integralną

częścią ogólnego systemu szkolenia ideowo-politycznego stanu osobowego akademii. System ten w pełni odpowiada specyfice zadań, zapotrzebowaniu społecznemu składu osobowego uczelni, a także wymogom stawianym przed poszczególnymi grupami kadry, żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych ASG.

Zasadniczemu rozszerzeniu uległy studia na wieczorowym uniwersytecie marksizmu-leninizmu, które uczyniliśmy podstawową formą szkolenia partyjnego w akademii. Obok Wydziału Nauk Politycznych i Wojskowych utworzone zostały:

- Wydział Nauk Filozoficzno-Socjologicznych;
- Wydział Ekonomiczny;
- Studium Pedagogiczno-Psychologiczne.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że zgodnie z wnioskami wynikającymi z narady ideologicznej sił zbrojnych aktualny program WUML przy naszej uczelni przystosowany jest do specyfiki życia i zadań akademii, do jej systemu dydaktycznego i wychowawczego. Dominują w nim wydziały i formy kształcenia, mające na celu aktywizowanie uczestników zajęć, pobudzanie ich do dyskusji i wymiany poglądów, pogłębianie umiejętności przekonywania. W systemie szkolenia uwzględnia się ponadto konieczność samokształcenia, a zatem wyrabiania umiejętności samodzielnej pracy nad podnoszeniem wiedzy ideologicznej.

W okresie 1972/1973 i 1973/1974 kształcenie w ramach WUML-u objęło około 180 towarzyszy, z czego 51 słuchaczy po złożeniu egzaminu uzyskało dyplomy ukończenia, około 30 zrezygnowało z dalszych studiów, a 96 zdało egzamin po I roku i rozpoczęło II rok studiów.

Aktualnie na I i II roku studiuje 140 towarzyszy. Uzyskane w czasie studiów wyniki pozwalają stwierdzić, że założone cele zostały spełnione w stopniu zadowalającym. Wysoko ocenia się pracę wykładowców na WUML-u, jak również tych słuchaczy, którzy pomimo napotykaných trudności do końca pilnie studiowali i ukończyli WUML z bardzo dobrymi wynikami.

Jednak efekt ten pomniejsza fakt, że spora część towarzyszy z różnych przyczyn nie wytrwała do końca i zrezygnowała z kontynuowania studiów. Obok motywów, które KU uznał za uzasadnione, były rezygnacje mało przemyślane, wynikające z nieumiejętności łączenia studiów z pracą służbową. Nie pospieszili tu

jednak z pomocą ani przełożeni, ani komitety POP.

W roku szkolnym 1973/1974 KU wypracował nową formę szkolenia partyjnego - samodzielne studiowanie dzieł klasyków marksizmu-leninizmu. Szkolenie to zorganizowano we wszystkich POP kadry i objęto nim oficerów, chorążych oraz podoficerów zawodowych - członków partii, którzy nie uczęszczali na WUML. Program szkolenia przewidywał samodzielne przestudiowanie przez każdego towarzysza w ciągu roku następujących pozycji:

- Manifest Komunistyczny;
- Państwo a Rewolucja;
- Dziecięca choroba lewicowości w komunizmie.

Na przestudiowanie poszczególnych pozycji był wyznaczony termin, a następnie odbywały się zajęcia seminaryjno-sprawdzające pod kierownictwem sekretarzy POP lub grupowych partyjnych.

Ta forma szkolenia okazała się wielce pożyteczna. Pozwoliła wielu towarzyszom zgłębić wiedzę teoretyczną, a w czasie zajęć seminaryjnych przedyskutować i wyjaśnić problemy mniej zrozumiałe. Dlatego też w bieżącym roku szkolenia partyjnego kontynuujemy samokształcenie, a kolejną pozycją do przestudiowania jest "Krytyka programu gotajskiego".

Mimo uznania dla formy szkolenia nie wszyscy towarzysze zalecone pozycje przestudiowali, jak również nie we wszystkich organizacjach partyjnych przeprowadzone zostały zajęcia seminaryjne. W związku z tym KU zmuszony był zwrócić ostrą uwagę tym wszystkim, którzy polecenia nie wykonali i nakazał dodatkowy termin realizacji.

Niezwykle pożyteczną działalność szkoleniową rozwinęły ponadto Koła Wiedzy o Partii, wśród młodych stażem członków partii, kandydatów partii, aktywu młodzieżowego oraz członków partii pracowników cywilnych. Dwuletni program obejmował podstawowe tematy z zakresu wiedzy o partii, rewolucyjnych i patriotycznych tradycji PZPR, węzłowych problemów społeczno-gospodarczych rozwoju PRL i zagadnień ruchu rewolucyjnego. Mimo czynionych wysiłków wyniki szkolenia w tym profilu - podobnie jak w latach ubiegłych - nie mogą nas jednak w pełni zadowolić. Przyczyn takiego stanu rzeczy można się dopatrywać w słabszym przygotowaniu ideowo-politycznym uczestników szkoleń, jak również w pewnych brakach organizacyjnych.

Zasadniczą jednak przyczyną jest zbyt słaba kontrola tej formy szkolenia ze strony komitetów POP, zaniżenie wymagań w zakresie realizowania statutowego obowiązku podnoszenia wiedzy politycznej przez członków i kandydatów partii.

Dlatego też głównym mankamentem szkolenia była niska frekwencja na zajęciach i słabe przygotowanie się uczestników szkolenia do zajęć. W okresie nasilenia zajęć terenowych - z uwagi na wyjazdy wielu uczestników szkolenia - realizację programu trzeba było zawiesić /jedynie w grupie pracowników cywilnych, w której program szkolenia realizowany był w ramach zebrania ideologicznych, zajęcia odbywały się planowo przy zadowalającej frekwencji/.

Najbardziej powszechną formą szkolenia ideowo-politycznego, obejmującą większość oficerów kadry uczelni, były konferencje ideowo-teoretyczne. Trafny wybór tematów szkolenia, odpowiedni prelegenci, właściwie dobrana i dostarczona na czas wszystkim uczestnikom niezbędna literatura, a przede wszystkim poważne potraktowanie zajęć przez zasadniczą większość oficerów sprawiły, że szkolenie odniosło zamierzony cel. Dyskusje na zajęciach seminaryjnych były bardzo aktywne, wypowiedzi głęboko przemyślane.

Konferencje przyczyniły się do poszerzenia i pogłębienia wiadomości, pomogły zrozumieć wiele problemów teoretycznych, przysporzyły argumentów niezbędnych do prowadzenia dyskusji oraz pracy ideowo-wychowawczej z podwładnymi.

Można stwierdzić, że w tej formie szkolenia ideowo-politycznego osiągnęliśmy dalszy widoczny postęp. Nie znaczy to wcale, że wszystko już zostało zrobione. Dlatego doskonalenia wymaga samodzielna praca nad wskazaną literaturą oraz osiągnięcie jeszcze większej frekwencji na zajęciach.

Szkoleniem ideowo-politycznym oprócz wymienionych objęci byli wszyscy oficerowie i chorążowie komórek zabezpieczających oraz podoficerowie zawodowi, żołnierze pododdziałów zabezpieczających i pracownicy cywilni. Tutaj również notujemy znaczny postęp.

Bardzo ważne miejsce w kształtowaniu ideowych postaw stanu osobowego uczelni miały takie formy szkolenia, jak: informacje polityczne, referaty, odczyty; spotkania z działaczami

partyjnymi i państwowymi, przedstawicielami nauki, kultury; wycieczki do zakładów pracy, zwiedzanie obiektów i miejsc historycznych oraz inne przedsięwzięcia zrealizowane przez organ partyjno-polityczny. Umacniały one u nauczycieli akademickich i słuchaczy wiedzę i przekonanie o ogromnym wysiłku społeczeństwa w realizacji planów i założeń przyspieszonego rozwoju naszej socjalistycznej ojczyzny.

W okresie kadencji KU po raz pierwszy wprowadził systematyczną formę szkolenia funkcyjnych towarzyszy partyjnych, a przede wszystkim grupowych partyjnych i członków komitetów poszczególnych POP. Treścią tego rodzaju szkoleń było bieżące zaznajamianie ich uczestników z zarządzeniami, instrukcjami, wytycznymi i dyrektywami wydawanymi przez powyższe instancje partyjne, celem zaś - przygotowywanie towarzyszy do najlepszego prowadzenia pracy wewnątrzpartyjnej.

W całości kształcie wychowania ideowego słuchaczy akademii podstawową rolę spełniają przedmioty społeczno-polityczne. Jako integralna część składowa ogólnego programu nauczania i wychowania są one potężnym środkiem propagandy idei socjalizmu, co ma niezmiernie istotne znaczenie, gdyż na obecnym etapie walki między socjalizmem a kapitalizmem punkt ciężkości wyraźnie przesunął się na płaszczyznę ideologiczną. Front ideologiczny zatem stał się obecnie głównym frontem walki ustrojów w skali światowej, a przedmiotem tej walki jest człowiek, jego postawa oraz świadomość ideowa i polityczna.

Szczególnie ważnym obiektem ataków imperialistycznej dywersji ideologicznej są nasze siły zbrojne. Dążenie imperia - lizmu do podważenia wewnętrznej spójności ideowo-politycznej i moralno-bojowej wojsk stanowi główny cel jego działania ideologicznego, obliczonego na osłabienie mocy obronnej naszego kraju i państw-członków Układu Warszawskiego. Te przejawy wrogiej propagandy i dywersji ideologicznej dyktują konieczność nieustannego pogłębiania pracy ideowo-politycznej wśród całego stanu osobowego sił zbrojnych, a szczególnie wśród słuchaczy naszej uczelni - przyszłych dowódców i oficerów sztabów.

Naszego absolwenta cechuje gruntowna znajomość ideologii socjalistycznej, aktywność w realizacji polityki partii i władzy ludowej, patriotyzm nierozzerwalnie związany z internacjo-

nalizmem, gotowość do skutecznego przeciwdziałania ideologii burżuazyjnej w obronie zwartości moralno-politycznej narodu i jego sił zbrojnych, zaangażowanie w pracę społeczną na rzecz pomnażania dorobku naszego społeczeństwa. Jednym słowem absolwent nasz jest nie tylko wysokiej klasy dowódcą, ale świadomym, aktywnym, bezkompromisowym, ideowo-zaangażowanym działaczem politycznym.

Nasi słuchacze zdobywają zarówno wiedzę ideowo-polityczną, jak też uczą się praktycznego myślenia i umiejętności obalania różnorodnych antysocjalistycznych współczesnych teorii i poglądów/w tym koncepcji rewizjonistycznych oraz sekciarsko-dogmatycznych/.

Oddziaływanie ideowo-wychowawcze wpływa na cały proces kształcenia słuchaczy oraz na programy wszystkich dyscyplin naukowych, w istocie bowiem podstawą do realizacji zasad jedności nauczania i wychowania są założenia socjalistycznej ideologii i obowiązującej doktryny obronnej. Główny cel kształcenia nie ogranicza się do mistrzowskiego opanowania sztuki wojennej, lecz uwzględnia również dokładne poznanie potencjału przeciwnika. Podczas większości ćwiczeń taktyczno-operacyjnych słuchacze analizują siły, możliwości prowadzenia wojny psychologicznej przez dywersyjne ośrodki imperialistyczne przeciwko krajom socjalistycznym, uczą się przeciwdziałania dywersji ideologicznej. Równocześnie w toku prowadzenia zajęć taktyczno-operacyjnych kładzie się nacisk na pogłębianie uczuć braterstwa broni z żołnierzami Armii Radzieckiej i armii innych państw socjalistycznych.

Staraniem komendy i organu partyjno-politycznego do programu szkolenia politycznego został wprowadzony nowy przedmiot - naukowy komunizm. Jesteśmy drugą uczelnią w Polsce, która przedmiot, ten, będący jedną z trzech głównych części składowych marksizmu-leninizmu wprowadziła do programu studiów. Znacznie rozszerzono ponadto program dydaktyczny z zakresu pracy partyjno-politycznej w wojsku. Rozwinięta w nim została problematyka pracy partyjno-politycznej podczas działań bojowych na współczesnym polu walki oraz uwzględnione zagadnienia pracy partyjno-politycznej w warunkach pokojowego szkolenia wojsk. Charakterystyczną cechą tego programu jest dostosowanie jego

treści i metod do potrzeb kształcenia kadr dowódczo-sztabowych.

Po raz pierwszy w historii akademii w bieżącym roku szkolnym podjęto 8 prac dyplomowych z zakresu problematyki partyjno-politycznej, obejmującej takie tematy, jak: działalność partyjno-polityczna dowódców w czasie ćwiczeń taktyczno-operacyjnych oraz działań bojowych; działalność kulturalno-oświatowa, rola dowódcy w kierowaniu i inspirowaniu pracy partyjno-politycznej i młodzieżowej w jednostce itp.

Po raz pierwszy również przeprowadzony został egzamin końcowy, który swym zakresem obejmował: problemy polityczne i ideologiczne współczesnego świata oraz wybrane zagadnienia pracy partyjno-politycznej w wojsku, filozofii i socjologii marksistowskiej, polityki gospodarczej i ekonomiki wojennej. Wykazał on dobre opanowanie przez słuchaczy przerobionej w programie studiów wiedzy marksistowsko-leninowskiej, jak też znajomość zasad spożytkowania tej wiedzy w pracy służbowej na stanowiskach dowódczych i sztabowych.

Uzyskana w czasie egzaminów średnia ocena 4,65 świadczy o prawidłowym kierunku pracy ideologicznej i dydaktycznej oraz docenianiu jej przez absolwentów naszej uczelni.

Podobnie wysokie oceny z przedmiotów społeczno-politycznych uzyskali na egzaminach rocznych słuchacze II kursu.

Obok tych niewątpliwych osiągnięć notujemy jednakże również słabsze opanowanie przez słuchaczy niektórych dziedzin wiedzy społeczno-politycznej. Zbyt niski jest jeszcze poziom czytelnictwa literatury źródłowej oraz prasy codziennej i dostępnych czasopism, a stąd luki w znajomości niektórych współczesnych wydarzeń. Zdarzają się również przypadki nieumiejętności spożytkowania wiedzy z zakresu filozofii marksistowskiej w pracy dowódczo-sztabowej.

Eliminowanie tych niedociągnięć stanowi ważne zadanie dla nas wszystkich, a szczególnie dla towarzyszy słuchaczy i podstawowych organizacji partyjnych kursów.

Integralną, niezmiernie ważną częścią pracy ideowo-wychowawczej realizowanej w naszej uczelni była działalność ideologiczna komitetów i podstawowych organizacji partyjnych. Punktem wyjścia dla działalności ideologicznej POP, OOP i grup partyjnych oraz KU było dążenie do ukształtowania wszechstronnej wie-

dzy społeczno-politycznej, przekonań ideowych członków naszej organizacji, ich aktywnych postaw odzwierciedlających szczere oddanie ideałom socjalizmu oraz gotowość do walki w ich obronie.

Treścią przedsięwzięć ideowo-wychowawczych było także kształtowanie postawy głębokiego patriotyzmu połączonego z internacjonalizmem, rozbudzanie uczuć nienawiści do wrogów ojczyzny, gotowości do poświęceń i wyrzeczeń w jej obronie, umacnianie odporności ideowej i moralnej na dywersję ideologiczną prowadzoną przez nieprzyjaciela, przekonywanie o konieczności aktywnego uczestnictwa w pracach społecznych i przestrzegania przyjętych norm współżycia między ludźmi, dbania o mienie społeczne oraz walki z marnotrawstwem, wygodnictwem, brakiem odpowiedzialności i niedociągnięciami organizacyjnymi.

Na posiedzeniach komitetów POP i zebraniach partyjnych podejmowano tematy najbardziej aktualne, dyskutowane na posiedzeniach plenarnych KC PZPR, związane z XXX rocznicą LWP i PRL, 25 rocznicę zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego, I Krajową Konferencją Partyjną; omawiano problemy teoretyczne, polityczne i gospodarcze; rozważano wybrane zagadnienia ideologii i polityki PZPR, dyskutowano na tematy związane ze statutem partii. W okresie sprawozdawczym odbyło się średnio prawie w każdej POP około 16 posiedzeń komitetów i 14 zebrań poświęconych powyższym problemom. Na podkreślenie zasługuje fakt, że np. w POP-11 na 21 zebrań organizacji partyjnej w minionej kadencji w 15 przypadkach miały miejsce referaty i dyskusje na tematy ideologiczne. Na zebraniach poruszano między innymi problemy, jak:

- postawy członków partii w świetle praw i obowiązków statutowych;
- rodowód, zasady ideowe i programowe PZPR;
- istota i znaczenie centralizmu demokratycznego i demokracji wewnątrzpartyjnej w życiu partii marksistowsko-leninowskiej;
- aktualny etap walki filozofii marksistowskiej z filozofią burżuazyjną;
- dorobek PRL w minionym 30-leciu osiągnięty pod kierownictwem PZPR;
- rola i znaczenie odkryć Mikołaja Kopernika dla kształtowania

światopoglądu materialistycznego w procesie ideowo-wychowawczym;

- rola i zadania POP w kształtowaniu oblicza ideologicznego członków i kandydatów PZPR.

W okresie minionej kadencji nastąpił dalszy wzrost rzetelności i powszechności dyskusji, a nade wszystko ilość dyskutantów. Świadczy to, z jednej strony o wzroście aktywności i osobistego zaangażowania towarzyszy w sprawy istotne dla partii i kraju, z drugiej - o dojrzałości ideologicznej członków akademickiej organizacji partyjnej.

We wszystkich organizacjach podstawowych problemy ideologiczne były podejmowane i dyskutowane przeciętnie co drugi miesiąc, a w POP 4, obejmującej Wydz. Polit., Katedrę Nauk Społecznych, Katedrę Historii Sztuki Wojennej, Katedrę Taktyki Tyłów i Zakład Dydaktyki, POP Katedry Taktyki Tyłów i pracowników cywilnych prawie raz w miesiącu. Dużą zasługę w tym względzie mają byli sekretarze tych organizacji tow.tow.: J. Stępień, Cz. Łuszczyna, L. Mucha, I. Cielas. W pozostałych POP omawiano najczęściej te problemy, które były sugerowane przez KU. Tematyka ideowa, będąca przedmiotem rozważań na zebraniach POP, była trafnie dobierana, wynikała bowiem z zapotrzebowania, z celowości podjęcia jej w aktualnej sytuacji. Działalność tego rodzaju należy kontynuować coraz bardziej wzbogacając jej treść.

Warto w tym miejscu przytoczyć słowa pierwszego sekretarza KC PZPR, który mówił: "Istota rzeczy polega obecnie na właściwej, zgodnej ze statutowymi normami postawie każdego członka partii. Przynależność do partii to nie przywilej, lecz branie szczególnej odpowiedzialności za socjalistyczną Polskę, za jej sprawy, za swoją dla niej pracę. Członkostwo partii zobowiązuje do ideowości i dyscypliny, do przodowania w pracy na swoim odcinku, do rzetelnego stosunku do współtowarzyszy i całego kolektywu, do moralnego postępowania w życiu osobistym, do popierania tego, co słuszne i dobre, a zwalczania tego, co złe i fałszywe. Takiej postawy partia ma prawo i musi wymagać od każdego, kto do niej należy".

Słowa te nie wymagają komentarza. W przeważającej masie członkowie partii naszej akademickiej organizacji tak właśnie

pojmują swe obowiązki, czemu dali wyraz podczas przygotowań do wymiany legitymacji partyjnych, w czasie której wierność statutowym normom życia i postępowania w praktyce była głównym tematem prowadzonych rozmów i podstawowym kryterium oceny.

Członkowie partii naszej uczelni znajdują się w awangardzie socjalistycznego współzawodnictwa i przodownictwa, dają przykład ideowości i zaangażowania, wierności socjalistycznym zasadom etycznym, nowatorstwa w myśleniu i działaniu oraz inicjatywy.

Wyniki pracy ideowo-wychowawczej znalazły swoje potwierdzenie w postawie społecznej kadry, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej, pracowników cywilnych, ich zaangażowaniu w realizację obowiązków służbowych, w wynikach studiów, w codziennej pracy.

Dowodem tego są m.in. wyniki indywidualnego przodownictwa i zespołowego współzawodnictwa między katedrami, kursami, pododdziałami obsługi i zespołami pracowników cywilnych.

W okresie sprawozdawczym zanotowaliśmy na tym ważnym odcinku działania bardzo poważne osiągnięcia. Rozpoczynając kadencję KU startowaliśmy w tych sprawach praktycznie od zera. O ruchu przodownictwa i współzawodnictwa mówiono wprawdzie wcześniej, jednak nie przedsięwzięto żadnych kroków, by uczynić z niego bodziec pozytywnego oddziaływania na proces studiów, na jakość wykonywania obowiązków służbowych, kształtowania stanu moralno-politycznego i podnoszenia dyscypliny.

Sprawy te uregulował dopiero opracowany przez organ partyjno-polityczny i wprowadzony zarządzeniem Komendanta Akademii z dniem 1 czerwca 1973 r. "Tymczasowy regulamin przodownictwa i współzawodnictwa w Akademii Sztabu Generalnego". Byliśmy wówczas pierwszą akademią wojskową, która w sposób zorganizowany i przemyślany podjęła działalność nad rozwojem ruchu przodownictwa i współzawodnictwa. Dlatego też dokument ten nie tylko ukierunkował naszą pracę na rozwój tego ruchu i nadał mu właściwą rangę, ale posłużył jako wzorzec dla innych uczelni wojskowych. Ogromną rolę w upowszechnianiu tego ruchu odegrały KP POP i grupy partyjne, które nie tylko mobilizowały, ale wyjaśniały jego istotę.

Rozwijany na trwałych podstawach ideowego zaangażowania,

w poczuciu współodpowiedzialności za realizację stawianych akademii zadań, w przeświadczeniu, że stać nas na więcej, że możemy i musimy pracować lepiej - ruch przodownictwa i współzawodnictwa stał się w uczelni zjawiskiem naturalnym, w pełni zrozumiałym, każdemu z nas potrzebnym. Stał się istotnym impulsem do osiągania coraz lepszych efektów w działalności ideowo-politycznej, pracy dydaktyczno-wychowawczej, naukowo-badawczej, w realizacji wszystkich służbowych i społecznych powinności. Objął wszystkie dziedziny naszego akademickiego życia i wszędzie pozostawił trwałe ślady, a przodujący oficerowie, chorążowie i podoficerowie zawodowi kadry, słuchacze, wzorowi żołnierze, Przodownicy Pracy Socjalistycznej, przodujące katedry, grupy szkoleniowe, Drużyny Służby Socjalistycznej, Brygady Pracy Socjalistycznej stanowią wzór do naśladowania dobrej żołnierskiej roboty.

W akademii mamy 34 przodowników oficerów kadry naukowo-dydaktycznej, 6 żołnierzy kadry zabezpieczającej i 60 słuchaczy. Jest to wzrost o 100% w stosunku do roku 1973.

Po raz drugi miano przodującej katedry uzyskała Katedra Sztuki Operacyjnej.

Miano przodującej grupy szkoleniowej uzyskały:

- grupa szkoleniowa 2 kursu Wojsk Chemicznych;
- grupa szkoleniowa 2 kursu WOPK.

Miano Socjalistycznej Brygady Pracy uzyskały 2 zespoły: Wydział Wydawniczy i Pralnia. Tytuł "Zasłużony dla Akademii Sztabu Generalnego " uzyskały 23 osoby.

Szeroko rozwinięta została propaganda wizualna przodowników.

O problemach przodownictwa i współzawodnictwa towarzysze z dumą mówili na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych podstawowych organizacji partyjnych, traktując je słusznie jako trwały rezultat swojej partyjnej działalności.

Nie wolno nam jednak poprzestać na dotychczasowych osiągnięciach. Musimy zdecydowanie eliminować występujące słabości i niedomagania. Przede wszystkim stanowczo musimy zwalczać dające o sobie czasem znać tendencje do wypaczania podstawowych idei. Nie możemy pozwolić na to, by szlachetną rywalizację o tytuł najlepszego zastępować nieuzasadnioną pogonią za wyższą nie zapracowaną oceną. Tego rodzaju postawa szkodzi ruchowi

przodownictwa i winna być z całą stanowczością napiętnowana jako nieetyczna i niemoralna.

W ostatnim okresie zaobserwowaliśmy znaczne polepszenie sytuacji na odcinku nowatorstwa, wynalazczości i racjonalizacji, co znalazło odzwierciedlenie w postaci wyróżnienia przyznanego akademii przez Szefa Sztabu Generalnego.

W okresie sprawozdawczym osiągnięto również dalszy postęp w pracy z młodzieżą. Jest to niewątpliwym wynikiem pomyślnej realizacji na naszym terenie odnośnie uchwał VI Zjazdu oraz prac VII Plenum KC PZPR.

Organ partyjno-polityczny przy współudziale organizacji partyjnych i społecznych opracował plan przedsięwzięć, który wytyczał główne kierunki pracy z młodzieżą. Warto przy tym podkreślić, że w toku opracowywania planu przyjęto zasadę, iż ukierunkowanie i zintensyfikowanie aktywności młodzieży należy oprzeć na dotychczasowych osiągnięciach, tradycjach i formach działania, pogłębionych o nowe zadania wynikające z obecnego etapu rozwoju kraju.

Określone w planie konkretne zadania dla instytucji i organizacji wyznaczają również poważne miejsce w tej pracy samej młodzieży, a szczególnie jej organizacji. Organ partyjno-polityczny był inicjatorem i organizatorem koła ZMS pracowników cywilnych. Akademicki Zarząd SZMW zorganizował lektorat młodzieżowy, który prowadził różne formy szkolenia, wywierające wpływ na kształtowanie ideowych i obywatelskich postaw młodych ludzi w mundurach. Upowszechnił ruch przodownictwa i współzawodnicstwa, co w efekcie dało wyniki w postaci przyznania szeregu odznak Wzorowego Żołnierza i utworzenia Drużyn Służby Socjalistycznej. Wzrosła świadomość społeczna żołnierzy, wyrażająca się między innymi szerokim udziałem w akcji honorowego krwiodawstwa.

W ciągu ostatnich dwóch lat żołnierze nasi oddali przeszło 120 l krwi. W akcji tej przodują żołnierze kompanii ochrony i obsługi. Do pracy w SZMW włączyła się część młodzieży kadry zawodowej uczelni.

Z inicjatywy organu partyjno-politycznego przy czynnym udziale młodzieży naszego osiedla został wybudowany i oddany do użytku klub młodzieżowy "Busola". Stanowi on dobrą bazę do

rozwijania zainteresowań i odpowiednio wyposażone miejsce spotkań dla naszych córek i synów. Organizowane przez kierownictwo klubu różnorodne imprezy uczą młodzież pożytecznie spędzać czas, pozwalają poznać nowe problemy, przedyskutować interesujące zagadnienia, wyżyć się towarzysko.

Wiemy jednak, że na odcinku pracy z młodzieżą mamy jeszcze dużo do zrobienia. Przysparza ona nam często sporo kłopotów i niepokoju. Jedną z przyczyn tego jest brak pełnego skoordynowania akcji wszystkich stron procesu wychowawczego. Dlatego trzeba powiązać wysiłki wszystkich ogniw: szkoły, rodziców, organizacji partyjnych i społecznych, instytucji służbowych, samej młodzieży i tą drogą powodować korzystne zmiany w postawach i zachowaniu młodzieży. KU liczy w tym względzie na aktywną pomoc wszystkich towarzyszy.

Ważki jest udział w całokształcie pracy ideowo-wychowawczej organizacji społecznych działających na naszym terenie. Związki zawodowe, Organizacja Rodzin Wojskowych, Koło PTTK, WKS "Kadra" i inne organizacje właściwie i skutecznie realizują zamierzenia ideowo-wychowawcze, które przyczyniają się do kształtowania właściwych postaw ideowych i moralnych oraz krzewienia oświaty w gronie członków tych organizacji.

Częścią składową frontu ideologicznego jest działalność klubu oficerskiego. Należy podkreślić, że działalność ta znacznie się rozwinęła. Planowane i organizowane przez klub zamierzenia w swojej treści i formie są bardzo atrakcyjne, ideowo zaangażowane, oddziałujące wychowawczo na odbiorców, uczące. Na podkreślenie zasługuje znaczne rozszerzenie działalności klubu; objęcie nią słuchaczy, utworzenie Studium Kultury. Rzecz w tym, żeby z propagowanych przez klub zamierzeń szerzej korzystać. Niestety niejednokrotnie trzeba nacisku administracyjnego, by zachęcić do uczestnictwa w imprezach. A przecież dążymy do tego, by nasi absolwenci w okresie studiów pogłębili i poszerzyli swoją wiedzę ogólną, by równoległe z realizacją procesu studiów zdobywali wiedzę z zakresu różnych dziedzin kultury, sztuki i wychowania.

Reasumując dotychczasową działalność na odcinku ideowo-wychowawczym należy podkreślić, że:

1. Uchwała XIV Konferencji Partyjnej akademii w tym zakresie została wykonana, a styl, metody i treść pracy KU oraz komitetów POP w dziedzinie ideowo-wychowawczej były słuszne i - powinny być nadal kontynuowane.
2. Organizacja szkolenia ideowo-politycznego we wszystkich pionach była właściwa, a formy i treści tego szkolenia dostosowane do warunków i potrzeb uczelni oraz zgodne z wytycznymi instancji nadrzędnych. Program szkolenia, a także zadania bieżące w dziedzinie pracy ideowo-wychowawczej były w pełni realizowane i zapewniły osiągnięcie założonego celu.
3. Wszystkie pozytywne wyniki dotychczasowej pracy oraz eliminowanie lub zmniejszanie liczby zjawisk ujemnych - to nie - wątpliwie rezultat atmosfery partyjnej ukształtowanej w naszej uczelni, to dorobek, który powinien być w dalszym ciągu pomnażany i wzbogacany o nowe treści i formy.

Równocześnie ustępujący KU proponuje:

1. W dalszym ciągu kontynuować przyjęte kierunki i metody pracy ideowo-politycznej, wykorzystując w tym celu doświadczenia, z uwzględnieniem zadań stawianych przez instancje nadrzędne oraz postulatów i propozycji wysuniętych w toku bieżącej akcji sprawozdawczo-wyborczej, przy wykorzystaniu posiadanych doświadczeń.
2. Na posiedzeniach komitetów i zebraniach POP dokonywać okresowo analizy i oceny stopnia przygotowania poszczególnych towarzyszy do zajęć programowych, aktywności w dyskusji, stopnia opanowania materiału, przyczyn nieobecności itd.
3. W programach szkolenia ideologicznego w szerszym niż dotychczas zakresie uwzględniać problematykę dotyczącą kształtowania naukowego światopoglądu, upowszechniania laickich postaw i socjalistycznej obyczajowości.
4. W dalszym ciągu realizować w grupach partyjnych proces samokształcenia ideologicznego poprzez studiowanie wybranych pozycji z dzieł klasyków marksizmu-leninizmu.

II. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY WEWNATRZPARTYJNEJ

Wzorem lat ubiegłych KU wykonał ze swego składu i spośród aktywu partyjnego cztery zespoły problemowe dla bezpośredniego, równoczesnego i operatywnego oddziaływania na zasadnicze, główne sfery życia uczelni, a mianowicie:

1. Zespół do spraw inicjowania i oceny pracy ideologicznej, w składzie: przewodniczący - tow. B. GRĘDKA, członkowie - tow. tow. B. RADOMSKI, J. CZAJOR, K. BIELECKI oraz Z. SZUFLITA, pracownik Wydziału Politycznego.
2. Zespół do spraw inicjowania i oceny pracy wewnątrzorganizacyjnej; przewodniczący - tow. D. KAŻMIEROWSKI, członkowie - tow. tow. E. CZUBIŃSKI, K. GIERCZAK, W. DOLIŃSKI, A. PARASKIEWICZ, H. RYCAK.
3. Zespół do spraw inicjowania i oceny pracy partyjnej na odcinku dydaktyczno-naukowym; przewodniczący - tow. Z. JUREWICZ, członkowie - tow. tow. K. NOŻKO, F. MAŁECKI, A. CIERPICKI, W. BĘBEN.
4. Zespół do spraw inicjowania i oceny pracy partyjnej na odcinku gospodarczo-bytowym; przewodniczący - tow. S. MICHALAK, członkowie - tow. tow. H. SOBKIEWICZ, W. GRZECA, B. PORZUCZEK, M. STAŃSKI.

Do realizacji niektórych ważniejszych zamierzeń w pracy zespołów zaangażowany był aktyw partyjny poszczególnych POP.

W pracy wewnątrzpartyjnej spełnione zostały wszystkie wymagania oraz zrealizowane wynikające z uchwały XIV Konferencji Partyjnej przedsięwzięcia i postulaty. Zarówno w pracy KU, jak i komitetów POP w pełni przestrzegano leninowskich zasad życia partyjnego, demokracji wewnątrzpartyjnej i kształcenia odpowiednich stosunków międzyludzkich. W pracy poszczególnych organizacji partyjnych większą uwagę zwracano na problemy ideologiczne i poznanie marksistowsko-leninowskiej literatury. W minionej kadencji uczyniono dalszy krok naprzód w załatwianiu słusznych wniosków zgłoszonych przez członków partii oraz integrowaniu zadań partyjnych i służbowych. W konsekwencji zamierzenia służbowe były w większym niż dotychczas stopniu przesycone ideą partyjności i znajdowały podatny grunt do ich realizacji przez członków partii i bezpartyjnych. Intensywna dzia-

kalność wszystkich instancji i aktywu partyjnego wpłynęła do -
datnio na wyrobienie poczucia odpowiedzialności i obowiązkowo-
ści wśród całego kolektynu partyjnego uczelni. Dzięki temu
ustrześliśmy się w minionej kadencji od jaskrawych przypadków
dokonywania nadużyć i strat w mieniu wojskowym i społecznym.
Można z całą stanowczością stwierdzić, że potrafiliśmy opraco-
wać w uczelni wewnątrzorganizacyjny program działania "po no-
wemu" w takich warunkach, jakie się na obecnym etapie kształto-
wały.

Przez cały okres minionej kadencji KU w sposób właściwy,
z pełnym zrozumieniem kierował się zasadą jedności działania
KU, Wydziału Politycznego oraz ogniw służbowych i społecznych
we wszystkich sprawach, co sprzyjało realizacji zadań partyj-
nych. Pomocą w tym były między innymi, prowadzone przez sekre-
tariat KU konsultacje z szefami komórek organizacyjnych, roz-
mowy partyjne podczas rozpatrywania różnych problemów, sukce-
sywne omawianie przedsięwzięć i zadań pracy partyjnej oraz sy-
stematyczne narady z sekretarzami POP. Istotną rolę spełniły w
tym względzie organizacje społeczne. Szczególną rolę przypisu-
jemy powołanemu u nas po raz pierwszy ZKS. Wierzymy, że spełni
on ogromną rolę i przyczyni się do wykrycia, a pośrednio do
likwidacji niedociągnięć i niedomagań w naszej wszechstronnej
działalności.

Ważną rolę w całokształcie pracy wewnątrzpartyjnej speł-
niała lepsza, bezpośrednia więź i praca z ludźmi, zwłaszcza w
okresie kampanii wymiany legitymacji partyjnych. Przeprowadzo-
no cały szereg ocen i rozmów partyjnych, które weszły do sta-
łej praktyki. Sekretariat KU prowadził planowo indywidualne roz-
mowy z członkami partii kadry kierowniczej. W POP przeprowa-
dzano corocznie rozmowy nie mniej niż z 1/3 członków i kandyda-
tów partii, zwracając przy planowaniu tych rozmów szczególną
uwagę na członków i kandydatów nie przestrzegających w pełni
obowiązków statutowych. Ponadto w okresie wrzesień 1974 - luty
1975 dokonano oceny wszystkich towarzyszy. Poczynania te przy-
czyniły się w dużym stopniu do uaktywnienia członków partii i
całych POP. Stosowane powszechnie przez KU składanie sprawoz-
dań z rozmów indywidualnych i ważniejszych rozmów odbywanych w
POP, zwłaszcza sprawozdawczych i sprawozdawczo-wyborczych, wpły-

czących zagubienia dokumentów niejawnych i spowodowania kolizji samochodowych.

Nadal jeszcze występują pewne niedociągnięcia wynikające z braku zrozumienia wśród niektórych członków partii, a niekiedy i komitetów POP, istoty profilaktycznego oddziaływania w zakresie kształtowania właściwie rozumianej dyscypliny. Formalne i statystyczne ujmowanie faktów, obniżanie znaczenia pewnych wykroczeń, "przetargi" czy dany niegodny czyn zaliczyć do kategorii cięższych, czy lżejszych wykroczeń, obniża skuteczność partyjnego działania. Musimy bardziej konsekwentnie na zebraniach partyjnych analizować wszelkie przejawy zła i przeciwdziałać ich powstawaniu. W minionej kadencji zdarzały się sporadyczne wypadki, że zbyt tolerancyjnie ustosunkowywano się do tego typu wykroczeń, jakim jest nadużycie alkoholu przez członków POP. Dotyczy to zwłaszcza niektórych POP słuchaczy. KU dostrzegając te ujemne zjawiska przeciwdziałał im poprzez:

- prowadzenie rozmów z popełniającymi wykroczenia;
- zwracanie uwagi władzom partyjnym w czasie odpraw instruktażowych, szkoleń metodycznych i odpraw pokontrolnych na konieczność pryncypialnego i wnikliwego rozpatrywania wykroczeń dyscyplinarnych;
- udział członków KU i przedstawicieli WP w posiedzeniach KP i zebraniach, na których rozpatrywano towarzyszy popełniających poważniejsze naruszenia dyscypliny i porządku wojskowego.

Mimo tych niedostatków wzmocniła się jedność, spójność i siła oddziaływania kolektywów oficerskich kadry i słuchaczy, a umacniająca się wśród nich coraz powszechniej zdrowa, koleżeńska atmosfera powodowała możliwość skutecznego reagowania w sytuacjach postępowania niezgodnego z zasadami honoru i godności żołnierskiej.

W oparciu o dokonane okresowe analizy i oceny stwierdzić należy, że stan moralno-polityczny środowiska akademickiego jest dobry. Wykładnikiem tej oceny jest wysoka jakość wykonywanych zadań służbowych, bardzo dobre i dobre wyniki uzyskiwane w procesie szkolenia oraz bardzo duże zaangażowanie w pracy partyjnej i społecznej.

To wysokie zaangażowanie jest wynikiem właściwego zrozu-

mienia przez stan osobowy akademii wytycznych i zaleceń Centralnego Kierownictwa Partyjnego i realizacji w praktyce uchwał VI Zjazdu i XIV Konferencji Partyjnej w podstawowych kierunkach działania służbowego i partyjnego.

W mijającej kadencji KU i POP uczyniono dalszy poważny krok naprzód w kształtowaniu zaangażowanych postaw członków i kandydatów partii dla realizacji stojących przed akademią zadań wynikających z rozkazów MON, zarządzeń i wytycznych GZP, centralnych władz partyjnych oraz komendy i organu partyjno-politycznego uczelni.

Zgodnie z uchwałą XIV Konferencji KU duże znaczenie przywiązywał do działalności oraz skuteczności pracy towarzyszy wśród społeczeństwa cywilnego, szczególnie w zakresie umacniania istniejącej więzi pomiędzy nią a wojskiem, propagowania idei ludowej obronności, zapoznania społeczeństwa z tradycjami LWP, osiągnięciami PRL, wyjaśniania polityki partii i rządu.

Dobrze rozwijała się współpraca POP kadry z POP zakładów pracy dzielnicy Praga-Południe. W roku XXX-lecia LWP przedstawiciele poszczególnych POP kadry ASG wygłosili w organizacjach partyjnych zakładów pracy wiele referatów okolicznościowych. Przedstawiciele tych zakładów uczestniczyli natomiast w uroczystościach naszej uczelni, brali aktywny udział w dyskusjach na zebraniach naszych POP z okazji XXX rocznicy PPR. Do przodujących w zakresie współpracy z POP zakładów pracy należy zaliczyć POP: WOPK i Lotnictwa, Katedry TWOPL, Katedry TWRiA, komórki zabezpieczenia. Sekretarzami tych organizacji byli tow. tow.: J. Fijałkowski, W. Bojko, K. Siwiński, J. Stępień.

Mamy spore grono towarzyszy, którzy kierują lub współuczestniczą w organizowaniu pracy w różnych organizacjach społecznych na terenie akademii oraz w środowisku cywilnym. Do nich należą m.in. tow. tow.: E. Barszcz, Wł. Bogusławski, M. Dębski, J. Dworniak, A. Janowska, A. Karpiński, W. Kowalczyk, S. Pawłowski, B. Podemski, T. Riss, Z. Sokalski, Z. Zaremba i wielu innych.

Na uznanie zasługuje także duże zaangażowanie towarzyszy naszych POP w pracach społecznych zainicjowanych przez KD PZPR Praga-Południe. Nie zebrało naszych towarzyszy w pracach przy budowie Wisłostrady, Trasy Łazienkowskiej, na terenie ASG

itp. Cały ten wkład naszej pracy został należycie doceniony i Akademii Sztabu Generalnego WP w XXX-locznicę wyzwolenia Warszawy przyznano honorową złotą odznakę "Za zasługi dla Warszawy" oraz 8 odznak indywidualnych.

W ramach tych czynów na rzecz gospodarki narodowej zostało przepracowanych 3500 roboczogodzin, co stanowi wartość 35.000 zł.; na rzecz wojska zostało przepracowanych 6700 roboczogodzin, co z kolei stanowi wartość 67 000 zł.

W szerszym niż w minionych kadencjach zakresie pobudzano do różnych czynów partyjnych, które w znacznym stopniu przyczyniły się do poprawy warunków bytowych naszej społeczności i poprawy estetyki rejonu zakwaterowania akademii. Szczególne wyrazy uznania za przejawianą w tym zakresie aktywność KUK kieruje pod adresem żołnierzy służby zasadniczej, którzy dali ogromny wkład pracy społecznej przy różnego rodzaju przedsięwzięciach natury gospodarczej.

Również w szerszej mierze dawano krótkoterminowe polecenia partyjne i żądano sprawozdań z ich wykonania, zwłaszcza w POP. Przyczyniło się to do podniesienia aktywności członków partii.

W okresie swej dwuletniej kadencji KUK odbył 24 zebrania plenarne, przeprowadził 26 odpraw instruktażowych i narad z sekretarzami POP, 7 narad aktywu partyjnego, 9 narad środowiskowych, zorganizował 6 spotkań metodycznych oraz 3 spotkania z aktywem partyjnym.

Plenarne posiedzenia KUK odbywały się jeden raz, a niekiedy dwa razy w miesiącu /w zależności od potrzeb/. Niezależnie od posiedzeń Komitetu, odbywały swoje posiedzenia robocze zespoły problemowe KUK. Tematem posiedzeń KUK były problemy i sprawy wymagające kolegialnego rozpatrzenia i podjęcia przez cały skład KUK odpowiednich decyzji.

W ramach pracy KUK rozpatrzono:

- zagadnienia pracy ideologicznej i ideowo-wychowawczej - na 10 posiedzeniach;
- zagadnienia działalności organizacji partyjnych i członków partii na odcinku pracy naukowo-badawczej i szkoleniowej - na 5 posiedzeniach oraz włączonych w inną problematykę;

- zagadnienia stanu dyscypliny - na 5 posiedzeniach;
- problemy gospodarcze i socjalno-bytowe - na 6 posiedzeniach;
- sprawy organizacyjno-partyjne - na 10 posiedzeniach;
- sprawy personalne dotyczące:
  - a/ przyjęcia do partii - na 16 posiedzeniach;
  - b/ naruszenia norm etycznych - na 4 posiedzeniach;
  - c/ zatarcia kar partyjnych - na 3 posiedzeniach.

Sekretariat KU pracujący w składzie: tow. St. BARTUSZEK, tow. J. NOWAKOWSKI, tow. B. KIŃCZYK rozwinął na szeroką skalę codzienną pracę organizacyjną. Ogółem odbyło się 40 posiedzeń sekretariatu, na których: ustalano projekty miesięcznych i okresowych planów pracy KU, dokonywano wstępnych ocen materiałów i spraw przygotowanych na plenarne posiedzenia KU, omawiano sposoby i formy realizacji bieżących uchwał i zaleceń KU, przyjmowano sprawozdania z wykonywanych kontroli przez zespoły KU, prowadzono rozmowy pokontrolne z komitetami POP, rozpatrywano sprawy wymagające interwencji KU, prowadzono rozmowy z kierowniczą kadrami akademii i sekretarzami POP i dokonywano ocen partyjnych oraz rozstrzygano wiele innych problemów związanych z życiem, działalnością partyjną i służbową.

W sumie sekretariat rozpatrzył 96 spraw wymagających interwencji, z tego: 13 spraw dotyczyło problemów dydaktyczno-szkoleniowych, 12 - stosunków międzyludzkich, 6 - zatrudnienia, 11 - etatowo-awansowych, 5 - opiniowania, 38 - socjalno-bytowych, 11 - innych problemów. Załatwiono 74 sprawy, natomiast 22 uznano za nieuzasadnione.

Poza tym sekretariat KU zorganizował i przeprowadził: 28 spotkań z komitetami POP, na których dokonano oceny stanu pracy partyjnej poszczególnych komitetów POP oraz wytyczono zadania dalszego usprawnienia metod i stylu pracy partyjnej, 26 rozmów partyjnych z szefami komórek organizacyjnych, 3 naraady i odprawy instruktażowe z wykładowcami WUML, 2 spotkania z akademickim zarządem SZMW celem wspólnego omówienia zadań dla tej organizacji, 2 spotkania z Radą Zakładową Związków Zawodowych, na których omawiano formy i metody prowadzenia pracy ideowo-wychowawczej wśród pracowników cywilnych, umacniania dyscypliny pracy, przestrzegania zasad BHP, polepszania warunków socjalno-bytowych itp., 4 spotkania z przedstawicielami

administracji cywilnej.

Powyższe dane świadczą o roli instancji partyjnych w naszym środowisku, dużym zaufaniu do nich zarówno członków partii, jak i bezpartyjnych, równocześnie jednak o dużej dozie formalizmu w załatwianiu spraw ludzkich, przez niektóre kompetentne ogniwa aparatu służbowego naszej uczelni.

Należy stwierdzić, że zarówno formy pracy, jak i zaangażowanie sekretariatu KU dały pozytywne rezultaty na odcinku umacniania organizatorskiej funkcji instancji partyjnych i usprawniania stylu pracy partyjnej, służbowej i społecznej na naszym terenie. Nie mniejszą rolę odegrała w tym zakresie Komenda uczelni, zwłaszcza Komendant tow. gen.dyw. B. CHOCHA, który na bieżąco przeprowadzał informacje dla aktywu i członków partii dotyczące treści i przebiegu oraz zadaniach wynikających z Plenarnych Posiedzeń KC PZPR, Rady MON, Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego, odpraw i narad w GZP WP itp. Nie możemy jednak na tym poprzestawać i stale musimy pamiętać o myśli zawartej w wystąpieniu Edwarda Gierka na XVI Plenum KC PZPR: "Stale sięgać powinniśmy do najgłębszych źródeł leninowskiej inspiracji, przewycięzać rutynę i konserwatyzm, nieustannie doskonalić styl pracy partyjnej i przywództwa politycznego, zespolać ideowość i wysoki poziom moralny z wiedzą, kompetencją i wytrwałością w pracy, realizm w ocenach z odwagą w działaniu...".

Praca zespołów problemowych zasługuje ze wszech miar na uznanie. Nie ograniczała się ona li tylko do realizacji zamierzeń planowych. Każdy zespół podejmował pracę badawczą na wybranym odcinku swej działalności, analizował i oceniał sytuację i przedstawiał KU inspirujące wnioski dotyczące form, metod i sposobu działania partyjnego. Przyczyniło się to wszystko do sprawnego realizowania planów zamierzeń KU.

Bardzo operatywnie działał zespół do spraw inspirowania pracy wewnątrzpartyjnej, przejawiając przy tym wiele uporu i pracowitości. Wiele ważnych zadań zrealizował zespół do spraw gospodarczo-bytowych.

Niezależnie od zadań w ramach poszczególnych zespołów, wszyscy członkowie KU, wzorem lat ubiegłych, otrzymali polecenie współdziałania z komitetami POP i przekazywania im niezbędnych informacji dotyczących pracy KU oraz zaleceń wyższych

instancji partyjnych i służbowych, jak też udzielania Komite -
tom pomocy w rozwiązywaniu wszystkich ważniejszych problemów.

Według oceny sekretariatu KU, najlepiej kształtowała się
współpraca z tymi POP, w których skład organizacyjny wchodzi-
li członkowie KU. Pewne niedociągnięcia w tej współpracy można
było zaobserwować między niektórymi komitetami partyjnymi słu-
chaczy a członkami KU odpowiedzialnymi za współpracę z nami.
Polegały one na braku bezpośrednich kontaktów w uwzględnianiu
i rozwiązywaniu problemów pracy partyjnej. Dla przezwyciężenia,
między innymi tych obiektywnych trudności KU podjął - jako
eksperyment - pewne przedsięwzięcia organizacyjne. Utworzone
zostały mianowicie trzy organizacje podstawowe kadry i słucho-
czy podstawowych rodzajów wojsk: łączności, inżynieryjnych i
chemicznych. Eksperyment przebiega pomyślnie. Praca i działal-
ność tych organizacji w następnej kadencji powinna być wszech-
stronnie przeanalizowana i oceniona, wnioski zaś uwzględniane
w praktycznej działalności. Może się okazać, że przez zmianę
struktury organizacyjnej zostaną wypracowane doskonalsze for -
my współpracy KU z wszystkimi organizacjami partyjnymi.

Komitet uważa za konieczne dalsze badanie i analizowanie
przydatności dotychczasowej struktury organizacyjnej POP, przyjmowanie
wniosków towarzyszy i przeprowadzanie odpowiednich korek-
t i zmian organizacyjnych w celu dalszego usprawnienia dzia-
łalności organizacji partyjnych. W okresie sprawozdawczym na -
stąpiło dalsze umocnienie pracy grup partyjnych, które w spo -
sób bardziej operatywny podejmowały i rozwiązywały problemy
aktualne dla danego środowiska partyjnego. Wpływało to na akty-
wizację członków partii i kształtowanie ich postawy ideowo -
politycznej oraz służbowego zaangażowania.

W ostatnich 2 latach KU oraz Komitety POP zgodnie z uch-
wałą XIV Konferencji - rozwijały i doskonaliły pracę nad dal -
szym powiększaniem szeregów partyjnych, traktując tę sprawę ja-
ko jedno z ważniejszych zadań w pracy wewnątrzpartyjnej. W ra-
mach jej usprawnienia stosowano zasadę, że wszystkie zagadnie-
nia dotyczące zwiększenia szeregów partyjnych i innych spraw
personalnych, rozpatrywane były w pierwszej instancji w zespo-
le KU do spraw inicjowania i oceny pracy wewnątrzpartyjnej, a
następnie przedstawiane w formie konkretnych wniosków do za -

twierdzenia na posiedzeniu plenarnym KU. Wpłynęło to dodatnio na oszczędność czasu i wygospodarowanie go w większym wymiarze na rozpatrywanie innych, ważnych problemów.

Od marca 1973 roku do lutego 1975 roku przyjęto w poczet członków i kandydatów 57 towarzyszy: 20 członków i 37 towarzyszy kandydatów. W poczet członków przyjęto: 8 oficerów kadry, 5 oficerów słuchaczy, 3 chorążych i podoficerów zawodowych, 3 pracowników cywilnych, 1 żołnierza służby zasadniczej. W poczet kandydatów przyjęto: 10 oficerów kadry, 4 oficerów słuchaczy, 8 chorążych i podoficerów zawodowych, 9 żołnierzy służby zasadniczej, 6 pracowników cywilnych.

W tym samym czasie wydalono: 3 oficerów słuchaczy, 1 pracownika cywilnego. Skreślono 9 towarzyszy: 1 oficera rezerwy, 6 pracowników cywilnych /w tym 1 kandydata/, 2 żołnierzy służby zasadniczej.

W poprzedniej kadencji przyjęto do partii ogółem 21 towarzyszy. Z powyższych cyfr wynika, że w stosunku do poprzedniej kadencji osiągnięto dość znaczny postęp, świadczący o efektywności pracy partyjnej nad pozyskaniem nowych członków partii.

Na dzień 1.02.1975 roku stan upartyjnienia poszczególnych grup osobowych akademii przedstawia się następująco: oficerów kadry - 89,8%, oficerów słuchaczy - 98,5%, chorążych - 88,2%, podoficerów zawodowych - 44,3%, podoficerów i szeregowców służby zasadniczej - 4,5%, pracowników cywilnych - 10,8%.

Skład socjalny naszej akademickiej organizacji przedstawia się następująco: na ogólną liczbę 1281 członków i kandydatów partii 565 osób jest pochodzenia robotniczego /43%/, 422 - pochodzenia chłopskiego /32%/, 250 - pochodzenia inteligenckiego /21%/, 50 - pochodzenia innego /4%/>.

Z przytoczonych powyżej danych wynika, że stan upartyjnienia zarówno kadry, jak i słuchaczy jest bardzo wysoki. W katedrach i na III kursach upartyjnienie wynosi prawie 100% stanu osobowego. Na pozostałych kursach praca na powiększeniu szeregów partyjnych przebiega prawidłowo. Niski stan upartyjnienia obserwuje się wśród pracowników cywilnych i żołnierzy służby zasadniczej. Znaczne rezerwy kandydatów do partii tkwią w pododdziałach obsługi, Instytucie Dowodzenia i Wojskowym Instytucie Chemii i Radiometrii. Przy odpowiednim zorganizowaniu

pracy ze strony komitetów POP pracowników cywilnych, pododdziałów zabezpieczenia, WICHiR i Instytutu Dowodzenia, stosowaniu bardziej efektywnych form i metod działania można pozyskać dla partii wielu wartościowych towarzyszy. Konieczna jest również poprawa metod i stylu pracy z kandydatami partii. Potwierdziły to kontrole przeprowadzone przez członków KU i rozmowy z przyjętymi do partii. Kandydaci partii nie zawsze są otoczeni właściwą opieką ze strony władz POP, nierzadkie są jeszcze wypadki traktowania kandydatów jak dojrzałych członków partii. Zapomina się o tym, że kandydatom należy przydzielać systematycznie zadania i polecenia partyjne, zwłaszcza o charakterze ideologicznym, które zapewniłyby wyższy poziom wyrobienia partyjnego. Komitety POP zbyt mało uwagi przywiązują do rozmów partyjnych z kandydatami partii.

W niedostatecznym stopniu jeszcze niektóre organizacje partyjne egzekwują spełnienie wymagań stawianych kandydatom ubiegającym się o przyjęcie do partii, zbyt formalnie rozpatrują ich sprawy na posiedzeniach komitetów i zebraniach POP. W konsekwencji w dwóch przypadkach KU nie mógł zatwierdzić uchwały POP o przyjęcie do partii.

W okresie swej kadencji KU zgodnie z perspektywicznym planem realizacji uchwał przeprowadził kontrolę całokształtu działalności partyjnej we wszystkich POP. Ze sprawozdań składanych przez zespoły kontrolujące wynika, że w większości organizacji nastąpiło dalsze doskonalenie form i metod pracy oraz zwiększenie skuteczności partyjnego działania. Zmianie na lepsze uległ styl pracy wewnątrzpartyjnej. Wzrosła aktywność na zebraniach, towarzysze wyraźniej widzą występujące niedomagania, śmielej wysuwają konstruktywne wnioski. Coraz bardziej w pracy POP zwraca się uwagę na problemy ideologiczne, dydaktyczno-wychowawcze i naukowo-badawcze, oszczędności, likwidację marnotrawstwa mienia społecznego, przeciwdziałanie dewastacji oraz troskę o sprawy socjalno-bytowe. Te pozytywne zjawiska powodują tym większy wzrost autorytetu komitetów i organizacji partyjnych w swoich środowiskach im szybciej i bez biurokratycznej mitręgi reaguje się na słuszne wnioski i propozycje, szybko przewycięża sygnalizowane trudności, a także wyjaśnia niesłuszne poglądy i fałszywe opinie oraz przekonuje ludzi.

Kontrole wykazały także, że w ogromnej większości dokumentacja partyjna i gospodarka finansowa prowadzona jest właściwie przez komitety POP i grupowych partyjnych.

Bardzo ważnym przedsięwzięciem KU w końcowych miesiącach kadencji było sprawowanie kierownictwa partyjnego nad organizacją i przebiegiem kampanii związanej z wymianą legitymacji i akcją sprawozdawczo-wyborczą w podstawowych organizacjach partyjnych.

Komitet Uczelniany - przygotowując i prowadząc kampanię związaną z wymianą legitymacji partyjnych, zgodnie z odgórnymi zaleceniami, opracował program, który zaczęto realizować już od sierpnia 1974 r. W programie tym można wyodrębnić dwa etapy.

W pierwszym etapie - na podstawie planów POP - przeprowadzono rozmowy indywidualne ze wszystkimi członkami, a następnie na zebraniach dokonano oceny członków partii. Na zebraniach partyjnych tego etapu omawiano problemy ideologiczne, stosownie do potrzeb organizacji partyjnych.

W drugim etapie przystąpiono do przygotowania odpowiednich dokumentów, ich porównania i dokonania niezbędnych zestawień statystycznych. W tym etapie odbywały się również zebrania partyjne oceniające gotowość do wymiany legitymacji. Po zakończeniu tych prac dokonany zostanie uroczysty akt wręczenia legitymacji. KU ocenia, że kampania związana z wymianą legitymacji przebiega właściwie i zgodnie z przyjętym planem.

Główną treścią ostatniej akcji sprawozdawczo-wyborczej w naszej uczelni była ocena rezultatów działania członków, instancji i organizacji partyjnych na gruncie naszej uczelni w zakresie realizacji polityki partii wynikającej z treści uchwał VI Zjazdu Partii i I Ogólnokrajowej Konferencji Partyjnej.

Chodziło o ocenę przemian w zaangażowaniu i postawach ludzi, sposobie pracy instancji i organizacji partyjnych oraz członków partii, działających w kierowniczych ogniwach służbowych. Jednocześnie kierowano uwagę członków partii i instancji partyjnych we wszystkich komórkach uczelni na jak najbardziej racjonalne uaktywnienie wszystkich sił i środków materialnych dla uzyskania pełnych efektów w procesie dydaktyczno-szkoleniowym i naukowo-badawczym.

Akcja prowadzona była pod hasłem "Rola i miejsce organi-

zacji partyjnych oraz każdego członka partii w realizacji perspektywicznego planu rozwoju Akademii Sztabu Generalnego WP".

Pod tym kątem KU zalecił przygotowanie referatów sprawozdawczych, ukierunkowania dyskusji oraz opracowania programów działania poszczególnych POP na najbliższe dwa lata.

W okresie trwającej kampanii sprawozdawczo-wyborczej w grupach partyjnych i POP, komitety partyjne rozwinęły szeroką pracę ideowo-polityczną, kulturalno-oświatową i organizacyjną mającą duże walory wychowawcze. Zebrania zaś cechowała w przytłaczającej większości duża aktywność oraz wnikliwe spojrzenie na całokształt działalności i życia własnych komórek organizacyjnych uczelni, a także przemyślana, rzeczowa i konstruktywna krytyka niedociągnięć i braków w naszej pracy.

Treść referatów sprawozdawczych oraz wystąpienia w dyskusjach na zebraniach dotyczyły węzłowych, szczególnie istotnych problemów pracy partyjnej naszej organizacji, a między innymi:

- poziomu pracy ideowo-politycznej i szkoleniowo-wychowawczej oraz kształtowania zaangażowanych postaw członków partii w służbie i życiu codziennym;
- zaangażowania w pracy członków partii, osiągania wyników w procesie dydaktyczno-szkoleniowym, naukowo-badawczym oraz rozwoju przodownictwa i współzawodnictwa;
- roli i zadań organizacji partyjnych oraz każdego członka partii na odcinku walki o wysoki poziom gotowości bojowej, dyscypliny i zachowania tajemnicy wojskowej;
- stanu gospodarki i oszczędności, warunków socjalno-bytowych w uczelni oraz sposobów poprawy w tym zakresie.

W trakcie kampanii sprawozdawczo-wyborczej, a szczególnie w POP komórek zabezpieczenia, Oddziału Szkolenia, WICHIR, pododdziałach obsługi, pracowników cywilnych dużo uwagi zwracano w referatach i dyskusjach na sprawy oszczędności i właściwego gospodarowania powierzonym mieniem społecznym. Analizy tego problemu dokonano pod kątem realizacji wytycznych i zaleceń partyjnych władz zwierzchnich, podejmowanych uchwał i wymagań na obecnym etapie. Stwierdzono, że mimo niezaprzeczalnych osiągnięć w tej dziedzinie jest jeszcze wiele zaniedbań i niegospodarności.

Szczególnie pozytywnymi przejawami tegorocznej kampanii sprawozdawczo-wyborczej w grupach i POP była wnikliwa partyjna analiza całokształtu pracy, postaw etyczno-moralnych i zaangażowania społecznego członków i kandydatów oraz zespołów partyjnych.

Należy przy tej okazji podkreślić, że według oceny KU wyrażonej na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych wszystkie podstawowe organizacje w zasadzie należycie wykonały zadania pracy partyjnej w ubiegłej kadencji; do najbardziej aktywnych KU zalicza: POP Oddziału WOPK i lotnictwa, Instytutu Dowodzenia, KTWOPL, KTWRiArt, KTWE, KTWINż, III k. ogólnowojskowy, kursy tyłowe, pracowników cywilnych, gdzie sekretarzami byli tow.tow: J. Fijałkowski, J. Kłakus, W. Bojko, K. Siviński, L. Chmiel, K. Dideńko, R. Dysarz, H. Busz, I. Cielas.

Reasumując całokształt pracy wewnątrzpartyjnej stwierdza się, że przyjęty styl, zakres i metody własnej działalności oraz komitetów POP były słuszne, odpowiadały aktualnym wymaganiom życia partyjnego związanym z realizacją zadań postawionych przed uczelnią przez kierownictwo MON, GZP i komendę ASG.

Jednocześnie ustępujący KU uważa za celowe zwrócenie większej uwagi w pracy organizacyjnej na:

1. Bardziej wnikliwe rozpatrywanie przez POP spraw dotyczących kandydatów ubiegających się o przyjęcie do partii. W tej sprawie należy kierować się postanowieniami statutu PZPR, uchwałą XVI Plenum KC PZPR oraz wytycznymi GZP.
2. Doskonalić zapoczątkowaną strukturę organizacyjną POP oraz grup partyjnych, kierując się potrzebami zacieśnienia więzi komitetów POP z członkami partii oraz KU z komitetami POP.
3. Kontynuowanie rozmów indywidualnych z kadrą kierowniczą i szeregowymi członkami partii, unikając przy tym kampanijności.
4. Dalsze, konsekwentne oddziaływanie środkami partyjnymi na wszelkie przejawy nieprawidłowości i zaniedbania na wszystkich odcinkach działalności służbowej i społecznej.

III. CHARAKTERYSTYKA I OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ I NAUKOWO-BADAWCZEJ

Okres, w którym omawiamy naszą działalność partyjną w zakresie pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej był szczególnie ważny i nie wahamy się stwierdzić, że na przestrzeni istnienia naszej uczelni nie przeżywalismy podobnego. W okresie tym główny wysiłek w działaniu partyjnym skoncentrowalismy na wcieleniu w życie na naszym akademickim gruncie uchwał VI Zjazdu PZPR, realizacji zadań podjętych na XIV Konferencji Partyjnej i zadań sprecyzowanych na I Krajowej Konferencji Partyjnej.

Realizacji tych ambitnych i trudnych zadań sprzyjała atmosfera obchodów ważnych rocznic, pobudzających aktywność partyjną i inicjatywę służbową, mobilizujących do twórczego działania. Dowodem tego są między innymi zobowiązania poszczególnych organizacji partyjnych, które w zdecydowanej większości miały na celu doskonalenie procesu dydaktyczno-wychowawczego i pracy naukowej, rozwijanie bazy szkoleniowej oraz upowszechnianie naszego dorobku poza uczelnią. Dominującym akcentem naszej pracy była konsekwentna realizacja zaleceń wynikających z dyrektywy MON do działalności sił zbrojnych na 1974 i 1975 rok oraz zadań zawartych w wytycznych szkoleniowych Komendanta akademii, które wytyczyły kierunek działania partyjnego i służbowego.

KU włączył się bardzo aktywnie do jak najlepszego wykonania tych zadań zarówno podczas posiedzeń KU, pracy sekretariatu, jak i w czasie odpraw i narad z sekretarzami POP.

Również zespół do spraw inicjowania i oceny pracy partyjnej w zakresie dydaktyczno-wychowawczym i naukowo-badawczym inspirował eliminowanie czynników hamujących, a rozwijanie tych, które pobudzają do aktywnej realizacji zadań stawianych na zebraniach, odprawach, naradach i wysuwanych często w rozmowach indywidualnych przez wielu towarzyszy. Tę ostatnią formę naszej pracy należy wysoko ocenić, gdyż zapewniała ona partyjne, krytyczne spojrzenie na problem, a wnioski wysuwane w bezpośredniej rozmowie - bez czekania do zebrania lub narady - przyczyniały się do skuteczniejszego działania. Była to forma być może

niezbyt efektowna, bo nie notowana, ale przynosząca wymierne korzyści.

Należy podkreślić, że zgodnie z uchwałą przyjętą na XIV Konferencji i zadaniami wytyczonymi w wystąpieniu Komentanta był to okres wyzwalający inwencję towarzyszy w eksperymentowaniu, w twórczych poszukiwaniach nowych rozwiązań w zakresie dalszego doskonalenia procesu dydaktycznego, wychowawczego i naukowego, w rozwijaniu przodownictwa i współzawodnictwa oraz wzmożonej pracy partyjno-politycznej zarówno wśród kadry, jak i słuchaczy. Stoimy bowiem na stanowisku bezwzględnej jedności procesu dydaktycznego, wychowawczego i naukowo-badawczego.

W naszej działalności partyjnej z zakresu dydaktyki, wychowania i prowadzenia prac naukowo-badawczych dążyliśmy do jej ścisłego powiązania z rozwijającym się dynamicznie życiem politycznym, społecznym i naukowo-technicznym; kulturalno-oświatowym zarówno w naszym kraju, jak i na arenie międzynarodowej.

Praca kulturalno-oświatowa, a szczególnie poświęcona tow. słuchaczom nabrała u nas szczególnego znaczenia. W tym zakresie zrobiliśmy ogromny krok naprzód. Jest opracowywany co roku, a dla słuchaczy nawet na trzy lata ramowy plan, który staramy się konsekwentnie realizować. Chcemy stwierdzić, że pracę kulturalno-oświatową traktujemy kompleksowo i bardzo szeroko. Korzystając z okazji pragniemy w tym miejscu zachęcić towarzyszy do dyskusji nad tym niezmiernie ciekawym problemem w naszym złożonym środowisku akademickim.

Oceniamy, że zdecydowana większość naszych towarzyszy realizujących proces dydaktyczno-wychowawczy i naukowo-badawczy umiejętnie i konsekwentnie wykorzystywała w swojej pracy treść materiałów z narady ideologicznej sił zbrojnych, która odbyła się w 1973 roku. Trwały ślad tego znajdujemy w materiałach szkoleniowych i pracy publicystycznej niektórych towarzyszy. Np. w ostatnim założeniu do ćwiczenia przygotowanym w ramach szkolenia kadry, szczególnie mocno eksponujemy kryzysowe sytuacje polityczne, społeczne i ekonomiczne w świecie kapitalistycznym, które wywierają bezpośredni wpływ na kształtowanie się naszej obronności. Podjętą próbę będziemy

doskonalić i upowszechniać.

Uważamy, że uwzględnianie w procesie szkoleniowym i wychowawczym oraz w działalności naukowej sytuacji politycznej, gospodarczej i naukowej w kraju i na świecie jest nieodzownym warunkiem właściwego kształcenia naszych słuchaczy oraz odpowiedniego ich przygotowania do pracy dowódczej i sztabowej. Krytycznie jednak oceniamy, że czynimy to nie zawsze najlepiej. Dlatego też dalsze doskonalenie tej formy działalności powinno się stać jednym z istotnych zadań w pracy partyjnej KU, POP i grup oraz pracy służbowej.

W tym miejscu trzeba powiedzieć, że problem jest o wiele szerszy. Dochodzą do nas sygnały od dowódców i przełożonych, że nasi absolwenci przejawiają niekiedy braki w przygotowaniu do realizacji niektórych funkcji dowódczo-sztabowych; np. mają trudności z prowadzeniem map na odpowiednim poziomie, z prawidłową oceną stosunku sił uwzględniającą aspekty jakościowe, stan moralno-polityczny i psychologiczny. Fakty te zmuszają nas do szczegółowego zbadania przyczyn tego stanu i zwrócenia większej uwagi na staranny dobór i przygotowanie pedagogiczne nauczycieli akademickich.

Na zorganizowanych w ubiegłym i bieżącym roku spotkaniach z przodownikami pracy i szkolenia kadry i słuchaczy przedstawię - wiono zarówno wiele pozytywnych ocen naszej działalności, jak i uwag krytycznych, które przyczyniły się do wysunięcia szeregu konstruktywnych wniosków. Dlatego też uważamy, że spotkania o podobnym charakterze powinny stać się obowiązujące.

Zgodnie z uchwałą XIV Konferencji Partyjnej, zadania z niej wynikające w odniesieniu do pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej zostały szczegółowo rozpracowane w "Planie perspektywnym przedsięwzięć KU i POP w zakresie realizacji uchwały XIV Konferencji Partyjnej i węzłowych zadań pracy partyjnej na okres kadencji 1973-1975 roku". W planie tym ujęto zarówno terminy realizacji poszczególnych zadań, jak też wymieniono towarzyszy /zespoły/ odpowiedzialnych za realizację oraz sposób wykonania zadania. Należy podkreślić, że ujęte w planie zadania wielokrotnie były rozszerzane i uzupełniane nowymi zadaniami, wynikającymi z naszego codziennego życia i działania.

Chcielibyśmy zwrócić szczególną uwagę towarzyszy na problem kształcenia bardzo uzdolnionych słuchaczy, który według nas nie znalazł jeszcze właściwego odzwierciedlenia w naszej pracy - głównie dydaktyczno-wychowawczej. Wydaje się, że ostatnia decyzja MON i wytyczne Komendanta dają nam pełną podstawę do nadania temu problemowi właściwej rangi.

Sekretariat KU i cały komitet systematycznie śledziły wykonanie poszczególnych zadań, z których realizacji każdy towarzysz lub zespół musiał zdać sprawozdanie, przedstawiając konkretne wnioski dotyczące dalszego działania. Był to dobry nawyk w pracy komitetu, który należy utrwalić i rozwinąć za - równo w pracy nowo wybranego KU, jak i komitetów poszczególnych POP. Krytycznie oceniając ten punkt działalności, zwłaszcza zespołu do spraw inicjowania i oceny partyjnej pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej, można jednak dopatrzeć się pewnych uproszczeń, nie zawsze głębokiego i skutecznego utrwalania uzyskanych osiągnięć, braku wytrwałości w realizacji wniosków z dokonywanych ocen i ustaleń. Po prostu w małym jeszcze stopniu problemy te stawialiśmy na posiedzeniach KU i komitetów POP. Niemniej jednak wszystkie zadania ujęte w tym planie zostały w zasadzie zrealizowane. Używamy sformułowania "w zasadzie", gdyż niektóre z nich pozostają nadal aktualne, wymagają tylko innego działania ze względu na zmiany, które zaszły w aktualnej sytuacji. Do tych zadań jednak wrócimy. Słuszność przedstawionej oceny potwierdzona została między innymi dorobkiem poszczególnych towarzyszy zaprezentowanym na wystawie zorganizowanej przez poszczególne katedry oraz oceną służbową dokonaną przez Komendanta i jego zastępców na dorocznej odprawie podsumowującej i wytyczającej nowe zadania w zakresie pracy szkoleniowej, wychowawczej i naukowo-badawczej w 1975 roku.

Nie zacierając istniejących jeszcze niedociągnięć można jednak stwierdzić, że pozytywny bilans naszej działalności był możliwy dzięki temu, iż główne wysiłki w wykonaniu uchwały XIV Konferencji Partyjnej zostały skoncentrowane przede wszystkim na:

1. Rozwinięciu inicjatyw członków partii, a zwłaszcza aktywu partyjnego w zakresie form doskonalenia procesu dydaktycz-

no-wychowawczego. W tym względzie wielce przydatna okazała się realizacja postawionego przez Komendanta podczas podsumowania szkolenia w roku 1972/1973 zadania głębokiego i wszechstronnego poznania ludzi - zarówno możliwości poszczególnych oficerów kadry, jak i oficerów słuchaczy, ich wartości intelektualnych, cech osobowości, predyspozycji psychicznych oraz przygotowania fachowego. Przyczyniło się to z kolei do większej indywidualizacji nauczania i zwrócenia uwagi na konieczność specjalnego kształcenia wszystkich, a w tym szczególnie uzdolnionych słuchaczy, głębszego powiązania procesu kształcenia z wychowaniem, a w odniesieniu do oficerów kadry - do racjonalniejszego wykorzystania ich możliwości oraz upowszechniania dobrych doświadczeń. Można przy okazji z optymizmem stwierdzić, że rezerwy w tym zakresie wśród towarzyszy istnieją i to bardzo istotne, choć nie zawsze ujawniane przez nich samych i przełożonych, a być może jest jeszcze wielu niedołożeń w ich wykorzystaniu. Ambitne zadania zarysowane w programie rozwoju akademii do 1990 roku wymagać będą od nas nowych inicjatyw, a więc wydobycia wszystkich rezerw i celowego ich spożytkowania.

2. Opracowaniu na wysokim poziomie materiałów szkoleniowych służących kształceniu słuchaczy i równocześnie oszczędzających nasze wysiłki i czas. Temu celowi między innymi służyć ma podjęcie opracowań wielu ćwiczeń w oparciu o jednolite tło taktyczno-operacyjne i operacyjno-strategiczne. Na pewno uzyskaliśmy w tym względzie pewne doświadczenia, trzeba będzie jednak je zweryfikować, ocenić, utrwalić i upowszechnić. Obecnie trudno ocenić ten ogromny trud towarzyszy. Płynące z niego korzyści odczuwamy dopiero w następnych latach.
3. Inspirowaniu zebrań POP poświęconych bieżącemu partyjnemu ocenianiu członków partii w zakresie pracy dydaktycznej, wychowawczej, naukowej, publicystycznej oraz podnoszeniu kwalifikacji zawodowych i fachowych. Na tym odcinku sądzimy, że musimy odnotować liczące się wyniki w zakresie popularyzacji wyróżniających się towarzyszy. Chociaż i w tym zakresie czynimy jeszcze zbyt mało, zwłaszcza w łączeniu osiągnięć i dorobku poszczególnych towarzyszy w popularyzowaniu akademii w siłach zbrojnych i wśród społeczeństwa.

4. Ścisłszym powiązaniu pracy komitetów POP kadry z pracą komitetów POP słuchaczy, zwłaszcza w zakresie rozwiązywania bieżących zagadnień procesu dydaktycznego i wychowawczego. Oceniamy, że ten kierunek naszej działalności musimy nieustannie ulepszać, systematycznie doskonalić metody naszej pracy, wyciągać z niej konstruktywne wnioski, upowszechniać dobre doświadczenia i w większym niż dotychczas stopniu uwzględniać przestrzeganie dyscypliny i tajemnicy wojskowej.
5. Zwiększeniu wśród słuchaczy poczucia odpowiedzialności partyjnej za wyniki osiągnięte podczas studiów, oddziaływaniu na ich ambicje i wyzwalaniu inicjatywy w poszukiwaniu nowych form indywidualnego i zespołowego uczenia się oraz pogłębianiu wiedzy ogólnej i taktyczno-operacyjnej. W tym zakresie szczególne nadzieje wiązaliśmy i wiążemy z upowszechnianiem i rozwijaniem właściwie przez kadre i słuchaczy rozumianego przodownictwa i współzawodnictwa. Niektóre bowiem wypowiedzi na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych i w bezpośrednich dyskusjach wzbudzają niepokój i wskazują, że praca partyjno-polityczna na tym odcinku nie jest dostateczna, że komitet i POP muszą głębiej i rzetelniej zająć się tym problemem, być może poświęcając mu oddzielne zebrania, aby nie dopuścić do uproszczeń oraz do zmniejszenia wymagalności w stosunku do słuchaczy.
6. Pobudzeniu działalności w dziedzinie nowatorstwa i racjonalizacji. Choć zarysowują się na tym polu duże osiągnięcia, wysoko ocenione między innymi poprzez wyróżnienie akademii i towarzyszy w rozkazach MON uważamy, że sukcesy te, dające nam dużą satysfakcję, nie mogą nas w pełni zadowolić, ponieważ główną ich przyczyną był zastój w dotychczasowej działalności w tej dziedzinie. Uczyniliśmy w tej sprawie pierwszy krok, zdobyliśmy pewne doświadczenia i stworzyliśmy bazę, na której możemy właściwie rozwijać w naszej uczelni ruch nowatorski i racjonalizatorski.

Dużo miejsca i czasu w naszej działalności partyjnej poświęciliśmy i nadal poświęcać powinniśmy konsekwentnemu wdrażaniu do procesu dydaktycznego dyrektyw i rozkazów MON, wytycznych organizacyjno-szkoleniowych dla sił zbrojnych oraz zadań

wynikających z podsumowania ćwiczeń prowadzonych przez MON, a także wytycznych szkoleniowych Komendanta. Mamy na tym odcinku doświadczenia, godne odnotowania sukcesy, lecz są również i braki. Dlatego też w br. musimy na ten problem zwrócić szczególną uwagę.

Oceniamy, że wyniki naszej pracy dydaktyczno-wychowawczej przyczyniły się do tego, iż stopniowo uczelnia nasza zajmuje coraz bardziej widoczne, czołowe miejsce w systemie szkoleniowym naszych sił zbrojnych. Świadectwem może być wysoka ocena pracy naszych towarzyszy w ćwiczeniu "Lato-74", objęcie patronatem WSO, coraz ściślejsza współpraca z katedrami taktyczno-operacyjnymi WAT, WAM, WSzMW, WAP, coraz owocniejsza współpraca z OW, zwłaszcza z SOW, dowództwem LO i OPK. Uczynione dobre - jak nam się wydaje - początki powinniśmy nieustannie utrzymywać, rozwijać i popularyzować zarówno w naszej armii, jak w armiach państw Układu Warszawskiego. Konsultacje i pobyt naszych towarzyszy w innych bratnich uczelniach świadczą, że jesteśmy na dobrej drodze i od nas samych zależy będzie, czy zdołamy zająć widoczną i liczącą się pozycję. Sądzymy, że mamy prawo i obowiązek oraz materialne i moralne podstawy do tego, aby wierzyć w powodzenie naszych zamierzeń, zwłaszcza jeżeli organizacje partyjne i wszyscy towarzysze wzmogą swoją aktywność i wykażą odpowiednie inicjatywy w osiągnięciu zamierzonego celu.

W poważnym stopniu realność i ambitne założenia w procesie dydaktyczno-wychowawczym uzależnione są od skuteczności naszych wysiłków i osiągnięć w pracy naukowo-badawczej. Na pewno truizmem jest powtarzanie, że między pracą dydaktyczną i naukową istnieje i musi istnieć stała i ścisła więź ograniczona. Uważaliśmy i uważamy nadal, że bez wysokiego poziomu pracy naukowo-badawczej nie może być mowy o właściwym poziomie procesu dydaktycznego, i odwrotnie. Sprzężenie zwrotne w tym względzie musi być widoczne, coraz trwalsze i przynoszące coraz większe rezultaty.

Problem ten znalazł odzwierciedlenie w zadaniach sprecyzowanych w uchwale podjętej na XIV Konferencji, poruszył go również Komendant akademii zarówno w swoim wystąpieniu na konferencji, jak i podczas podsumowywania roku szkoleniowego.

W okresie sprawozdawczym podjęliśmy również trud odrobienia poważnych zaległości w tym względzie. I pomimo niewątpliwych osiągnięć, o których mówił zastępca komendanta do spraw naukowych podczas podsumowania roku szkolnego i wytyczania zadań na rok 1975 - zdajemy sobie sprawę z tego, że rozwój pracy naukowej i jej wyniki nie są jeszcze na miarę rangi naszej uczelni, nie mogą więc zaspokoić ambicji kadry oraz stale rosnących potrzeb akademii i sił zbrojnych.

Oceniamy, że dzięki, między innymi, poważniejszemu zainteresowaniu pracami naukowymi poszczególnych POP, zwłaszcza zaś: Katedry Sztuki Operacyjnej i Strategii, WRIArt, WOPK, Informatyki i Służby Sztabów nastąpiło ich ożywienie, wzrosła efektywność i terminowość wykonania prac badawczych. Rozszerzył się zakres problematyki naukowo-badawczej służącej procesowi dydaktycznemu i upowszechnianemu w siłach zbrojnych. Dotyczy to głównie przygotowywanych materiałów na konferencje i sympozja naukowe, opracowania materiałów szkoleniowych dla studiów wojskowych, podjęcia prac doktorskich, dyplomowych i indywidualnych na tematy wynikające z potrzeb naszej uczelni i sił zbrojnych. Ponadto nastąpiło ożywienie udziału naszych towarzyszy niemal we wszystkich konferencjach i sympozjach naukowych organizowanych w siłach zbrojnych w LO, MW, SOW; nastąpiło trwalsze zespolenie naszych prac badawczych z praktyczną działalnością wojsk, zwłaszcza zaś w ostatnim okresie z SOW, WOW, dowództwem LO i OPK oraz dowództwem MW. Uzyskane zostały liczące się w naszej uczelni i w siłach zbrojnych wyniki w dziedzinie opracowań naukowych. Świadczą o tym między innymi wyróżnienia i nagrody przyznane naszym towarzyszom przez Szefa Sztabu Generalnego i Ministra Obrony Narodowej /4 nagrody i wyróżnienia MON za opracowania naukowe i 2 nagrody im. A. Zawadzkiego za najlepsze prace dyplomowe/. Za działalność dydaktyczno-naukową, której znaczenie wykracza poza nasze siły zbrojne akademii została uhonorowana przyznaniem jej w 1973 r. Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

KU bardzo pozytywnie ocenia i partyjną atmosferę, i osiągnięcia w pracy naukowej towarzyszy z POP ID. Dużą satysfakcję i zadowolenie z dobrze spełnionego obowiązku dają nam sukcesy naszych towarzyszy w skali Zjednoczonych Sił Zbrojnych,

które umacniają ich autorytet naukowy, w tym również i autorytet naszej uczelni i naszych sił zbrojnych.

Nastąpiła widoczna poprawa w organizacji prac naukowo-badawczych, zwłaszcza w zakresie głównych ogólnoakademickich prac zespołowych; tematyka prac jest obecnie coraz trafniejsza a zespoły naukowe są coraz staranniej dobierane i lepiej kierowane przez naszych towarzyszy; zmianie na lepsze uległo planowanie prac naukowych, skuteczniejsze jest rozliczanie z ich wykonania. Przypomnieć należy, że ranga podejmowanej tematyki w pracach naukowo-badawczych coraz bardziej wzrasta, znajdując zauważalny oddźwięk w naszych siłach zbrojnych. Szczególnie dotyczy to Zakładu Dydaktyki i Instytutu Dowodzenia. Pierwszy z nich pracuje nad modelem osobowym dowódcy i oficera sztabu oraz nad podniesieniem efektywności szkolenia ze szczególnym uwzględnieniem wyższego szkolnictwa wojskowego o profilu dowódczo-sztabowym. Drugi spełnia nieco inną rolę w porównaniu do pozostałych ogniw służbowych w systemie działania naszej uczelni i akademickiej organizacji partyjnej. Wynika to stąd, że Instytut nie jest komórką dydaktyczną, lecz naukowo-badawczą i projektowo-wdrożeniową oraz stąd, że działa w nim najliczniejsza organizacja partyjna.

Od kilku lat towarzysze z Instytutu wiele uwagi poświęcają nowoczesnemu, systemowemu podejściu do rozwiązywanych problemów. Za przykład może tu służyć próba powiązania opracowanych dotychczas programów w jednolity system, oparty na wspólnej bazie danych. Elementy takiego systemu, pod kryptonimem CIĘCIWA-AF zdały pozytywnie egzaminy w czasie ubiegłorocznych ćwiczeń LATO-74.

Istotny rozdział w pracy Instytutu to zadania realizowane na korzyść akademii. Niewątpliwie zrobiono w tym zakresie dużo; np. opracowano koncepcję zastosowania środków organizacyjno-technicznych w procesach szkolenia słuchaczy i kierowania akademią, a także uczyniono kolejny krok w kierunku przybliżenia informatyki do procesu dydaktycznego, nawiązując ściślejszą współpracę z katedrami i budując eksperymentalny punkt informatyczny na jednej z sal grupowych.

Mimo tych niewątpliwych osiągnięć powszechnie oczekuje się od towarzyszy pracujących w Instytucie większej niż dotych-

czas inicjatywy i pomocy, zwłaszcza w pracach nad budową nowoczesnego systemu kierowania akademią.

Niedostatkim w naszej działalności naukowej było zbyt wielkie rozproszenie wysiłków i podejmowanej problematyki. Wydaje się, że już w br. następuje zawężenie problematyki naukowo-badawczej, ale jednocześnie wzrasta wyraźnie jej zakres, głębia badań, wielokierunkowość i wielopłaszczyznowość, w związku z czym prace są podejmowane przez dość liczne zespoły akademickie, a nawet i spoza akademii. Wynika stąd, że zakres prac oraz wysiłek twórczy w sposób istotny wzrasta, a więc i czas potrzebny na wykonanie musi być znacznie zwiększony, przede wszystkim zaś - nasza bezpośrednia, naukowa i partyjna odpowiedzialność za produkt finalny, za rezultat naszej pracy. Rok 1975 w tym zakresie będzie - według naszych ocen - przełomowy przede wszystkim w związku z koniecznością dokonania rozliczenia za ubiegłe 5-lecie i opracowania planu na lata 1976-1980. Stąd skupienie wysiłków w pracy KU, działalności poszczególnych POP musi być nieporównywalnie większe niż dotychczas, musi wzrosnąć nasza partyjna aktywność i mobilizacja. Powinniśmy wzbudzić szczególną pasję i zamiłowanie do pracy naukowej wśród wszystkich towarzyszy. W tym względzie widzimy szczególne zadanie stojące przed KU, komitetami POP i szefami katedr, którzy powinni coraz bardziej czuć się odpowiedzialni za jak najlepsze zrealizowanie nakreślonych planów doktoryzacji. A ponadto musimy przestrzegać terminowego wykonywania poszczególnych prac. Bez pełnego zaangażowania się organizacji partyjnej, bez wydatnej pomocy możemy nie wykonać postawionych nam zadań.

Musimy również w większym niż dotychczas stopniu włączać tematykę poszczególnych prac indywidualnych, dyplomowych i doktorskich jako tematy kompleksowe. Doświadczenie w tym względzie towarzyszy z Katedry Sztuki Operacyjnej w zakresie opracowania zespołowych prac dyplomowych należy przeanalizować i upowszechnić. Trzeba również właściwie wykorzystać zapał, ambicję i możliwości kół naukowych słuchaczy, które właśnie w okresie kadencji ustępującego KU rozwijają swoją działalność. W tym miejscu należałoby wysunąć inicjatywę utworzenia jednego Koła Naukowego w akademii składającego się z kilku lub kilkunastu sekcji.

Podsumowując naszą działalność należy również odnotować, iż na odcinku publicystycznym uzyskaliśmy pewne, choć w dal - szym ciągu jeszcze nie w pełni zadowalające rezultaty. Żywimy jednak nadzieję, że przy aktywnym zaangażowaniu się komitetów partyjnych i w tym zakresie mamy realne podstawy, aby przeła - mać niedobre tradycje. Mamy zresztą pewne w tym zakresie do - świadczenia. Warto chyba wspomnieć o tym, że dzięki przyjęciu na siebie dodatkowych zobowiązań wielu naszych towarzyszy wy - datnie przyczyniło się do realizacji programów kształcenia studentów. Trzeba stwierdzić, że materiały opracowane przez naszych towarzyszy są wysoko oceniane zarówno przez naszych studentów, kadre studiów wojskowych i przez pracowników nauko - wych poszczególnych uczelni. Obecnie towarzysze ci podjęli się opracowania specjalnego podręcznika wiedzy obronnej dla studiów wojskowych. Zapewniliśmy więc - wykonując naszą co - dzienną pracę - wartościowy materiał do nauczania wielotysięcz - nej rzeszy studentów w zakresie obronności. W bieżącym roku zapoczątkowaliśmy, tytułem pewnego eksperymentu, szersze włą - czanie do prac naukowych naszych słuchaczy, zwłaszcza zaś tych, którzy podjęli się dyplomowych prac zespołowych. I w tym wypad - ku organizacje partyjne powinny przejawiać troskę, aby ekspe - ryment zakończył się powodzeniem, zwłaszcza zaś towarzyszy z POP Katedry Sztuki Operacyjnej.

W uchwale XIV Konferencji zostało sprecyzowane zadanie, aby "Zachęcać kadre naukowo-dydaktyczną, szczególnie młodych, wartościowych oficerów do podejmowania prac doktorskich i ha - bilitacyjnych. Wytworzyć do tej pracy odpowiednią atmosferę w kolektywach służbowych, stwarzając wszelkie warunki do rea - lizacji tych zamierzeń".

Oceniamy, że jest to dziedzina, w której nie możemy się poszczycić osiągnięciami. Przeciwnie, mimo licznych inicjatyw, zachęty moralnej i materialnej jak dotychczas wyniki są raczej skromne. Ze względu na ubycie szeregu oficerów posiadających stopień doktora, którzy odeszli od nas do innych instytucji bądź w stan spoczynku pogorszył się nawet nasz bilans ilościowy w stosunku do 1972 i 1973 roku. Liczymy, że w pewnym stop - niu poprawią sytuację, choć w pełni jej nie rozwiążą, istnie - jące kursy doktoranckie zaoczne i ostatnio stacjonarne.

Stąd też problem doktoryzacji i habilitacji naszych pracowników naukowo-dydaktycznych powinien być w centrum uwagi partyjnej i służbowej. Musimy problem ten podjąć od nowa, głęboko przeanalizować, wyzwolić na pewno istniejące rezerwy, wzmóc nasze partyjne oddziaływanie i zaangażowanie. Zwracamy się przy tym do wszystkich towarzyszy o ujawnianie rezerw i możliwości oraz przedkładanie swoich w tym względzie propozycji i inicjatyw.

Oceniamy, że w zakresie pracy i działalności partyjnej na odcinku dydaktycznym, wychowawczym i naukowo-badawczym poruszaliśmy tylko niektóre, najbardziej istotne problemy, wierząc głęboko, że od naszej partyjnej żarliwości, zaangażowania, wykazania maksimum inicjatywy i pomysłowości w dużej mierze będzie zależało przekucie omawianych zadań i problemów w rzeczywistość. Na pewno od nas samych, od wszystkich towarzyszy, a zwłaszcza od pracy przyszłego KU i POP będzie zależało, czy procesowi dydaktyczno-wychowawczemu i naukowo-badawczemu nadamy taką rangę, jakiej wymaga od nas nakaz czasów, w których żyjemy, oraz dobro i autorytet naszej uczelni kształcącej ludowe kadry na najwyższym poziomie; znalazło to odzwierciedlenie w ambitnych założeniach "Planu rozwoju ASG do 1990 roku".

Analizując naszą działalność w tym zakresie jesteśmy przekonani, że zwracanie uwagi KU na potrzebę głębszego zainteresowania się i zaangażowania w problematykę dydaktyczno-wychowawczą i naukowo-badawczą, tak mocno stawianą na XIV Konferencji i wyrażoną w jej uchwale, było słuszne i zainicjowane w okresie, w którym ta działalność była konieczna. Chodzi głównie o to, że od 1972 r. przeżywamy w akademii okres szczególnie, wchodzimy w nowy etap działalności, charakteryzującej się między innymi wypracowaniem planu długofalowego działania i życia uczelni /plan perspektywiczny/, przygotowaniem do zmiany studiów /2 + 1/ wynikającej z konieczności kształcenia absolwentów WSO, porządkowaniem pracy naukowo-badawczej i podejmowaniem coraz ambitniejszych problemów.

Ta nasza działalność legła u podstaw stworzenia odpowiedniej atmosfery, pozwalającej podjąć i rozwiązywać te trudne problemy, wyzwolić inicjatywę poszczególnych członków partii i całych organizacji, a w konsekwencji doprowadzić do rozwoju

ruchu przodownictwa i współzawodnictwa, podniesienia poziomu dyscypliny, szerokiego rozwinięcia działalności naukowej /szczególnie wśród słuchaczy/ i tym samym właściwie wywiązywać się z trudnych przeciw zadań, jakie zostały nam postawione.

Aby utrwalić nasze osiągnięcia i rozwinąć jeszcze bardziej naszą działalność dydaktyczno-wychowawczą i naukowo-badawczą, ustępujący Komitet proponuje:

1. Kontynuować pracę nad wprowadzeniem w życie jedności działalności ideologicznej, dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej, zapewniającej w konsekwencji podniesienie poziomu działania zarówno kadry dydaktyczno-naukowej, jak i słuchaczy.
2. W dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej główny wysiłek skupić na: zapewnieniu jak najprzszego wykonania zadania reorganizacji studiów w naszej uczelni, dalszym rozwoju ruchu przodownictwa i współzawodnictwa, unowocześnieniu procesu dydaktycznego, przekształceniu nauczyciela akademickiego z przekazującego wiedzę w organizatora pracy samodzielnej słuchacza, adaptacji nowo przybyłych pracowników naukowo-dydaktycznych, rozwoju i modernizacji studiów słuchaczy uzdolnionych oraz na dalszym rozwoju ruchu nowatorstwa i racjonalizacji.
3. W dziedzinie naukowo-badawczej skoncentrować wysiłek na dokonaniu oceny działalności w okresie ubiegłych 5 lat i opracowaniu nowego planu z uwzględnieniem już powziętych decyzji dotyczących łączenia prac indywidualnych, dyplomowych, doktorskich, habilitacyjnych, coraz szerszego wprowadzania prac naukowych opracowywanych przez zespoły naukowe.
4. W dziedzinie rozwoju kadry dydaktyczno-naukowej zapewnić podnoszenie przez nią kwalifikacji dla uzyskania wskaźników zwiększonego przyrostu liczby pracowników z tytułem naukowym, w celu właściwego zabezpieczenia naszej działalności naukowej.

IV. OCENA PRACY PARTYJNEJ W DZIEDZINIE GOSPODARCZEJ

I SOCJALNO-BYTOWEJ

Wytyczne kierownictwa Ministerstwa Obrony Narodowej, GZP oraz uchwała podjęta na XIV Konferencji Partyjnej akademii wytyczały w zakresie problematyki gospodarczej i socjalno-bytowej między innymi takie zadania, jak: współdziałanie z ogniwami służbowymi w realizacji wszystkich przedsięwzięć zmierzających do polepszenia warunków pracy i życia uczelni; mobilizowanie środkami partyjnymi całego stanu osobowego i mieszkańców do czynnej pracy; usprawnianie systemu przekazywania, rozpatrywania i realizacji wniosków i postulatów; organizowanie narad partyjnych stanowiących forum do okresowego przedyskutowania problemów związanych z pracą poszczególnych pionów i inspirowania ich działalności; dokonywanie okresowych analiz strat i szkód, stanu ich likwidacji i przyczyn powstawania; inspirowanie aktywnej działalności partyjnej i służbowej mającej na celu podniesienie poziomu kultury życia, poprawę warunków BHP, popularyzację wyróżniających się ludzi i zespołów, rozwój współzawodnictwa pracy i gospodarności.

Istotną treść tych zadań stanowi zwiększenie partyjnej odpowiedzialności w sferze bezpośredniej działalności na odcinku gospodarczym i socjalno-bytowym, wzmożenia kontroli społecznej i wyzwalania inicjatyw, zwiększenia gospodarności i w ten sposób polepszenia warunków bytowych i socjalnych oraz warunków pracy i funkcjonowania uczelni.

Zadania te oraz zgłoszone w czasie całej kadencji wnioski i postulaty stały się podstawą planowej działalności KU,

Realizując uchwałę, KU dokonał partyjnej oceny całokształtu działalności gospodarczej i socjalno-bytowej; zgodnie z ustalonym planem działania Komendy zorganizowano 2 narady z udziałem członków RN i KU, podczas których dokonano oceny realizacji zadań i działalności ogniw gospodarczych; organizowano narady środowiskowe, przeprowadzono rozmowy z towarzyszami odpowiedzialnymi za poszczególne odcinki pracy administracyjno-gospodarczej i socjalno-bytowej, dokonano lustracji niektórych działów gospodarki lub niektórych obiektów dla sprawdzenia rzeczywistego stanu socjalno-bytowego i warunków BHP.

Realizacja podejmowanych przedsięwzięć umożliwiała uzyskanie konkretnych informacji o działalności ogniw gospodarczych i trudnościach wynikających w toku ich realizacji, pozwalała na obiektywny osąd zaangażowania członków partii w ich realizację oraz wytyczenie sposobów i kierunków dalszej działalności poszczególnych ogniw i członków partii. Cała działalność KU nastawiona była na aktywizowanie członków partii odpowiedzialnych za poszczególne ogniwia i pomoc w wykonaniu postawionych im trudnych i poważnych zadań realizowanych dla dobra całej społeczności Poligonu, dla zabezpieczenia procesu szkolenia w akademii.

Możemy stwierdzić, że zapoczątkowane przez VI Zjazd zmiany, zmierzające do dalszego prężnego rozwoju wszystkich dziedzin życia Polski socjalistycznej, oraz aktywizacja członków partii w naszym środowisku w dążeniu do poprawy warunków pracy i warunków socjalno-bytowych - stały się siłą napędową działalności na odcinku gospodarczym i socjalno-bytowym. W czasie kadencji KU nastąpiły zasadnicze zmiany w stylu i organizacji pracy; postęp jest widoczny, a rezultaty działalności na wielu odcinkach są wyraźnie odczuwalne. Do niewątpliwych osiągnięć, które zawdzięczamy aktywnej i celowej pracy członków partii i pracowników bezpartyjnych, należą:

- zapoczątkowana w 1973 roku i zakończona w 1974 roku budowa kasyna;
- zapoczątkowana w 1973 roku i zakończona w 1974 roku gazylakacja osiedla "Polanka";
- zapoczątkowana w 1973 roku i zakończona w 1974 roku budowa pawilonu WPH;
- zakończenie remontów kanalizacji i przykrycie kanału ściekowego;
- zakończenie elewacji budynków na osiedlu "Polanka";
- urządzenie i oddanie do użytku "Klubu Młodzieżowego";
- wybudowanie nowego biura przepustek;
- wymiana węzownic w kotłowni CO;
- wybudowanie i urządzenie placu zbiórek i parku;
- podniesienie standardu SNDW-BRZEŻNO oraz prowadzenie budowy ośrodka wypoczynkowego ZEGRZE;
- modernizacja i przystosowanie sal wykładowych i gabinetów w

w bloku 25 do stosowania nowoczesnych metod wykładowych.

Są to tylko niektóre przedsięwzięcia świadczące o ogromie zadań realizowanych w dziedzinie poprawy warunków bytowych. Można by tu wymienić jeszcze kilka innych zamierzeń, które zostały zrealizowane lub są w toku realizacji, świadczących o ogromnym wkładzie pracy całego aparatu zabezpieczającego, o tym, że postulaty zgłoszone podczas akcji sprawozdawczo-wyborczej i XIV Konferencji Partyjnej oraz podjęte na niej uchwały były i są konsekwentnie realizowane, a rezultaty uporczywej pracy są widoczne i odczuwalne przez użytkowników.

O wkładzie pracy aparatu zabezpieczającego świadczy fakt, że na realizację nakładów inwestycyjnych, remontów kapitalnych i konserwacyjnych w latach 1973-1974 wydatkowano kwotę 49.456.000 zł, z tego tylko w roku 1974 38.991.000 zł. Wymagało to pełnej mobilizacji sił członków partii i bezpartyjnych oraz pełnego zaangażowania do realizacji tych ogromnych zadań. Nie uniknięto jednak poważnych niedociągnięć, do których należały przede wszystkim zbyt długo trwająca budowa nowego kasyna, a zwłaszcza pawilonu handlowego.

Mamy jednak przykłady świadczące o dobrej robocie, takie między innymi, jak: budowa placu zbiórki, przykrycie rowu ściekowego czy też budowa biura przepustek i w pewnym stopniu gazyfikacja osiedla "Polanka". Przygotowanie tych prac w sposób właściwy pod względem projektowym, zaopatrzenia materiałowego i wykonawczym umożliwiło ich wykonanie w stosunkowo krótkim czasie.

Powyższe przykłady świadczą o tym, że można przy właściwej organizacji pracy osiągnąć widoczne rezultaty, że wysiłek ludzki skierowany do działania w sposób zorganizowany nie pójdzie na marne.

Należy podkreślić, że zamierzenia i działalność komendy akademii w dziedzinie usprawnienia gospodarki i poprawy warunków bytowych spotkała się z pełną aprobatą i poparciem członków partii. Wszelkie inicjatywy, postulaty i propozycje partyjne uwzględnione były w decyzjach i działalności komendy. Jedność działania po linii partyjnej i służbowej umożliwiła uzyskanie rzeczywistej, widocznej w życiu codziennym poprawy gospodarności i warunków bytowych.

Wytworzony wokół problemów gospodarczych i socjalno-bytowych klimat sprzyjał zaangażowaniu partyjnemu wszystkich członków partii. Wyrazem tego było podejmowanie zobowiązań indywidualnych i zespołowych oraz udział w masowych czynach partyjnych. Ten partyjny zapał i deklarowana praca nad porządkowaniem terenu świadczą o tym, że działalność partyjna i służbowa zmierzająca do poprawy warunków bytowych zdobyła powszechny aplauz i poparcie całej społeczności akademickiej: partyjnych i bezpartyjnych. Nowo wybrany KU w dalszym ciągu powinien inspirować czyny społeczne wszystkich pracowników i mieszkańców "Poligonu" łącznie z instytucjami niepodlegającymi akademią, a mieszczącymi się na jej terenie. Wierzymy, że tylko wspólnym wysiłkiem możemy bardzo dużo zrobić dla dobra nas wszystkich.

Obok planowanej systematycznej działalności KU w dziedzinie inspirowania i realizacji zadań gospodarczych i socjalno-bytowych, określonych uchwałą XIV Konferencji Partyjnej, istniał również i drugi kierunek działania - realizacja bieżących postulatów zgłaszanych przez POP lub indywidualnie. Problemy te rozpatrywane były na bieżąco, a sekretariat informował towarzyszy na miesięcznych odprawach sekretarzy POP lub w Biuletynie KU o trybie lub wynikach ich realizacji. Inną formą zgłaszania i rozpatrywania postulatów było bezpośrednio ich przekazywanie odpowiednim organom aparatu gospodarczego przez sekretarzy POP. Taki sposób działalności wpłynął na usprawnienie i przyspieszenie załatwiania postulatów oraz umożliwił rozwiązywanie wielu problemów na bieżąco. Należy podkreślić, że wśród członków partii jest właściwe zrozumienie istoty i możliwości rozwiązywania problemów socjalno-bytowych. Zgłoszone postulaty charakteryzowała rzeczowość i realność; były one głęboko przemyślane i możliwe do wykonania w warunkach akademii. W sprawach realizacji zgłoszonych postulatów KU posiadał pełne poparcie organów partyjno-służbowych akademii. Problemy te były omawiane w zespole Komendanta, a komenda akademii była bezpośrednio zainteresowana ich rozwiązaniem. Dotyczyły one zwłaszcza takich spraw, jak: praca kasyna, problemy zaopatrzenia i praca placówek WPH zaopatrujących mieszkańców, sprawy mieszkaniowe itp. KU uważa, że problemy te powinny się znaleźć w centrum uwagi nowego KU nowej kadencji, a odpowiedzialni za

te odcinki pracy towarzysze powinni uwzględnić je w planach swej działalności.

Mimo poświęcenia przez komendę akademii dużo uwagi pracy kasyna, mimo oddania nowej inwestycji, a więc zwiększenia przepustowości i ogólnej poprawy warunków pracy, nie osiągnięto znaczniejszej poprawy żywienia. Nadal występują takie mankamenty, jak zła organizacja pracy i nieumiejętne wykonywanie tej pracy przez personel obsługi. Jadłospis jest zbyt mało urozmaicony, często nie ma możliwości wyboru potraw, nie przestrzega się gramatury, higieny, porządku itp. Dokonano inwestycji, po której oczekiwano zasadniczej poprawy, jednak konsumenci tego wyraźnie nie odczuli. Poprawa rzeczywista może nastąpić w wyniku zmian organizacyjnych, wprowadzenia nowych rozwiązań technologicznych i właściwie prowadzonej kontroli; jest to węzłowe zadanie stojące przed towarzyszami odpowiedzialnymi za ten odcinek pracy.

Analogiczna sytuacja jest na odcinku wyżywienia żołnierzy. Nie notuje się istotnych skarg żołnierzy na jakość przyrządzanych posiłków. W dalszym ciągu jednak przywiązuje się zbyt mało wagi do stanu higieny i czystości w pomieszczeniach roboczych. Remonty i konserwacja urządzeń są prowadzone niewłaściwie, w rezultacie czego następują ciągłe awarie urządzeń. Te drobne na pozór mankamenty są dokuczliwe i wpływają ujemnie na warunki pracy i sam proces żywienia.

Jednym z poważniejszych problemów, który od wielu lat absorbuje uwagę komendy, Wydziału Politycznego i KU jest praca placówek WPH. Mimo powszechnie panującej opinii o złej pracy tych placówek i niedostatecznym zaopatrzeniu, mimo obietnic i przyrzeczeń poprawy, składanych podczas narad z kierownictwem WPH nie nastąpiła wyraźna poprawa w tej dziedzinie. Zaopatrzenie, a zwłaszcza organizacja pracy placówek WPH nie nadąża za tempem, jakie obserwuje się w handlu warszawskim. Ubogi asortyment towarów, ograniczone i nieterminowe dostawy, nieżyczliwy stosunek do klienta /sklep warzywniczy/, częste zamknięcie sklepów z powodu chorób personelu lub spisów kontrolnych - oto podstawowe bolączki, na które ciągle uskarżają się mieszkańcy. Nie rozwiązano organizacyjnie problemu sprzedaży mięsa i przetworów w godzinach dogodnych dla pracowników zatrud-

dnionych w akademii. Rezultat - kolejki w godzinach pracy, w czasie których pracownicy dokonują zakupów. Nie próbuje się przeciwdziałać próbom handlu półhurtowego, tzn. zakupów przez te same osoby spoza Poligonu w każdym dniu dostawy mięsa i wyrobów za kwoty 600-800 złotych i więcej, co w odczuciu społecznym budzi sprzeciwy, a na pewno wpływa na pogorszenie zaopatrzenia mieszkańców i pracowników akademii. W tej dziedzinie kierownictwo WPH, towarzysze z Komisji Konsumentów i aparatu kwatermistrzowskiego mają wiele do zrobienia. Jest to zadanie tym bardziej odpowiedzialne, że wynika ono nie tylko z żądań i postulatów mieszkańców, ale jest również zgodne z duchem polityki partii w tej dziedzinie.

Problemem węzłowym, mającym istotne znaczenie dla naszej uczelni, jest sytuacja mieszkaniowa. Komenda i KU poświęciły tej sprawie wiele uwagi. Trudności w tej dziedzinie od XIV Konferencji nie tylko nie zostały złagodzone, ale nawet się pogłębiły, mimo że załatwiono dwukrotnie więcej spraw niż w dwóch poprzednich latach. Są one wprawdzie odbiciem ogólnie trudnej sytuacji mieszkaniowej, niemniej jednak w akademii wystąpiły dodatkowe przyczyny, do których należą: zaprzestanie budownictwa mieszkaniowego dla potrzeb akademii, brak odpływu mieszkańców w wyniku przeniesień lub odejścia na emeryturę, lokalizacja i zmiany organizacyjne różnych instytucji na terenie akademii, zmiany organizacyjne w samej akademii. Oto niektóre najważniejsze przyczyny, które powodują systematyczne pogarszanie się sytuacji mieszkaniowej.

Na dzień 1.12.1974 roku potrzeby mieszkaniowe wynoszą: na mieszkania służbowe - 218 mieszkań oraz spółdzielcze - 128 mieszkań. Z tego w ogóle nie posiada mieszkań około 130 rodzin. Możliwości zaspokojenia potrzeb są znikome. Akademia partycypuje w ogólnej puli Stołecznego Zarządu Kwaterunkowego, a liczba przydzielonych mieszkań jest stosunkowo niewielka. Ogólny wydzielony limit na rok 1973/1974 wynosił: mieszkania służbowe - 62, mieszkania spółdzielcze - 24. Analiza sytuacji mieszkaniowej wykazuje, że roczne potrzeby przewyższają możliwości zaspokojenia zapotrzebowania na mieszkania M-4, M-5 z uwagi na ograniczone przydziały tego typu mieszkań, a potrzeby w tej grupie są najwyższe. Większość kadry, która w najbliższych la-

tach będzie przechodzić na emeryturę, czyni starania o przeniesienie na teren miasta Warszawy, co jeszcze bardziej zwiększy potrzeby mieszkaniowe. Poważniejszy zwrot nastąpić może dopiero po wybudowaniu dwóch budynków, których oddanie nastąpi jednak nie wcześniej niż w roku 1978/1980.

Inną grupę problemów stanowi działalność usługowa w zakresie remontów, drobnych napraw itp. Problem ten jest ważny, ponieważ dotyczy bezpośrednio życia codziennego, spraw drobnych, ale dokuczliwych, składających się na warunki bytowe dnia codziennego. Aparat gospodarczy, który swoje wysiłki skoncentrował na wykonawstwie inwestycyjnym, sprawy napraw i remontów traktuje marginesowo, chociaż i tu ma do zanotowania poważne efekty, wyrażone w latach 1973/1974 w kwocie 4.529.000 zł, które obejmują prace remontowe i adaptacyjne prowadzone w blokach 77,14,25,101,56,22,94,114,26,22,94 i innych, oraz w kwocie 9.648.000 zł na remont budynków mieszkalnych. Jednak w tej dziedzinie występuje szereg niedociągnięć, jak: nieustaranne wykonawstwo robót, opieszałość i przeciąganie terminów, brak należytej organizacji i kontroli jakości robót. Często nie określa się zakresu robót podczas remontu mieszkań, a jakość napraw uzależniona jest tylko od dopilnowania przez lokatora. Awarie i usterki doraźne są usuwane opieszale i dopiero po upływie kilku dni, jak to często ma miejsce w internacie bloku 14, gdzie zgłoszone przez słuchaczy awarie w dopływie prądu usuwane są po upływie 8-10 dni. Zgłaszane postulaty co do dopływu ciepłej wody nie są uwzględniane, nadal ciepła woda doprowadzana jest w godzinach 5.00-5.30 i od 7.30, co jest niedogodne dla słuchaczy i niezgodne z ogólnym porządkiem dnia. Niedocenywanie tych pozornie drobnych spraw przez towarzyszy z aparatu gospodarczego, zaabsorbowanego realizacją zadań inwestycyjnych, jest niesłuszne, gdyż wpływa bezpośrednio na ocenę ich działalności, wzbudza niezadowolenie ze stylu pracy.

Negatywnym zjawiskiem w działalności gospodarczej jest brak należytej troski o środki i mienie wojskowe, w wyniku czego powstają poważne szkody. Według stanu na dzień 30.11.1974 rok łączne szkody wyrażają się w kwocie 312.457 zł, zaś w samym tylko roku 1974 szkody wyniosły 217.787 zł. Najwyższe szkody zanotowano w WAK-u na kwotę 113.867 zł. W ciągu roku 1974

zlikwidowano szkody na ogólną kwotę 69.068 zł. W wyniku przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego przepisano do zwrotu kwotę 2.847 zł, tj. 4,1%, umorzono kwotę 35.060,00 zł, tj. 50,8%, dobrowolnie wyrównano gotówką 3.583,00 zł, tj. 5,2%, spisano jako niezawinione 27.578,00 zł, tj. 39,9%.

Najbardziej opornie idzie likwidacja szkód w WAK - jedna sprawa trwała 23 miesiące, inna zaś - 5 miesięcy. Główną przyczyną szkód w mieniu wojskowym jest nieprzestrzeganie przepisów i brak nadzoru przez osoby funkcyjne. Ten stan rzeczy świadczy o tym, że w partyjnej i służbowej działalności jest jeszcze zbyt dużo ludzi nieodpowiedzialnych i niegospodarnych.

KU uważa, że zwiększenie czujności i systematyczna analiza przez instancje partyjne stanu strat i szkód, i przyczyn ich powstawania przyczyni się do poprawy tej sytuacji, pozwoli w dalszym ciągu obniżać zarówno ilościowe, jak również wartościowe straty i szkody w mieniu wojskowym. Komitet Uczelniany uważa, że zsynchronizowane działanie organów służbowych i partyjnych może się przyczynić do radykalnej poprawy, zmniejszyć ilość strat i szkód i przyspieszyć tryb ich likwidacji.

Problem zorganizowanego odpoczynku rozwiązywany jest w akademii na bazie SNDW BRZEŻNO. Można stwierdzić, że pod względem ilościowym potrzeby w tym zakresie zostały zaspokojone. Pewne trudności powstają zwykle w miesiącu sierpniu, kiedy to wobec masowych urlopów nie można zapewnić zorganizowanego wypoczynku wszystkim składającym wnioski. Poważne trudności powstają w zaspokojeniu potrzeb wypoczynku w innych domach wczasowych, wobec systematycznego zmniejszania przydziału kart przez Wydział Wczasowy WOW, i tak w roku 1973 przydział wynosił 230 kart dla kadry i 65 dla słuchaczy, w roku 1974 - tylko 170 kart dla kadry i 95 kart dla słuchaczy. Na taki stan rzeczy wpłynęło niewykorzystanie wszystkich kart wczasowych. W 1973 roku wykorzystano tylko 84%, w tym kadra i rodziny - tylko 72%. W 1974 roku kadra i rodziny wykorzystwała tylko 85% kart. Niewykorzystanie tak dużego odsetka kart wynika przede wszystkim z tego, że obejmują one okresy niezbyt dogodne dla kadry w związku z trybem życia w akademii. I tak w 1974 roku na turnusy w okresie od 21 czerwca do 2 września przydzielono tylko 7 kart, a pozostałe karty obejmowały okres jesienny, zi-

mowy i wiosenny. Najtrudniejsza sytuacja powstaje w zapewnieniu potrzeb wypoczynku słuchaczy. Wpływa na to nie tylko stosunkowo niewielki przydział /w 1973 roku razem 170 kart, w 1974 roku razem 165 kart/, ale również fakt, że na turnusy sierpniowe było tylko zaledwie 68 kart, a tylko wtedy mogą słuchacze korzystać z urlopu. KU zalecił wykorzystanie kart czasowych dla potrzeb kadry przydzielić słuchaczom w miesiącu sierpniu do SNDW BRZEŻNO. W ten sposób osiągnięto 100% wykorzystania przez słuchaczy kart czasowych. Jednak nie zaspokaja to w pełni potrzeb słuchaczy. Całkowite zaspokojenie tych potrzeb jest praktycznie niemożliwe. Dalszej poprawy w dziedzinie wypoczynku należy spodziewać się po rozbudowie ośrodka ZEGRZE, który już w bieżącym roku był wykorzystywany w ramach wypoczynku niedzielного. Rada Zakładowa - wykorzystując zwroty akademickie i ze Związków Zawodowych - w pełni zaspokaja potrzeby w zakresie wypoczynku. W celu organizacji odpoczynku dla dzieci i młodzieży stosuje się różne formy działania, organizuje się kolonie, obozy stałe i wędrownie, wycieczki PTTK itp. Pod względem ilościowym odpowiada to zapotrzebowaniu. Poważne braki występują jeszcze pod względem organizacji. Na jeden z obozów nie zjawił się w czasie zbiórki odpowiedzialny kierownik, wobec czego na wyjazd zdecydował się, znajdujący się w tym czasie na zbiórce młodzieży, tow. DUDZIAK, który wyjechał z młodzieżą i zorganizował obóz. Generalnie można stwierdzić, że w tej dziedzinie osiągnięto znaczny postęp w stosunku do lat ubiegłych, co jest niewątpliwie zasługą społecznej i służbowej działalności odpowiedzialnych za ten odcinek pracy towarzyszy. Nie można jednak na tym poprzestać, należy w dalszym ciągu doskonalić i rozwijać różne formy wypoczynku, zwłaszcza organizację wypoczynku sobotnio-niedzielного, w związku ze stałym zwiększaniem się ilości wolnych sobót.

Ważnym problemem, który był przedmiotem analiz i ocen KU, jest działalność służby zdrowia, warunki bezpieczeństwa i higieny pracy. Ogólny stan sanitarny uległ poprawie w takim stopniu, na jaki pozwalał istniejący stan urządzeń. Należy tu podkreślić, że rozwój akademii przekroczył próg wydolności infrastruktury i - mimo prowadzonej modernizacji różnych urządzeń - nie odpowiada zapotrzebowaniu. Wyraża się to w niedo-

statecznej ilości wody, jej zanieczyszczeniu, słabym ciśnieniu, okresowym przerwom w jej dopływie, co powoduje znaczne pogorszenie się stanu sanitarnego. Oczyszczalnia ścieków jest przeciążona i stale zanieczyszcza Zalew Zegrzyński. Kotłownia centralnego ogrzewania pracuje na granicy wydolności, stąd przerwy w dostawie ciepłej wody do internatu, pomieszczenia są niedogrzewane, w budynku przedszkola w czasie mrozów temperatura w salach dziecięcych nie przekracza 14°C , podobna sytuacja występuje w innych pomieszczeniach.

Służba zdrowia udziela pomocy około 10.000 osób. W I półroczu 1974 roku udzielono porad i dokonano zabiegów w stosunku do około 40.000 przypadków przy obsadzie etatowej 9 lekarzy, 3 stomatologów, 5 pielęgniarek. Przeniesienie przychodni na Koszykową spowodowało zwiększenie obciążenia akademickiej służby zdrowia, zwiększyło zapotrzebowanie na samochody sanitarne, którego nie można zaspokoić obecnym taborem, zwłaszcza że sanitarki na samochodzie GAZ nie spełniają w warunkach akademii swojego zadania. Pojazdy są wyeksploatowane, ulegają częstym awariom, powodującym przerwy w eksploatacji. W istniejących warunkach niezbędna byłaby sanitarka wypadkowa, aby mieć możliwość udzielania szybkiej pomocy w nagłych wypadkach. Mimo tych trudności natury obiektywnej towarzysze reprezentujący służbę zdrowia powinni dołożyć starań, aby do czasu zrealizowania planowanej budowy Polikliniki usprawnić pracę istniejącej Izby Chorych, wyeliminować przypadki formalizmu w pracy, zwiększyć kontrolę i wymagalność w zakresie stanu sanitarno-higienicznego, ponieważ są to dziedziny bezpośrednio dotyczące zdrowia ludzi. Wszelkie niedomagania, nawet drobne, występujące na tym odcinku są bardzo dotkliwie odczuwalne i wpływają na kształtowanie się negatywnych opinii i niezadowolenia. Poprawa w pracy służby zdrowia jest widoczna, a KU ocenia, że istnieją podstawy do tego, żeby służba zdrowia jeszcze bardziej doskonaliła swą pracę i zyskała pełne społeczne uznanie.

W okresie kadencji nastąpiły pewne pozytywne zmiany w zakresie BHP. Powstały one w wyniku nowych inwestycji, adaptacji urządzeń i innych zabiegów organizacyjnych. Jednakże w całości BHP nie odpowiada nadal wymaganiom. Wydaje się, że bez zasadniczych rozwiązań inwestycyjnych możliwości poprawy BHP

są na wyczerpaniu. Nadal niestety nie zmniejsza się ilość wypadków przy pracy. Ilość ogólna utrzymuje się stale na tym samym poziomie, około 14 w ciągu ostatnich kilku lat /z wyjątkiem roku 1973 - 11 wypadków/. Usprawniono tylko tryb ich rozpatrywania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Stan ten wymaga głębszej analizy, zwłaszcza że charakter i miejsca /kasyno, kuchnia żołnierska/ powstawania wypadków są zawsze te same, wobec czego muszą być jednorodne przyczyny ich powstawania, a to umożliwia ich likwidację. Aczkolwiek podstawowe braki w dziedzinie BHP od lat się powtarzają, nie widać we wszystkich ogniwach pełnej mobilizacji do działania w celu ich likwidacji. Próby poprawy mają charakter formalny, np. wydzielono pokoje śniadaniowe i wykonano łazienki, ale niewłaściwa ich konserwacja i eksploatacja powodują ciągłą ich dewastację. Nie wszędzie prowadzi się rzeczywiste szkolenia BHP /kasyno/. Wiele niedociągnięć występuje również w zakresie obrony ppoż, przy czym - rzecz charakterystyczna - większość z nich wynika przede wszystkim ze zwyczajnego niedbalstwa i braku poczucia odpowiedzialności za powierzony odcinek pracy.

KU uważa, że w dziedzinie BHP, poprawy stanu sanitarnego i bezpieczeństwa pożarowego można wiele zrobić, bez oglądania się na wielkie inwestycje, zaś codzienna, zaangażowana praca i poczucie odpowiedzialności za powierzony odcinek pracy spowodują, że stan ten ulegnie poprawie, a niedomagania jeszcze występujące będą zlikwidowane.

KU ocenia, że w minionej kadencji organizacje partyjne pionów gospodarczych i technicznych mają na swoim koncie po - ważne osiągnięcia. W pracy aparatu gospodarczego nastąpił wyraźny postęp, udoskonalono metody działania, nastąpiły zmiany w stylu pracy. Bez partyjnego zaangażowania i inspirującej roli członków partii, nie byłoby możliwe zrealizowanie tak po - ważnych i pilnych zadań. KU obiektywnie ocenia istniejącą sytuację, w której osiągnięty został szczytowy poziom wydolności infrastruktury na terenie akademii, w wyniku czego powstają określone trudności w dziedzinie ogrzewania i dostarczania ciepłej wody, dostawy energii elektrycznej i możliwości zaopatrzenia w wodę, pojemności internatu itp. One to właśnie są przyczyną większości niedomagań w dziedzinie gospodarczej.

Rozwiązanie tych węzłowych problemów możliwe będzie dopiero w kolejnych latach, zgodnie z planami przedstawionymi w programie rozwoju ASG w latach 1976-1990, a zwłaszcza 1976-1980. Dotychczasowe tempo przeobrażeń w dziedzinie gospodarczej i socjalno-bytowej powinno być utrzymane, zaś realizacja planowanych zamierzeń wymagać będzie jeszcze bardziej dokładnej i wzmożonej pracy wszystkich ogniw oraz pełnej partyjnej odpowiedzialności i zaangażowania wszystkich członków partii działających w tych ogniwach. KU uważa, że osiągnięte wyniki w dziedzinie gospodarczej nie mogą przesłonić występujących niedociągnięć w niektórych dziedzinach działalności, do których należą: problemy żywienia, zaopatrzenia mieszkańców osiedla, sprawy mieszkaniowe i problemy konserwacyjno-remontowe. Rozwiązanie tych problemów powinno stać się węzłowym zadaniem pracy organizacji partyjnych, komisji społecznych i odpowiedzialnych za te od - cinki pracy towarzyszy. Rozwiązanie ich ma istotny wpływ na ocenę całokształtu działalności i na opinię publiczną, ponieważ występują bezpośrednio na styku konsument-użytkownik z danym działem. KU jest zdania, że istnieją realne podstawy do tego, aby występujące niedociągnięcia zostały zlikwidowane przez skierowanie na nie głównego wysiłku działalności partyjnej i służbowej. Pozwoli to na doskonalenie stylu pracy, a tym samym osiągnięcie jeszcze lepszych wyników.

KU ocenia, że zgłoszone przez organizacje partyjne postulaty i uchwała XIV Konferencji Partyjnej ASG w dziedzinie zadań socjalno - bytowych i gospodarczych zostały zrealizowane. Mimo wykazania w referacie niektórych niedociągnięć, generalne zadania w tej dziedzinie zostały zrealizowane. KU spełnił w czasie swej kadencji rolę inspirującą i kontrolną, znajdował w tej działalności pełne poparcie komendy, Wydziału Politycznego, a także zrozumienie i pomoc członków partii oraz bezpartyjnych.

Ustępujący KU proponuje, aby w działalności partyjnej nowej kadencji zwrócić uwagę na:

1. Dalsze doskonalenie form partyjnego działania w rozpatrywaniu i załatwianiu postulatów zgłaszanych przez POP i członków partii dotyczących problematyki gospodarczej i warunków bytowych.

2. Systematyczne ocenianie działalności poszczególnych ogniw gospodarczych i społeczno-socjalnych, przeprowadzanie analizy gospodarności mieniem wojskowym pod kątem partyjnego zaangażowania i odpowiedzialności członków partii za realizację stojących przed nimi zadań.
3. Utrzymanie ścisłej więzi z komisjami społecznymi, inspirowanie ich działania zgodnie z postulatami organizacji partyjnej, udzielanie im pomocy w rozwiązywaniu stojących przed nimi problemów.

Z A K O Ń C Z E N I E

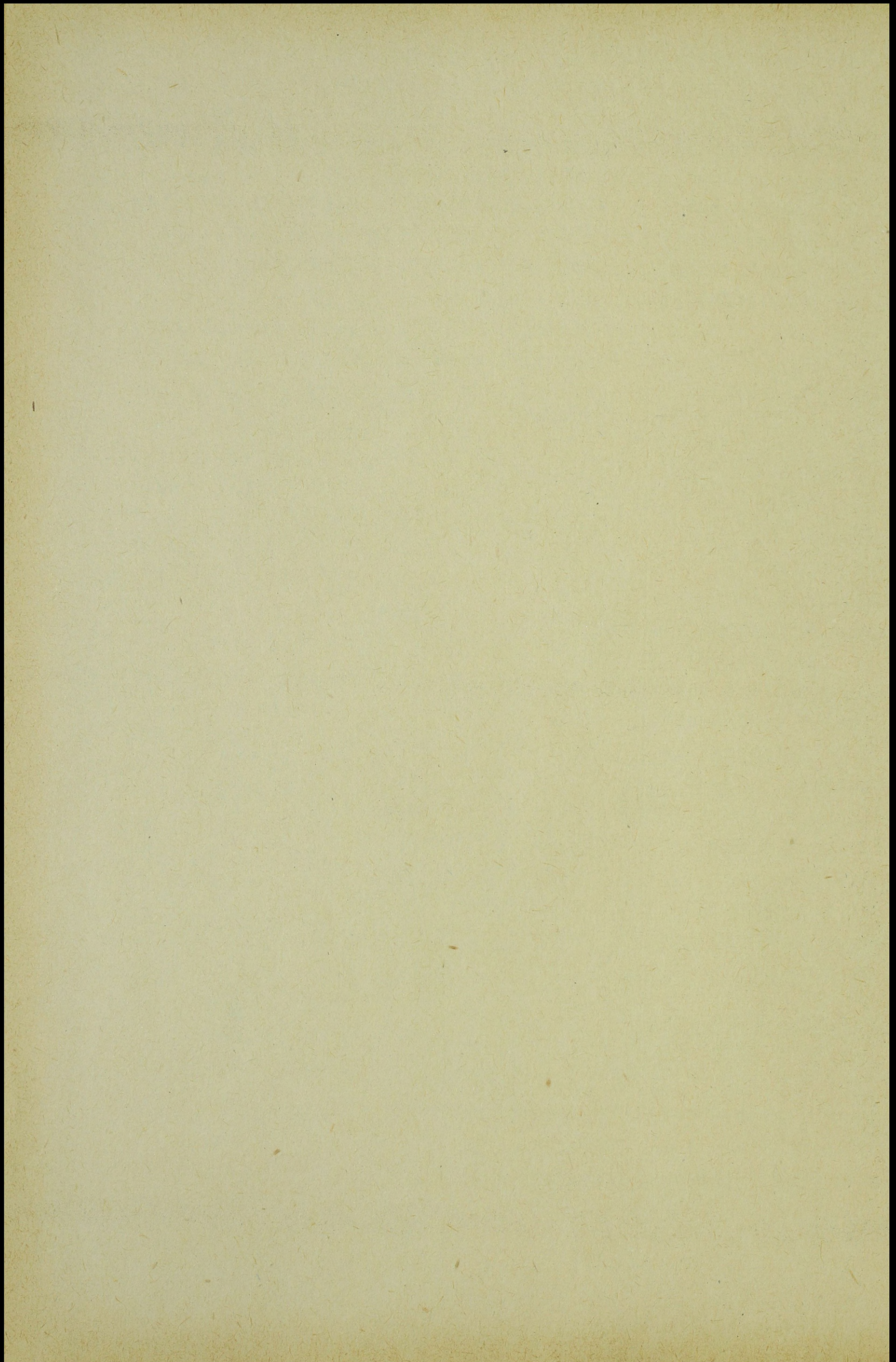
Kończąc należy podkreślić, że organizacja partyjna na -
szej uczelni wykonała wszystkie zadania wynikające z uchwał
XIV Konferencji Partyjnej, uchwał KC, VI Zjazdu Partii i I Kra-
jowej Konferencji Partyjnej oraz wytycznych MON, GZP i komendy
uczelni. KU starał się wywiązać z nałożonych zadań możliwie
jak najlepiej. Rezultaty zostały przedstawione w sprawozdaniu.
Częściowo sami widzimy pewne niedociągnięcia, czemu daliśmy
wyraz w zakończeniu poszczególnych części referatu.

KU dziękuje wszystkim członkom i kandydatom partii, a
szczególnie towarzyszom pełniącym różne funkcje partyjne, za
pomoc i życzliwość w naszej codziennej działalności.

Jednocześnie wyrażamy przekonanie, że w toku konferencji
oceniane będą obiektywnie zarówno osiągnięcia, jak i niedociąg-
nięcia w naszej pracy. Zostaną także nakreślone dalsze nowe
kierunki pracy partyjnej dla wykonania zadań stojących przed
uczelnia, a określone w perspektywicznym planie rozwoju akade-
mii w latach 1976-1990, ze szczególnym uwzględnieniem pierw-
szych dwóch lat poprzedzających jubileusz XXX-lecia jej pow-
stania.

Wykonano w 40 egz.

Egz. nr 1-40 B.Gł.OZS
Wyk. Komitet Uczelniany
Druk. OH, dnia 8.1.75 r.
Nr ks. PF-89/PF-303/WW
Kor. N.E.

R E F E R A T

SZEFA SZTABU GENERALNEGO WP - Wiceministra
Obrony Narodowej gen. broni Floriana SIWICKIEGO

Szanowni Towarzysze !

Proszę przede wszystkim przyjąć serdeczne podziękowanie za zaproszenie mnie na Konferencję Partyjną Akademii Sztabu Generalnego. Wielce sobie cenię każdą możliwość bezpośredniego kontaktu z uczelnią a tym bardziej z Wami, Towarzysze Delegaci, którzy reprezentujecie dojrzały ideowo-politycznie, wysoko kwalifikowany aktyw naszej wiodącej uczelni wojskowej, czołówkę intelektualną pracowników operacyjnych Ludowego Wojska Polskiego.

Akademia Sztabu Generalnego im. gen. broni Karola Świerczewskiego odgrywa szczególną rolę w naszych siłach zbrojnych i obronności naszego kraju. Polega ona przede wszystkim na kształceniu wysoko kwalifikowanych kadr dowódczo-sztabowych, których tysięczne już zastępy opuściły mury uczelni, i które stanowią dziś zasadniczy trzon naszego ludowego wojska.

Kadra Akademii może poszczycić się również znaczącym w naszym potencjale naukowym dorobkiem twórczym. Szereg rozwiązań naukowych, szczególnie w zakresie sztuki wojennej, wdrożono do wojsk i do pozamilitarnych ogniw związanych z obronnością, zwłaszcza z obroną cywilną.

Zadania, które zrealizowała i realizuje Akademia, określają jej rangę społeczną, jej zasługi w dziele umacniania obronności naszego kraju i nadawania jej nowoczesnego kształtu.

Towarzysze ! Z dużym zainteresowaniem przysłuchuję się dzisiejszej dyskusji, w której dokonujecie bilansu dotychczasowych osiągnięć i wytyczacie kierunki pracy partyjnej w uczelni. Wypowiedzi Wasze przenika głęboka troska o jak najlepszą realizację podstawowych funkcji Akademii - kształcenia i doskonalenia kadry Wojska Polskiego oraz rozwijania podstawowych

dziedzin nauki wojennej i myśli wojskowej. Przewija się w nich nurt niepokoju twórczego o doskonalszy kształt organizacyjno-funkcjonalny systemu dydaktyczno-naukowego, o lepsze metody nauczania i wychowania słuchaczy, o należyte zaplecze dydaktyczne i naukowe, o godne tej właśnie uczelni warunki socjalno-bytowe, o poprawne stosunki międzyludzkie. Wszystkie te bowiem problemy, które dziś poruszyliście, łączą się w jedną spójną całość, bez której trudno byłoby mówić o efektach działania Akademii.

Pozwólcie, Szanowni Towarzysze, że i ja zabierając głos w dyskusji podniosę doniosłość zadań realizowanych przez Akademię.

Przed wszystkim pragnąłbym stwierdzić, że działalność Akademii Sztabu Generalnego, a więc i Wasza, Towarzysze Delegaci, ściśle związana jest z życiem naszych sił zbrojnych, z różnorodnymi sprawami kraju, zwłaszcza ze sprawami jego obronności.

"Życie życiem narodu - stwierdził I Sekretarz Komitetu Centralnego PZPR tow. Gierek na X Partyjnej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej Wojsk OPK - życie wszystkimi sprawami kraju, to nieodłączna cecha Ludowego Wojska Polskiego."

Dlatego warto również w Waszym gronie podkreślić znaczenie dorobku społeczno-gospodarczego naszego państwa oraz wskazać na te cechy sytuacji międzynarodowej, które określają specyfikę zadań wojska, w tym zaś Akademii.

1. Towarzysze ! Pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej naród nasz pomyślnie zakończył realizację czwartego roku 5-letniego planu rozwoju i rozpoczął z dobrymi efektami ostatni roczny jego etap.

Wszystkim przedsięwzięciom realizowanym z inicjatywy i pod kierownictwem partii, towarzyszy nurt dobrej roboty i stale rosnąca wydajność pracy. Ludzie pracują chętniej, lepiej, wydajniej - bo partia z całą konsekwencją realizuje zasadę "budowy socjalizmu dla ludzi i przez ludzi".

Nigdy w przeszłości, w której nie brak było przecież wszelkich osiągnięć, nie zrealizowaliśmy w tak krótkim czasie tak wiele, a zarazem nie odczuwaliśmy w takim stopniu ciśnienia nowych potrzeb społecznych. Musieliśmy i musimy pokonywać po drodze ogromne trudności. Cały świat kapitalistyczny - jak Towarzysze wiecie - przeżywa w ostatnich latach wyraźny kryzys, nie tylko paliwowo-energetyczny i nie tylko surowcowy. Skutki tego kryzysu, w rezultacie wielostronnych powiązań gospodarczych, musiał odczuć i nasz kraj. Trzeba zaznaczyć, że potrafiliśmy je znacznie zniwelować, głównie dzięki szerokiej współpracy gospodarczej w ramach RWPG, a przede wszystkim ze Związkiem Radzieckim.

Istotne trudności wynikają z burzliwego rozwoju naszej gospodarki, a w roku ostatnim - najdotkliwiej odczuwalne bo najświeższe - z wyjątkowo niesprzyjających rolnictwu warunków atmosferycznych. Są to oczywiście trudności przemijające, ale musimy je dostrzegać i na bieżąco przeciwdziałać. Kilka dni temu mówili o nich szeroko towarzysze Gierek i Jaroszewicz.

Budownictwo socjalistycznego społeczeństwa i ekonomiki - to nie tylko konkretne kształty dnia dzisiejszego, to także wizja, w którą patrzymy z optymizmem, a którą uświadamiamy sobie przez pryzmat zarysu planów rozwojowych, tworzonych pod hasłem "Zbudujemy nową Polskę". W panoramie przyszłości zupełnie realnie zarysowały się kontury kolejnej pięciolatki, która

utrwali i wypełni treścią VII Zjazd naszej partii. Czeka-
ją nas równie trudne jak dotychczas, a może nawet trudniejsze
zadania. Wiemy, że będą to zadania ambitne i że je wykonamy,
wzbogacając swój kraj i naród, umacniając autorytet Polski
w świecie, umacniając autorytet socjalizmu, potęgując możli-
wości obronne całej wspólnoty socjalistycznej, a tym samym
utrwalając zarysowane w sytuacji międzynarodowej trendy utrzy-
mania stałego pokoju.

2. Towarzysze ! Znaczący wpływ na rozwój obronności wywiera
również międzynarodowa sytuacja polityczna. Dzięki wielolet-
nim, konsekwentnym wysiłkom państw socjalistycznych, a głów-
nie Związku Radzieckiego i Polski - pojawiły się ostatnio,
jak już wspomniałem, symptomy trwałego odprężenia. Ale -
widząc to, rozumiejąc i doceniając - nie mamy jednocześnie
prawa zamykać oczu na to, że w określonych sferach politycz-
nych i militarnych Europy głównie w RFN i poza jej granicami,
a zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych, wciąż działają różnej
maści siły reakcji i odwetu, syjonizmu i antykomunizmu. Sprzy-
jają im antyradzieccy, antypokojowi maoiści.

Nasze obawy o losy pokoju utwierdza wiedza i świadom-
ość tego, że duch, istota imperializmu zakłada ciągłość
konfliktów, że z natury rzeczy imperializm pozostaje agresyw-
ny, wciąż roznieca i podsyca ogniska niepokoju na świecie.
Swą perfidną działalność maskuje przy tym pozorami dążenia
do zachowania pokoju. Ale ważne jest dla nas nie to, co im-
perialistyczni politycy głoszą, lecz przede wszystkim - co
czynią, co imperialistyczne państwa mogą realnie zamierzać
i potencjalnie podjąć, by zrealizować swój generalny cel.

1

Nie mając szans w konfrontacji zbrojnej, wróg - jak należy oczekiwać - będzie stosował coraz ostrzejsze formy oddziaływania dywersyjno-politycznego i ekonomicznego. Będzie nas atakował wszystkimi dostępnymi środkami pozamilitarnymi, stosując wszystkie dostępne i podstępne metody.

Na płaszczyźnie ideologicznej - wykorzystując środki masowej informacji oraz rozwijającą się turystykę i zacieśniającą się współpracę w sferze nauki, techniki, kultury i gospodarki - będzie imperializm prawdopodobnie coraz intensywniej starał się przemyścić różnorodne teorie, w rodzaju "konwergencji" lub jej podobne - dążąc do ideowego "rozmiękczenia" naszego społeczeństwa będzie pomniejszał nasze sukcesy, rozdmuchiwał niepowodzenia i potknięcia, aby siać niewiarę, zwątpienie w słuszność naszych zarządzeń i poczynań.

Na płaszczyźnie politycznej będzie czynił wszystko dla podważenia spójności państw Układu Warszawskiego. Szczególnego ataku należy oczekiwać w związku z rocznicami 30-lecia zwycięstwa nad faszyzmem i 20-lecia Układu Warszawskiego. Dywersyjne ośrodki wśród których, jak można przypuszczać, nie zabraknie maoistów, będą z pewnością dyskredytować rolę Związku Radzieckiego w zwycięstwie nad hitleryzmem oraz w walce o utrwalenie pokoju, będą szerzyć bałamutne teoryjki podważające istotę Układu Warszawskiego, będą dążyć do rozbudzenia uczuć nacjonalistycznych, osłabiających zwartość naszego przymierza.

I wreszcie trzecia płaszczyzna - wywiad i rozpoznanie, kardynalnego warunku uzyskania zaskoczenia, na której już obecnie imperializm rozwija intensywną działalność, wykorzystując najgroźniejsze, najbardziej nowoczesne środki i metody.

Musimy więc być odporni na destrykcyjne poczynania - na

dywersję ideologiczną i dekadencję obyczajową, na wszystko, co podważa morale i jedność naszego wojska, zakłóca rytm naszej pracy, atakuje spójność armii państw socjalistycznej wspólnoty. Naszym zadaniem jest znalezienie form i sposobów utrzymania na codzień wysokiej czujności. Nieodzowne jest przy tym wzbogacanie naszej wiedzy marksistowskiej, bowiem marksizm-leninizm pozwala lepiej i głębiej rozumieć sens zadań, które realizujemy i realizować będziemy w warunkach nieustannego oddziaływania na nas potencjalnego przeciwnika. Na XVI Plenum Komitetu Centralnego rozważano te zagadnienia. Omawiano kompleks spraw o doniosłym znaczeniu dla dalszego ideologicznego i organizacyjnego umacniania naszej partii.

3. Szanowni Towarzysze Delegaci ! Partia, wypracowując strategię przyspieszonego rozwoju, na pierwszy plan wysunęła problem kadr - jako czynnik decydujący o efektach działania w każdej sferze. Problematyka kadrowa była rozpatrywana na kilku plenarnych posiedzeniach Komitetu Centralnego PZPR w różnych aspektach: kształcenia, doskonalenia i wykorzystania kadry, wyzwalań ludzkiej aktywności i zaangażowania, umacniania dyscypliny itp., a także w aspekcie awansu i podnoszenia dobrobytu najszerszych mas społecznych.

Ostatnio, jak wiecie, odbyła się pod kierownictwem towarzysza Jaroszewicza specjalna narada, poświęcona kwestii kadr naukowych, ich doskonalenia i rozwoju. Narada ta będzie miała doniosłe następstwa. Zapoczątkowała ona pracę nad przygotowaniem ważkich decyzji, które niewątpliwie znajdą swój wyraz także w siłach zbrojnych.

Do kształcenia kadr na poziomie najwyższym zawsze przywiązywała partia duże znaczenie. Jednakże szczególną rangę temu

problemowi nadała partia w ostatnich latach, podejmując z wielkim rozmachem, zdecydowaniem i na miarę współczesności inicjatywę przebudowy systemu oświaty i wychowania.

W siłach zbrojnych, organizmie na wskroś nowoczesnym i prężnym, sprawy kształcenia kadry - specjalistów w różnych dziedzinach - nieodmiennie zajmowały i zajmują czołowe miejsce. Nic więc dziwnego, że właśnie w systemie wojskowego szkolenia i wychowania zdołano odnaleźć elementy godne upowszechnienia w całym szkolnictwie, jak np. zasadę ustawicznego kształcenia. Jest to niewątpliwym powód do dużej satysfakcji. Nie oznacza to jednak, że szkolnictwo wojskowe może spocząć na laurach. Wiele mamy i w tej dziedzinie do zrobienia oraz ulepszenia. Podejmujemy tę sprawę zdecydowanie, choć z rozwagą, wiążąc ją ściśle z całokształtem przemian prognozowanych i planowanych w perspektywie najbliższych 15 lat. Zmiany te - jak Towarzysze wiecie - obejmują również naszą uczelnię. Czeka ją Akademię dość istotne przeobrażenia. Modyfikacjom organizacyjnym ulegnie ujęcie szkolnictwa. Jest to jak wiadomo, związane z planowym przekształceniem systemu szkolnictwa wojskowego. Chodzi tu głównie o to, aby przekazywać słuchaczowi taką wiedzę i w taki sposób, aby był on zdolny - na bazie szerokich horyzontów myślenia - przyswajać sobie i umiejscawiać w całym kompleksie wiedzy coraz nowsze zdobycze nauki i techniki. Nie wątpię wcale, że zadania dydaktyczno-wychowawcze zrealizujecie z pełnym zrozumieniem i poczuciem odpowiedzialności nie tylko za swój warsztat pracy, ale także, a nawet przede wszystkim, za cały system wojskowego szkolnictwa zawodowego.

Akademia Sztabu Generalnego WP to nie tylko uczelnia jedna z wielu. To - jak podkreśliłem na wstępie - wiodąca w sprawach taktyki i sztuki operacyjnej placówka naukowo-dydak-

tyczna siła zbrojnych, nadająca ton i kierunek całemu szkolnic-
twu wojskowemu. Działalność Akademii odzwierciedlana zarówno
przez popularne w wojsku wydawnictwa, jak i przede wszystkim znaj-
dująca wyraz w pracy reslizowania przez jej wychowanków - absol-
wentów promieniuje na całe siły zbrojne. Takim jest nasze ludowe
wojsko, jakim zasila się je wyrzniętymi oficerami, a Siły
Zbrojne są dobre, znajdują uznanie u sojuszników i szacunek u wro-
gów. W tym stwierdzeniu zawarta jest ranga Waszej pracy i zarazem
odpowiedzialności.

Wojsko to szczególny organ. To oręż w ręku partii i państwa
przeznaczony przede wszystkim do wykonywania zadań walki zbrojnej
a przez ciągłą swoją gotowość do tej walki spełniający również
funkcję odstrasżającą potencjalnego przeciwnika. Stąd też Wasi
absolwenci muszą być przede wszystkim przygotowani do sprawnego
dowodzenia wojskami w walce. Ponadto chodzi też i o to, aby zdo-
bytą wiedzę absolwent Akademii mógł w pełni spożytkować na kolej-
nych stanowiskach służbowych. Właściwy model oficera, postulowaną
jego sylwetkę zawodową można uzyskać przez wiązanie teorii z prak-
tyką, a także przez koncentrowanie wszystkich przedmiotów wokół
głównej osi - taktyki ogólnej i sztuki operacyjnej. Znajomość i
jednokowe pojmowanie tego, co główne w sztuce wojennej daje rę-
kojną, że absolwenci Akademii potrafią sprostać obowiązkowi każde-
go czekającego na nich kolejnego stanowiska.

Towarzysze ! Walka to zjawisko złożone, wymagające nie
tylko fachowej wiedzy, umiejętności działania, ale przede wszyst-
kim olbrzymiego poświęcenia, ofiarności, wytrwałości, a zatem od-
powiednich cech moralnych, psychicznych, ideowych, którymi powi-
nien rozporządzać współczesny dowódca i oficer sztabu.

Te właśnie walory powinna kształcić praca partyjno-polityczna, przy-

gotować absolwenta Akademii, jako dojrzałego działacza politycznego.

Kształcenie fachowe słuchacza - to również oddziaływanie na jego osobowość, wychowanie, przygotowanie go do celowego, pożytecznego, ideowego korzystania z wiedzy fachowej.

Główny wysiłek wychowawczy organizacji partyjnej Akademii powinien się koncentrować - jak sądzę - na utrwalaniu i rozwijaniu u podopiecznych postaw i żarliwości na miarę oficera - komunisty.

Stawiamy przede wszystkim na wypływającą z wiedzy i przekonania ideowość oficera, jego bezkompromisowość i pełne zaangażowanie w służbie socjalistycznej Ojczyźnie, na jego fachowość i umiejętności praktyczne w zakresie dowodzenia nowoczesną walką, coraz bardziej techniczną, coraz bardziej skomplikowaną, będącą starciem coraz potężniejszych środków niszczenia.

Żyjemy w okresie pokoju i warto zaakcentować, że jest to właśnie ten efekt, na rzecz którego zgodnie ze wskazaniem partii działamy i którego przede wszystkim oczekuje nasz naród. Stąd nasi dowódcy i oficerowie sztabów, Wasi wychowankowie, muszą odznaczać się także szczególnymi umiejętnościami i predyspozycjami w zakresie szkolenia i wychowania wojsk, a także w zakresie racjonalnego gospodarowania i administrowania zgodnie z najnowszymi wymogami organizacji pracy - słowem osiąść ten zespół cech osobowych i umiejętności, które czynią z naszej kadry wychowawców młodzieży, które są nieodzowne dla kadry sił zbrojnych, spełniających również funkcję wielkiej szkoły wychowania obywatelskiego.

Pociąga to za sobą jeszcze jedną istotną konieczność kształcenia powierzonych nam oficerów, mając na uwadze nie

tylko współczesność, ale także - a może przede wszystkim - przeszłość. Przygotowanie swoich wychowanków do pełnego wykorzystania nowoczesnej broni, a także nowoczesnych środków dowodzenia. Trzeba, aby byli oni zdolni przyjmować nową technikę, która coraz intensywniej i w coraz większych ilościach wchodzi do uzbrojenia wojsk i wyposażenia sztabów, i która coraz częściej będzie się zmieniać. Należy zatem uczyć swych wychowanków śmiałego wybiegania myślą w przód, przewidywania rozwoju warunków pola walki, umiejętności dostosowywania się do sytuacji nie przewidywanych, zaskakujących. Obowiązkiem zatem jest zdecydowane zwalczanie wszelkiego skostnienia i dogmatyzmu, nie dopuszczania jednak do umysłowego warcholstwa i lekceważenia roli jedności doktryny, decydującej o sprawności działania sił zbrojnych.

Za pożyteczną należy uznać Waszą, Towarzysze, inicjatywę objęcia przez Waszą Akademię Sztabu Generalnego bezpośrednich patronatów nad wyższymi szkołami oficerskimi profilu dowódczego i cyklami taktycznymi pozostałych szkół. Pozwoli to lepiej przygotować w tych szkołach oficerów - dowódców pododdziałów, a jednocześnie lepiej będą oni odpowiadali profilowi studiów w ASG. Działalność patronacką trzeba wszechstronnie rozwijać i pogłębiać. Poza np. prowadzeniem prac doktorskich widzę uczestnictwo Wasze, Towarzysze, w szkoleniu kadry szkół oficerskich, w udzielaniu pomocy w opracowywaniu wybranych ćwiczeń i innych przedsięwzięć.

Kierownictwo Ministerstwa Obrony Narodowej wysoko ocenia Waszą współpracę z wojskami. Powinniście intensyfikować i urozmaicać formy tej współpracy. Cenną tu była inicjatywa przeprowadzenia olimpiad taktycznych. Należałoby również organizować więcej ćwiczeń eksperymentalnych.

Partia stawia na naukę. Widzi w nauce źródło szczególnych możliwości i rezerw. Ten punkt widzenia wytyczyła nowa polityka partii, uwolniona od pragmatyzmu, stawiająca zdecydowanie na intensywne czynniki wzrostu, odwołująca się do najlepszych intelektualnych i ideowych wartości narodu.

Stawia to przed kadrą naukową - z jednej strony szczególne perspektywy, a z drugiej - szczególne wymagania. Dotyczy to w pełni i Waszej uczelni.

Nauka i dydaktyka - to dwie strony tego samego medalu. Uczelnia nie może dobrze kształcić nie uprawiając nauki, nie może dobrze uprawiać nauki bez działalności dydaktyczno-wychowawczej. Na miano nauki zasługiwać może tylko działalność rzeczywiste naukowa, prowadząca do celu. Nauka - szczególnie w zakresie dyscyplin uprawianych w Waszej uczelni - tylko wówczas ma sens, gdy służy praktyce, gdy przynosi rzeczywiste korzyści sprawie rozwoju obronności państwa i doskonalenia sił zbrojnych.

Kierownictwo MON i Sztabu Generalnego WP widzi w Akademii wielki ośrodek naukowy, kryjący w sobie ogromne możliwości. Stąd obciążenie uczelni różnymi zadaniami o charakterze naukowo-badawczym. Stąd wiązanie wysiłków naukowych Akademii z wojskami, które są przecież naszym podstawowym warsztatem naukowym, doświadczalnym poligonem i laboratorium.

Doskonalenie działalności naukowo-badawczej w sensie organizacyjnym i merytorycznym to zadanie o wielkiej doniosłości.

Sądzę, że usprawnień organizacyjnych trzeba przede wszystkim szukać w rozwijaniu zespołowości pracy. Nie chodzi przy tym głównie o zespołowe opracowywanie rezultatów pracy naukowo-badawczej na piśmie, lecz o zespołowe prowadzenie badań, o łączenie wysiłków różnych specjalistów, przedstawicieli różnych

szczegli dowodzenia, teoretyków i praktyków, a nawet o wykorzystaniu wszelkich możliwości wspólnego prowadzenia badań z sojusznikami i pełnego wykorzystania ich osiągnięć. Chodzi też o doprowadzenie prac do końca, do etapu weryfikacji i wdrożenia.

Co się zaś tyczy merytorycznej działalności naukowo-badawczej - to powinniście, Towarzysze, w szerszym niż dotychczas stopniu uwzględniać potrzeby rozwojowe sił zbrojnych, determinowane kształtem naszych założeń obronnych i wciąż postępującą rewolucją naukowo-techniczną. Aby sprostać tym potrzebom doskonalenie to powinno odbywać się w co najmniej dwóch następujących zakresach:

- po pierwsze, w zakresie sposobów podejmowania i doboru odpowiednich dziedzin, obszarów i tematów prac. Tematyka powinna stanowić zintegrowany i perspektywicznie zorientowany układ. Takiemu ustawieniu problemu sprzyjać będzie dyrektywa Ministra Obrony Narodowej do działalności sił zbrojnych w najbliższym pięcioleciu. Dlatego powinniście, Towarzysze, zaproponować taką tematykę, realizowaną w pełnych cyklach badawczych, która będzie przydatna wojskom i samej Akademii,

- po drugie, w zakresie rozwoju nowoczesnych metod pracy badawczej, w tej dziedzinie celowa jest preferencja ukierunkowanych badań zespołowych oraz metod informatycznych, konfrontowanych bezpośrednio w wojskach i być może przy udziale wojsk realizowanych.

Ważnym jest także, aby prace naukowo-badawcze nie były krępowane ustalonymi raz na zawsze kanonami. Nie tak niszcząco nie oddziałuje na rezultaty prac naukowych jak dogmatyzm, jak dążenie do tego, aby sprowadzić wyniki pracy badawczej do obowiązujących, wcześniej ustalonych i często przestarzałych

założeń i wymagań.

Smiałość myśli i spojrzenia jest niezbędna w nauce,
tak samo jak rozwaga, realizm, jak przestrzeganie podstawowych
ustaleń marksistowsko-leninowskiej metodologii.

X

X

X

Towarzysze ! Na zakończenie swojego wystąpienia pragnę podkreślić, że wiodąca rola organizacji partyjnej, in-
spirująca rola Komitetu Uczelnianego, który dobrze spełnił
wytyczone przed nim zadania i przodownictwo członków partii są
zasadniczym źródłem Waszych osiągnięć i gwarancją dalszego po-
myślnego rozwoju uczelni. Kształtowanie twórczych, zaangażowa-
nych postaw kadry i słuchaczy Akademii, kultywowanie i dosko-
nalenie tych wszystkich cech ideowych, moralnych i etycznych,
które powinny być właściwe dowódcy i pracownikowi sztabu,
oficerowi - komuniście; to podstawowe zadania Waszej organiza-
cji partyjnej. Jestem głęboko przekonany, że zadaniom tym spro-
stacie.

Proponuję, aby jedno z pierwszych posiedzeń nowo wybra-
nego Komitetu Uczelnianego odbyło się z udziałem Rady Naukowej
oraz przedstawiciela Sztabu Generalnego, aby rozpatrzono
zgłoszone wnioski i określono sposoby ich realizacji.

Dziękuję Wam, Towarzysze, oraz całej organizacji partyj-
nej - za Wasz partyjny i żołnierski wysiłek, za duże osiągnię-
cia dydaktyczno-naukowe, za godną żołnierza ludowego Wojska
Polskiego postawę.

Proszę przyjąć na Wasze ręce Szanowni Towarzysze Dele-
gaci serdeczne życzenia dla wszystkich komunistów ASG najwyż-
szych satysfakcji z przyszłych osiągnięć, które wciąż niezawod-
nie służyć będą Socjalistycznej Ojczyźnie i jej Siłom Zbrojnym,

W Y S T ą P I E N I E

KOMENDANTA ASG WP NA XV KONFERENCJI
SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ

SZANOWNI TOWARZYSZE!

W całej naszej partii trwają konferencje sprawozdawczo-wyborcze. Ich przebieg potwierdza, że minione dwa lata były dla partii i narodu okresem aktywnego i konstruktywnego działania, uwieńczonego wieloma sukcesami w dziedzinie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Konferencje partyjne w siłach zbrojnych, jako część składowa kampanii sprawozdawczo-wyborczej w PZPR, potwierdzają wzrost gotowości bojowej wojsk, dobre efekty szkoleniowe, wychowawcze i gospodarcze, rozszerzenie płaszczyzn dla twórczej inicjatywy, nowatorstwa i współzawodnictwa.

Akademia Sztabu Generalnego WP przychodzi na XV Konferencję Partyjną również z niemałymi osiągnięciami.

Dwa lata, które dzielą nas od poprzedniej Konferencji charakteryzowały się twórczymi poszukiwaniami i eksperymentami zmierzającymi do dalszego rozwoju i doskonalenia wszystkich dziedzin pracy i życia w akademii. Okres ten zamknęliśmy poważnym dorobkiem, który stanowi właściwy fundament do podjęcia nowych zadań w kolejnym etapie naszego działania.

Dorobek ten przedstawia szczegółowo - znany Towarzyszom - referat ustępującego Komitetu Uczelnianego. Omawialiśmy go także w grudniu 1974 r. w podsumowaniu całokształtu działalności ASG WP w roku akademickim 1973/74 i precyzowaniu zadań na rok 1974/75.

W swoim wystąpieniu pragnę zatem w oparciu o problemową ocenę dotychczasowych poczynąń i osiągnięć wskazać na warunki realizacji naszych zasadniczych zadań w najbliższej kadencji i w dalszej perspektywie. Na XIV konferencji w myśl hasła "ideowość, efektywność, nowoczesność" wytyczyliśmy sobie trzy zasadnicze kierunki działania, a mianowicie:

1. Dokonanie określonych przeobrażeń w koncepcji i systemie studiów oraz kształtowanie nowej sylwetki naszego absolwenta.

2. Uczynienie z akademii centrum promieniującego pracą naukowo-badawczą i jej wynikami w zakresie sztuki wojennej.

3. Sprawienie, by uczelnia nasza była wzorem organizacji pracy.

Jakie wyniki uzyskaliśmy we wspomnianych dziedzinach?

x
x   x

W działalności dydaktyczno-wychowawczej wprowadziliśmy istotne zmiany do koncepcji studiów mające na celu lepsze przygotowanie naszych absolwentów do służby w jednostkach, głównie poprzez: ściślejsze powiązanie procesu dydaktycznego z wychowawczym oraz bardziej precyzyjne dostosowanie treści nauczania do realnych potrzeb w wojskach. Wyrazem tego są nowe w swojej strukturze i treści programy studiów, o innych proporcjach godzinowych, zapewniających większą ilość czasu na studia samodzielne, indywidualizację kształcenia, programowe ujęcie problemu podnoszenia kultury i ogólnego rozwoju słuchaczy, szerszy ich udział w ćwiczeniach prowadzonych w wojskach, a także uzyskanie czasu na nową formę praktyki na stanowiskach "gospodarczych". Te ostatnie dwa elementy spotkały się z bardzo przychylnym przyjęciem dowódców i sztabów odpowiednich szczebli, a także słuchaczy Akademii. Przebudowana w sposób zasadniczy struktura naszych programów i ćwiczeń, zawarta w nich trwała problematyka łącznie z bieżącym wprowadzaniem nowych elementów wynikających z dyrektyw MON i wytycznych Szefa Sztabu Generalnego WP oraz z doświadczeń szkoleniowych wojsk,

opracowane jednolite tło operacyjno-strategiczne do ćwiczeń, a także szereg innych zabiegów stanowią istotny postęp w twórczym i konsekwentnym realizowaniu zadań stojących przed Akademią.

Rozwijamy i doskonalimy ruch współzawodnictwa i przodownictwa. Zainicjowaliśmy różnorodne konkursy, m.in. na najlepsze prace indywidualne, dyplomowe, itp.

Opracowaliśmy model absolwenta akademii, w którym zawarte są zasadnicze walory osobowe oficera dyplomowanego, wysoko wykwalifikowanego dowódcy i oficera sztabu, przygotowanego do sprawowania funkcji dowódczych i sztabowych na szczeblach taktyczno-operacyjnych we wszystkich sytuacjach i okresach swej działalności, zarówno na polu walki, jak i w czasie pokoju. Dokument ten stał się także m.in. podstawą do wprowadzenia wspomnianych zmian w koncepcji studiów.

Nowoczesne metody studiów wymagają odpowiedniej bazy technicznej. W tej dziedzinie mamy do zanotowania również poważne, jakkolwiek jeszcze niezadowalające nas, osiągnięcia. Rozpoczęto rozbudowę i przystosowanie do nowoczesnych środków nauczania sal wykładowych i audytoriów, zwiększono ilość sprzętu technicznego i wreszcie udało nam się dokonać poważnego kroku naprzód w przewycięzaniu oporów istniejących wśród kadry i słuchaczy do stosowania technicznych pomocy naukowych w procesie nauczania i uczenia się. Nadal też z wielką korzyścią spożytkowujemy bazę szkoleniową i sprzęt w jednostkach wojskowych oraz teren, które łącznie stanowią spójną bazę szkoleniową Akademii.

W działalności naukowo-badawczej dokonaliśmy dalszej integracji problematyki rozwiązywanej przez uczelnię zarówno dla potrzeb wojsk jak i własnych. Stworzyło to możliwość koncentracji wysiłków nad opracowaniem tematów głównych, węzłowych i równoczesnej eliminacji tematów przypadkowych, drugorzędnych. Objęliśmy jednoli-

tym planowaniem, zarówno prace naukowo-badawcze, jak również rozprawy doktorskie i habilitacyjne, w rezultacie czego zostały ściślej powiązane badania nad pokrewnymi tematami. Nawiązaliśmy w tym zakresie bardziej ścisłą współpracę z odpowiednimi komórkami Sztabu Generalnego WP, IC MON oraz okręgami wojskowymi.

Zgodnie z decyzją Szefa Sztabu Generalnego WP w ramach badań nad tematem "Doskonalenie dowodzenia dywizją w polu" przeprowadziliśmy we wrześniu ubiegłego roku, wspólnie z SOW, specjalne, pierwsze tego typu i na taką skalę, ćwiczenie doświadczalne. Dostarczyło ono wiele wartościowych wniosków i stanowi przykład realizacji pełnego cyklu badawczego. Przyznaliśmy po raz pierwszy nagrody za najlepsze, użyteczne rozprawy habilitacyjne, doktorskie i prace dyplomowe.

Stworzyliśmy lepsze warunki do kształcenia i doskonalenia kadry dydaktyczno-naukowej poprzez kursy pedagogizacji na WUM i przy Zakładzie Dydaktyki, stacjonarne i zaoczne studia doktorskie, stosowanie odpowiednich zachęt moralnych i materialnych. Zabiegi te dały już pewne wyniki, chociaż uwidoczniło się to głównie w skróceniu czasu pisania rozpraw. Nadal jednak mamy większy odpływ z ASG ludzi ze stopniami i tytułami naukowymi niż wynosi nasza roczna "produkcja". Podjęte w tym względzie kroki, stwarzają przesłanki przyspieszenia i intensyfikacji procesu podwyższania kwalifikacji naukowych kadry. Zabiegi te stanowiły realizację założeń wszechstronnego rozwoju nauczycieli akademickich, które zostały opracowane przez zespół akademicki w postaci tematu "Model wojskowego pracownika naukowo-badawczego", akceptowanego przez MON na posiedzeniu Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego w grudniu 1974 r.

Działalność gospodarcza i socjalno-bytowa nacelowana była głównie na: rozbudowę bazy szkoleniowej i zabezpieczenie ćwiczeń,

modernizację i remonty istniejących obiektów, poprawę warunków bytowych, doskonalenie bazy wypoczynkowej akademii.

Praca w tej dziedzinie była szczególnie trudna z uwagi na to, że ASG od wielu lat nie uzyskiwała możliwości inwestycyjnych. Mimo to zespolonym wysiłkiem wszystkich pracowników uczelni oraz mieszkańców Poligonu udało się zrealizować wiele zamierzeń i osiągnąć tempo zmian nienotowane od wielu lat.

Nasze osiągnięcia w tej dziedzinie są dla wszystkich widoczne, lecz z uwagi na występujące jeszcze dysproporcje nie przez wszystkich w równym stopniu odczuwane. Trzeba podkreślić, że wszystkie poczynania w tej dziedzinie były wyraźnie ukierunkowane pod kątem stworzenia warunków wyjściowych do realizacji "Programu rozwoju ASG w latach 1976-1990", programu ambitnego ale i trudnego ze względu na założony rozmach i zakres prac. Możemy jednak z dumą stwierdzić, że tempo zmian jakie uzyskaliśmy w krótkim, zaledwie dwuletnim okresie pozwala na optymizm przy określaniu nowych, jeszcze poważniejszych zadań.

x

x

x

Dzisiaj, z perspektywy dwóch lat, bogatsi o nowe doświadczenia, dokonujemy także oceny sposobu wytyczania zadań na XIV Konferencji i ich realizacji po konferencji. w dwóch aspektach:

Pierwszy aspekt dotyczy udziału pracowników akademii w realizacji nakreślonych zadań. Wówczas, przed dwoma laty wytyczaliśmy sobie bardzo interesujące zadania doskonalenia wszystkich dziedzin działalności akademickiej. Ale ich wykonanie zależało od zaangażowania i postaw ludzkich. Trzeba stwierdzić, że początkowo, poza "zapaleńcami", którzy wierzyli w powodzenie ambitnego programu i przystąpili do aktywnej jego realizacji, wnosząc wiele inwencji,

pomysłów i zapędu, znaleźli się i tacy, którzy nie wierzyli w powodzenie opracowanych planów, bądź też tacy, którzy zajęli postawę wyczekującą do czasu rozstrzygnięć podstawowych.

Po dwóch latach - wobec niewątpliwych osiągnięć, o których już wspominałem - postawa wielu sceptyków i asekurantów, znacznie się zmieniła. Do entuzjastów dołączyli ludzie, którzy przekonali się o słuszności obranej drogi. Ta grupa stanowi dziś zdecydowaną większość naszego kolektywu. Pozostali tylko nieliczni, którzy nadal cenią nade wszystko tzw. "spokojne" życie sprzed kilku lat.

Z takiego stanu rzeczy wynika m.in. zadanie dla naszej organizacji partyjnej, polegające na potrzebie obrania bardziej skutecznych metod mobilizacji całego stanu osobowego do intensywnej pracy. W wytyczaniu bowiem zadań na przyszłość opierać się musimy i będziemy na zaangażowaniu, zapale i ofiarności wszystkich pracowników i słuchaczy akademii.

Drugi aspekt odnosi się do samego sposobu określania zadań. Przed dwoma laty, zapłodnieni programem dynamicznego rozwoju kraju, przyjętym na VI Zjeździe, wytyczyliśmy sobie wiele zadań, ale niektóre z nich sformułowaliśmy bardzo ogólnie, niezbyt precyzyjnie. Np. za jedną z zasad działalności akademickiej uznaliśmy "efektywna działalność naukowo-badawcza warunkuje postęp w działalności dydaktyczno-wychowawczej". Wychodząc z tej zasady stwierdziliśmy, że "uzyskiwanie stopni i tytułów naukowych, to nie tylko sprawa osobista oficerów". Nie wyzwoliliśmy jednak wszystkich rezerw dla załatwienia tego problemu.

W ciągu dwuletniego okresu sprawozdawczego trwały więc usilne poszukiwania nowych, efektywniejszych sposobów realizacji naszych zadań. Rodziły się one w toku pracy, namiętnych dyskusji, a często i sporów. Trzeba też podkreślić, że nie potrafiliśmy wówczas pa-

trzeć w przyszłość i właściwie prognozować. W efekcie zadania swoje widzieliśmy w zbyt krótkim przedziale czasu - tylko na jedną kadencję wybieranych władz partyjnych. Dziś przekonujemy się, że wiele zadań pozostaje w mocy i na przyszłość.

Jak sądzę, w ciągu ubiegłych dwóch lat udało się nam wypracować odpowiednie metody planowania bieżącego i długofalowego we wzajemnych ich uwarunkowaniach i powiązaniach na tle odpowiednich prognoz. Świadczy o tym opracowany w ubiegłym roku "Plan rozwoju ASG w latach 1976-1990", a więc na lat piętnaście, który związany jest ściśle z programem rozwoju Sił Zbrojnych PRL i skoordynowany z podobnymi planami wszystkich akademii wojskowych i WSO. Chodzi teraz o zapewnienie płynnego przejścia do realizacji i o pełne wykonanie tego programu. Jest to bardzo istotne zadanie dla naszej organizacji partyjnej. W tym celu, w bieżącym roku - ostatnim roku obecnej pięciolatki - będziemy musieli dokonać bardzo szczegółowego bilansu i równie szczegółowego wytyczenia zadań we wszystkich komórkach na lata 1976-1980, aby w sposób zorganizowany przejść do pierwszego roku przyszłej pięciolatki, która dla naszej Uczelni będzie pięciolatką jeszcze większych niż dotychczas przemian.

W moim przekonaniu będzie to nowe zjawisko w życiu naszej organizacji partyjnej, polegające na tym, że mówiąc o zadaniach ujętych perspektywnie, będziemy mieli na uwadze nie tylko najbliższą lecz również i dalsze, kolejne kadencje władz partyjnych. Wymagać to będzie nowego stylu pracy, zarówno partyjnej, jak i służbowej, w odniesieniu do perspektywnego kształtowania wartości ideowych, zawodowych i charakterologicznych naszych słuchaczy i pracowników akademii, do wydłużonych okresów funkcjonowania odpowiednich metod dydaktycznych i materiałów szkoleniowych a także programu doskonalenia warunków socjalno-bytowych.

x

x

x

Przechodząc do omówienia zadań, które czekają nas w bliższej i dalszej perspektywie, czynię to z uwzględnieniem aspektów o których przed chwilą mówiłem.

W tym duchu przecież, jak wiadomo Towarzyszom, przebiegała w Uczelni akcja sprawozdawczo-wyborcza. Koncentrowała się ona bowiem wokół wspomnianego "Programu rozwoju ASG". Przymierzyliśmy się więc już we wszystkich organizacjach partyjnych naszej uczelni do spojrzenia perspektywicznego na swoje zadania.

Nasza działalność ideowa i sprzężona z nią nierozzerwalnie dydaktyczno-wychowawcza, będzie jak zawsze determinowana m.in. sytuacją polityczną.

I Sekretarz KC PZPR tow. Edward Gierek na X Partyjnej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej Wojsk OPK w dniu 7.03.br. podkreślił: "Wzrost znaczenia pracy ideologicznej wynika również z nowego układu i tendencji w stosunkach międzynarodowych. Rozszerzona współpraca gospodarcza, naukowo-techniczna i kulturalna to nieodzowne atrybuty i naturalna, pożyteczna konsekwencja pokojowego współistnienia. Musimy do tej sytuacji być wszechstronnie przygotowani ... Jednocześnie musimy być odporni na destrukcyjne poczynania, na dywersję ideologiczną, na kadencję obyczajową, na wszystko co podważa morale i jedność naszego społeczeństwa, zakłóca rytm naszej pracy, atakuje spójność krajów socjalistycznej wspólnoty".

Z przytoczonej wypowiedzi wynika potrzeba i obowiązek posiadania przez każdego oficera, zwłaszcza dyplomowanego, gruntownej wiedzy i umiejętności rozumienia sytuacji międzynarodowej oraz klasowej interpretacji współczesnego świata. Oficer, a w szczególności dowódca, sztabowiec, którego kształcimy w murach naszej Uczelni nie może zesklepić się w wąskich zawodowych zainteresowaniach. Dlatego też w procesie przygotowania kadr dowódczo-sztabowych - na czoło zadań dydaktyczno-wychowawczych wysuwamy konieczność wyposażenia oficerów kadry i słuchaczy w głęboką wiedzę marksistowsko-leninowską,

uczenia ich myślenia politycznego, kształtowania postaw twórczego zaangażowania w budownictwie socjalistycznym, rozwijania umiejętności skutecznego oddziaływania w swoim środowisku zgodnie z założeniami ideowo-politycznego wychowania socjalistycznego.

Minister Obrony Narodowej 30 października ub.r. na odprawie szkoleniowej kierowniczej kadry Sił Zbrojnych PRL, stwierdził: "szczególnie odpowiedzialne jest ideologiczne oddziaływanie na gruncie szkolnictwa ... każdy wykładowca, niezależnie do wykładanego przedmiotu, jest i musi być wychowawcą, aktywnym reprezentantem socjalistycznych poglądów i postaw".

Dlatego też Komenda i organ partyjno-polityczny ASG wychowaniu ideowo-politycznemu nadają w uczelni duże znaczenie, widząc w nim nie tylko walor służący bezpośrednio celom procesu szkolenia i wychowania, ale również element skutecznie przygotowujący kadrę do spełniania przypisanej jej funkcji oraz słuchaczy do ich drogi życiowej w jednostce wojskowej na stanowisku dowódcy lub oficera sztabu.

W dążeniu do ukształtowania oficera dyplomowanego o określonych cechach umysłu i charakteru staramy się rozwijać u słuchaczy trwałe cechy osobowości, głównie w sferze intelektualnej, charakterologicznej i moralnej, na które składają się socjalistyczne postawy, motywacje i dążenia, sposób myślenia i działania.

Pragniemy także, aby absolwent Akademii Sztabu Generalnego WP wyróżniał się szerokim horyzontem teoretycznej wiedzy fachowej, głębią spojrzenia perspektywicznego na sprawy rozwoju sztuki wojennej, a jednocześnie był zawsze gotów do dowodzenia, do praktycznego działania "na dziś" i by czynił to ze znanstwem i - nie boję się tego słowa - z rutyną.

Nie ma oczywiście mowy o przeciwstawieniu teorii praktyce, o zaniedbywaniu teorii, sprawy te ujmujemy w ścisłej jedności i zależności. Jednakże trzeba nam jeszcze lepiej wyważyć proporcje pomiędzy teorią i praktyką w treściach programowych, musimy też właściwie dobierać formy i metody nauczania, aby harmonijnie rozwijać zarówno sprawy biegłej umiejętności myślenia operacyjno-taktycznego, jak i doskonałego opanowania rzemiosła dowódczo-sztabowego.

Nowoczesne dowodzenie nie znosi schematyzmu. W każdej rozgrywanej sytuacji, w każdej ocenie położenia, musimy domagać się merytorycznej głębi i oryginalności, przy czym zgodnie z zaleceniami regulaminów, twórczo interpretowanych i wykorzystywanych.

W celu ściślejszego wiązania teorii z praktyką będziemy nadal w szerokim zakresie korzystać z doświadczeń wojsk poprzez udział zarówno kadry, jak i słuchaczy w ćwiczeniach prowadzonych w okręgach wojskowych, rodzajach sił zbrojnych oraz w związkach taktycznych i oddziałach.

Nowoczesny system studiów w ASG, właściwie sprzęgnięty z całym systemem szkolnictwa wojskowego o profilu dowódczo-sztabowym - wraz ze szkoleniem oficerów w wojskach, realizującym zasadę kształcenia ustawicznego - odznaczać się musi elastyczną zmiennością szczegółowych treści studiów i odpowiednio łączyć zasadę ich integracji ze specjalizacją oraz zapewniać zastosowanie najbardziej racjonalnych form i metod nauczania.

W dziedzinie nauczania i wychowania już w bieżącej kadencji staje przed akademią zadanie dokonania kolejnych przeobrażeń w koncepcji i systemie studiów. Już od przyszłego roku akademickiego będziemy stopniowo otrzymywać absolwentów Wyższych Szkół Oficerskich. Musimy zatem zdać sobie sprawę, że przygotowujemy dla nich nowy

program studiów nie może dotyczyć tylko zmian ilościowych. Chodzi bowiem o jakościowo nową koncepcję kształcenia kadr dowódczo-sztabowych przychodzących do ASG z wyższym poziomem przygotowania fachowego i teoretycznego.

Dotyczy ona spraw następujących: proporcji między teoretycznymi i praktycznymi częściami programowymi, proporcji pomiędzy przedmiotami i ich korelacji, zakresu integracji studiów, celowości i zakresu studiów specjalistycznych oraz ich miejsca w procesie nauczania, zasady organizacji grup szkolnych itp.

W nowym programie studiów ASG musimy także więcej uwagi niż-
dotychczas skierować na nowe metody nauczania; ważne miejsce w
całokształcie zajęć dydaktycznych winny zająć zajęcia problemowe.

Jest to najbliższe i jednocześnie niezwykle odpowiedzialne zadanie, jakie stoi przed akademią i jej organizacją partyjną.

Rozbudujemy nowoczesną bazę szkoleniową. Dobry początek dał w tej dziedzinie Oddział Wojsk Lotniczych i WOPK. Ale musimy tę kosztowną bazę właściwie wykorzystywać w procesie dydaktycznym, a ponadto zgodnie z decyzją Szefa Sztabu Generalnego WP i naszym własnym odczuciem - zbadać na ile i w jakim stopniu rozbudowana baza technicznych środków nauczania przysparza nam nowych osiągnięć w całokształcie studiów. Należy też pokusić o to by wypracować metody oceny skuteczności technicznych środków nauczania w naszych warunkach.

Sprawa unowocześnienia studiów wymaga dużej aktywizacji całej kadry dydaktyczno-naukowej i zabezpieczającej, wykorzystania wszystkich rezerw czasowych i spożytkowania ich na rzecz pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz ściśle z nią związanej działalności naukowo-badawczej.

Wiemy, że nauczyciele akademicy, kadra pionu zabezpieczenia, słuchacze, pracownicy cywilni, żołnierze służby zasadniczej - pracują dużo. Na miarę naszych możliwości i przy wydatnej pomocy Szefa Sztabu Generalnego WP staraliśmy się wysiłek i trud naszych ludzi odpowiednio uhonorować. Z drugiej strony dokonaliśmy wielu zabiegów dla odciążenia od nadmiaru prac zwłaszcza naszej kadry dydaktyczno-wychowawczej. Temu celowi służą m.in. zapewnienie większej stabilizacji materiałów szkoleniowych, opracowanie jednolitego tła do większości ćwiczeń, powierzenie pełnienia części służb słuchaczom itp. Pośrednio wpływa na to także zwiększenie czasu na samodzielne studia słuchaczy.

Wyzwolone dzięki temu rezerwy czasowe winny być spożytkowane na rzecz poprawy jakości procesu dydaktycznego i naukowego w akademii. Trzeba tu widzieć takie problemy, jak: wzorowe przygotowanie się do zajęć dydaktycznych w świetle nowej roli nauczyciela akademickiego - kierownik studiów a nie przekaźnik wiedzy - oraz nowego stosunku słuchaczy do "pobierania nauki", jakość opracowanych materiałów poglądowych, skryptów i ćwiczeń, podnoszenie kwalifikacji przez nauczycieli akademickich itp.

Wydaje się, że w tej kadencji akademicka organizacja partyjna powinna się zastanowić nad problemem przestawiania się nauczycieli akademickich, jak i słuchaczy na inny typ obciążenia pracą, na właściwe wykorzystanie wszystkich rezerw na rzecz doskonalenia procesu dydaktyczno-wychowawczego.

Jakość bowiem tego procesu to m.in. jeden z głównych mierników oceny wartości pracy Akademii, przy czym widzianej nieco inaczej niż dotychczas. Możemy mieć wspaniałe pomysły, dokonywać wielu zmian wewnątrz Uczelni. Są i będą one widziane i doceniane, ale MON i Szef Sztabu Generalnego WP oceniają i będą nas

oceniać głównie za stan naszej "produkcji" w wojskach, na ile i jak zdają egzamin nasi absolwenci w jednostkach wojskowych.

A to zależy w głównej mierze od jakości procesu dydaktyczno-wychowawczego.

x

x

x

W okresie sprawozdawczym działalność naukowo-badawcza charakteryzowało odczuwalne zwiększenie efektywności prac. Było to przede wszystkim wynikiem lepszej organizacji i dyscypliny badań, zwłaszcza w zakresie głównych ogólnoakademickich prac zespołowych; poprawy w planowaniu badań, wyrażającej się m.in. w większym zintegrowaniu rozwiązywanej problematyki, a także w pewnym stopniu, wynikiem zaznaczających się pozytywnych zmian w klimacie działalności naukowej.

Jednak ogólna liczba zadań naukowych własnych i zleconych, objętych planem jest jeszcze nadal zbyt duża. Powinniśmy dążyć w przyszłości do dalszego jej zmniejszenia, m.in. nadal poprzez łączenie pokrewnych tematów cząstkowych w problemy naukowo-badawcze lub nawet bloki problemów. Zadania naukowe własne i zlecane wraz z pracami habilitacyjnymi, doktorskimi, dyplomowymi a nawet i kursowymi pracami słuchaczy powinny tworzyć spójny system tematów naukowych o odpowiednich stopniach złożoności z wyraźnie wytyczonymi kierunkami głównymi i kierunkami pomocniczymi.

U podstaw tworzenia tego systemu tematów naukowych powinna leżeć nieco zmodyfikowana klasyfikacja rodzajów prac. Obecnie dzieliny prace naukowe na prace zlecane akademii i prace akademickie. Zarówno w jednych, jak w drugich wyróżniamy zagadnienia taktyczno-operacyjne dla potrzeb wojsk i oddzielnie dla potrzeb akademii.

Widzę zmianę tego podziału. Pierwszą grupę powinny tworzyć prace traktujące o zagadnieniach taktyczno-operacyjnych zarówno dla wojsk jak i dla akademii, natomiast drugą grupę - prace naukowe związane z doskonaleniem funkcjonowania akademii. Mam tu na myśli następującą problematykę: doskonalenie struktury i treści programów, przebiegu i efektywności studiów; doskonalenie zarządzania akademią, rozwoju bazy szkoleniowej itp.

Sądzę, że wysiłkiem całej organizacji partyjnej w czasie przyszłej kadencji powinniśmy zorganizować taki spójny system tematów naukowych. Nadarza się przy tym dobra okazja na perspektywiczne ukierunkowanie tego systemu. W końcu tego roku ukaże się bowiem Dyrektywa Ministra Obrony Narodowej do działalności Sił Zbrojnych w przyszłej pięciolatce, w której zostaną wytyczone dla nas główne kierunki działalności naukowo-badawczej.

W problemie tym chodzi także o to, aby objęte ostatnio patronaty nad wyższymi szkołami oficerskimi były oparte nie na formalnych, ale na rzeczywistych przesłankach, pod którymi rozumieniem konkretne i mierzalne nasze osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze oraz naukowo-badawcze szczególnie w dziedzinie taktyczno-operacyjnej.

Aby sprostać tym zadaniom naukowym, każdy nauczyciel akademicki powinien umiejętnie łączyć w sobie cechy wykształconego marksisty z głęboką wiedzą taktyczno-operacyjną w zakresie swojej specjalności, ciągle utrzymywać tzw. "kondycję taktyczno-operacyjną".

Akademia Sztabu Generalnego WP z racji swojego miejsca i roli w systemie wyższego szkolnictwa wojskowego, powinna nadawać ton w wypracowywaniu racjonalnych zasad i sposobów permanentnego kształcenia oficerów pionu dowódczo-sztabowego. Część zagadnień z tego zakresu zostanie rozwiązanych w realizowanym przez zespół akademicki temacie "Wzorcowy system przygotowania nowoczesnego dowódcy",

część zaś została już wykonana w temacie pt. "Model wojskowego pracownika naukowo-badawczego".

W dalszym ciągu powinniśmy preferować i wyróżniać oficerów zdobywających tytuły i stopnie naukowe, jak również stwarzać im we wszystkich komórkach organizacyjnych lepsze warunki podejmowania odpowiednich prac naukowych.

Zobowiązuje nas do tego także i wypowiedź Prezesa Rady Ministrów PRL tow. Piotra Jaroszewicza na naradzie 5.3.1975 r., poświęconej kierunkom rozwoju i zasadom kwalifikacji kadry naukowej: "Obecnie realizowany perspektywiczny program rozwoju społeczno-gospodarczego kraju wymaga znacznego zwiększenia liczby kadr naukowych, a równocześnie stałego podnoszenia ich poziomu ...
... Musimy wykorzystać w pełni wszystkie możliwości kształcenia kadr naukowych ... Równolegle trzeba stale doskonalić system kształcenia, ocen i rozwoju kadr naukowych. Są w tym systemie, a zwłaszcza w jego praktycznej realizacji - obok niewątpliwych osiągnięć - liczne jeszcze niedostatki".

Sądzę, że wyrazem rosnącej stale intensywności akademickiej działalności naukowo-badawczej będą - zorganizowane przez nas z okazji XXX rocznicy Zwycięstwa i XX rocznicy Układu Warszawskiego - w kwietniu i maju bieżącego roku sesje naukowe na tematy "Nauka wojenna" oraz "Wzorcowy system przygotowania nowoczesnego dowódcy".

x

x

x

Realizacja przedstawionych kilku głównych zadań wymagać będzie długofalowej i głęboko przemyślanej polityki kadrowej. Przez pojęcie "polityki kadrowej" rozumiem dobór, kształcenie, doskonalenie i odpowiednie ustawienie oraz efektywne wykorzystanie kadry

dydaktyczno-naukowej i kadry pionu zabezpieczenia.

Aktualnie kadrę akademii, pod względem posiadanego doświadczenia dydaktyczno-naukowego, posiadanej praktyki w wojskach i wieku, można podzielić na dwie grupy. Pierwszą - najliczniejszą grupę stanowią pracownicy dydaktyczno-naukowi w wieku "dojrzałym", tzn. około 50 i więcej lat. Do drugiej, nielicznej grupy należą stosunkowo młodzi oficerowie, którzy ukończyli naszą akademię w ostatnich latach i zasilili ją po odpowiedniej służbie w wojskach lub zostali w niej bezpośrednio po ukończeniu studiów. W ten sposób po wieloletniej przerwie zapoczątkowany został proces odmładzania kadry, co jest zjawiskiem pozytywnym zwłaszcza w sytuacji, gdy wielu oficerów z grupy pierwszej odchodzi na zasłużony odpoczynek.

Tak więc w sposób naturalny zrodzi się inny układ sił w naszej kadrze, a stąd i polityka kadrowa powinna iść w kierunku racjonalnego kształtowania odpowiednich proporcji w tym układzie.

Nie możemy rezygnować z utalentowanych pracowników dydaktyczno-naukowych, relatywnie czy formalnie starszych. Jeżeli zważymy, że pracownik akademii powinien między innymi mieć duże doświadczenie dowódczo-sztabowe i dydaktyczno-naukowe, których zdobycie wymaga wielu lat pracy, to okaże się, że powinniśmy w maksymalnym stopniu wykorzystać wiedzę i talent dojrzałych towarzyszy, jeżeli tylko ich warunki zdrowotne na to pozwalają. Musimy zatem w maksymalnym stopniu zapewnić przedłużanie okresu ich aktywności zawodowej.

W stosunku do grupy pracowników w średnim wieku, która w najbliższych latach ukształtuje się w zasadniczy trzon kadry dydaktyczno-naukowej, winniśmy stosować wszelkie sposoby i stwarzać warunki wszechstronnego ich rozwoju dydaktyczno-wychowawczego ze szczególnym naciskiem na podejmowanie pracy naukowej.

Wreszcie, w odniesieniu do coraz liczniejszej grupy młodych pracowników, skupiającej utalentowanych oficerów i posiadających predyspozycje do pracy dydaktycznej i naukowej, trzeba będzie zapewnić jak najlepsze ich przysposobienie do zawodu nauczyciela akademickiego, uzyskiwania stopni naukowych i zdobywania doświadczeń w wojskach.

W obliczu tak pojętych zadań w dziedzinie polityki kadrowej, niezmiernie ważne znaczenie będzie miało także właściwe kształtowanie stosunków międzyludzkich. Nie chodzi tutaj tylko o formalne przestrzeganie i stosowanie zasad etyki i ceremoniału wojskowego, lecz głównie o odpowiednie treści: o wzajemny szacunek, o szczerze ludzkie uznanie oraz o szeroko pojętą kulturę w życiu codziennym. W tej dziedzinie mamy jeszcze wiele do zrobienia. Właściwe zrozumienie istoty stosunków międzyludzkich pozwoli nam na skonsolidowanie całej kadry i słuchaczy wokół wykonania stojących przed nami zadań we wszystkich dziedzinach działalności. W dalszym ciągu powinniśmy stosować niezłomną zasadę dawania należytej satysfakcji tym wszystkim którzy sumiennie wykonują swoje obowiązki, a zwłaszcza tym, których cechuje twórczy niepokój, nowatorstwo, poszukiwanie wciąż lepszych rozwiązań, słowem wszystkich tych, którzy wybijają się ponad przeciętność. Sprzyja temu szeroko pojęte współzawodnictwo i przewodnictwo. Zauważyliśmy jednak w tej dziedzinie, pojedyncze wprawdzie, przykłady niewłaściwego, sprzecznego z etyką działania. Można tu wymienić np. podwyższanie ocen niektórym słuchaczom, nie mające uzasadnienia w posiadanej przez nich autentycznej wiedzy. Tego rodzaju praktykom musimy wydać zdecydowaną walkę. Wypacza ona bowiem rzeczywiste wyniki nauczania, jest sprzeczna z poczuciem sprawiedliwości i normami etycznymi, i w efekcie przynosi szkodę.

Kultura i wzajemny szacunek powinny cechować wszystkich pracowników w stosunkach wzajemnych. Obserwujemy tu i ówdzie ciągle odradzające się zjawisko podziału kadry na nauczycieli akademickich i kadrę zabezpieczającą. We wzajemnych stosunkach tych dwóch grup w niektórych ogniwach brak harmonijnego działania. Prowadzi to w efekcie do sytuacji konfliktowych, w których część nauczycieli akademickich daje odczuć swoją wyższość, natomiast niektórzy z kadry zabezpieczenia stosują różne biurokratyczne utrudnienia, traktują nauczycieli akademickich jako natrętów. Sytuacja taka nie sprzyja dobrej robocie i obniża efekty pracy, zarówno jednych, jak i drugich. Wykonanie nakreślonych przez nas ambitnych zadań rozwoju akademii wymaga konsolidacji wysiłków całej kadry, a wobec tego konieczna jest poprawa atmosfery, uregulowanie wzajemnych stosunków, przejawianie wzajemnego szacunku.

Uzęstym zjawiskiem dającym się zaobserwować w naszej pracy jest partykularyzm indywidualny lub zespołowy. Przejawia się on w tym, że widzi się przede wszystkim sprawy indywidualne, bądź zespołu, w którym się pracuje. Niejednokrotnie przejawiamy dużo inwencji w załatwianiu różnych spraw indywidualnych lub spraw poszczególnych komórek organizacyjnych bez ich powiązania z całością kształtem działalności ogólnoakademickiej. W walce z partykularyzmem powinniśmy dążyć do wypracowania i wdrażania partnerskiego modelu działalności uczelnianej, w których na cele ogólne składałyby się cele indywidualne poszczególnych osób i cele poszczególnych komórek organizacyjnych. Jest to kolejne bardzo poważne zadanie dla naszej organizacji partyjnej.

x

x

x

W "Programie rozwoju ASG w latach 1976-1990" założyliśmy szereg ambitnych, wynikających z naszych potrzeb, zamierzeń socjalno-bytowych i gospodarczych.

Dotychczasowe dokonania stanowią dobrą pozycję wyjściową do radykalnego rozwiązania wielu istotnych problemów socjalno-bytowych i gospodarczych w przyszłej pięcioletce, przede wszystkim sposobem inwestycji, jako że zajmiemy odpowiednie miejsce w planie inwestycyjnym MON.

Jak Towarzyszom wiadomo w latach 1976-1980 przewidujemy wydatną poprawę warunków internatowych dla słuchaczy, mieszkaniowych - dla kadry, rozbudowę bazy poligraficznej, Służby Zdrowia itp.

Obok inwestycji będzie nadal prowadzona intensywna działalność konserwacyjna i modernizacyjna obiektów już istniejących.

Tak zakrojony program działania gospodarczego wymagać będzie mobilizacji całego stanu osobowego akademii, a przede wszystkim jej aparatu gospodarczego, technicznego i administracyjnego, aby racjonalnie wykorzystać przyznane i wypracowane przez nas same środki finansowe i materiałowe. W tej materii liczymy na inicjatywę, poparcie społeczne i rzetelny trud całego środowiska akademickiego.

Pozwólcie Towarzysze, że w tym miejscu serdecznie podziękuję w imieniu komendy akademii Komitetowi Uczelnianemu, wszystkim członkom partii naszej organizacji akademickiej za ofiarny wysiłek, inicjatywę i zaangażowanie w doskonaleniu wszystkich dziedzin akademii na chwałę naszej partii, Ludowej Ojczyzny i naszych sił zbrojnych.

x

x

x

Bieżący rok, w którym obraduje nasza konferencja partyjna stwarza wiele okazji, a zarazem zobowiązuje całą naszą organizację

partyjną do dużej aktywności w realizacji wypracowanego programu.

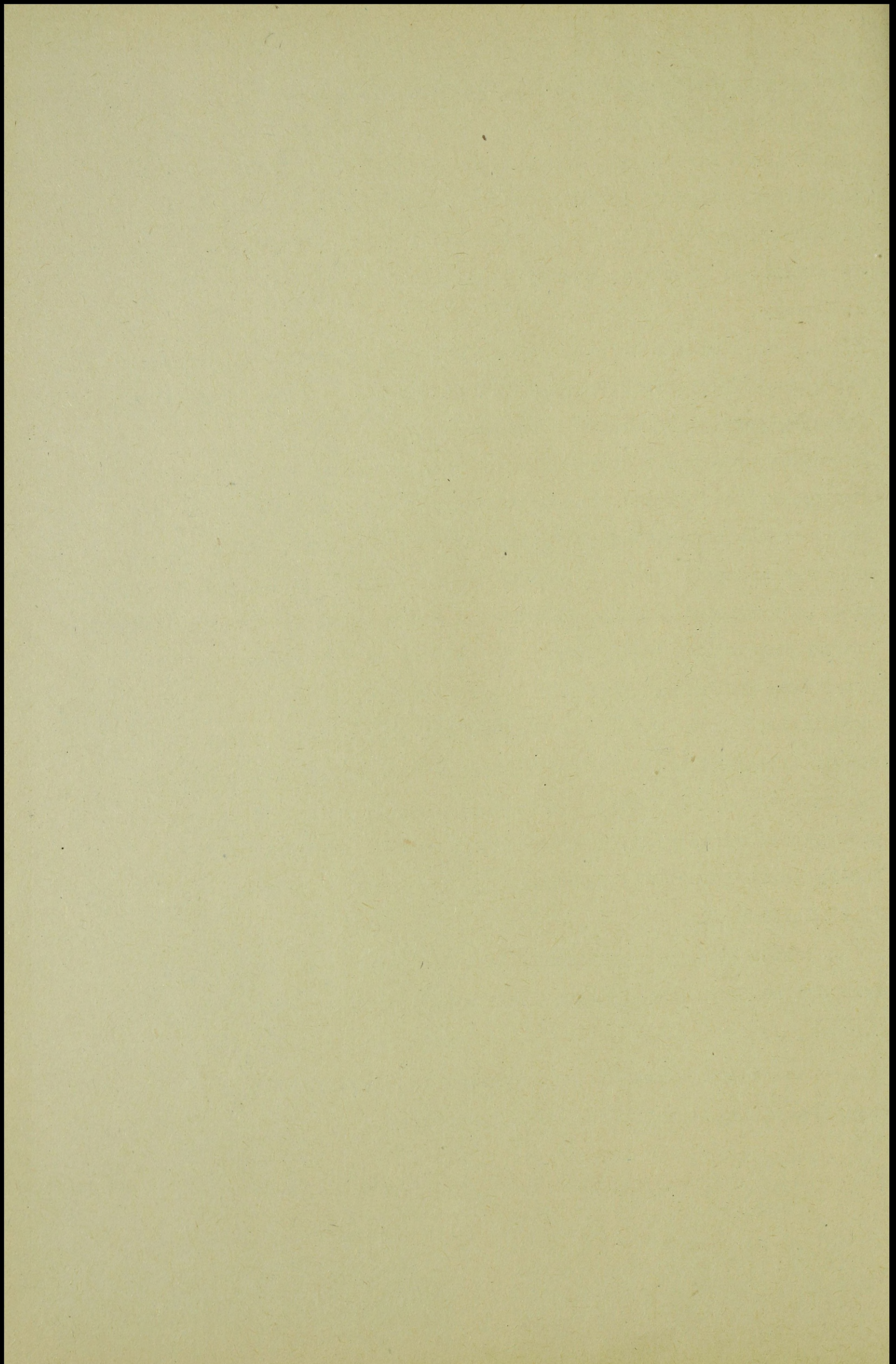
W końcu tego roku obradować będzie VII Zjazd PZPR. Musimy powitać Zjazd intensywną, jakościowo lepszą niż dotychczas pracą, dorobkiem godnym najstarszej Uczelni akademickiej Ludowych Sił Zbrojnych, a jego uchwały przetwarzać w czyn we wspólnym rytmie dynamicznego działania naszej klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy.

W maju wraz z całym narodem i naszymi przyjaciółmi obchodzić będziemy 30-lecie rozgromienia hitlerowskiego faszystwu oraz 20-tą rocznicę podpisania Układu Warszawskiego.

Te ważne wydarzenia wywrą niewątpliwie przemożny wpływ na jakość naszego procesu dydaktyczno-wychowawczego oraz naukowo-badawczego. Jednocześnie będą doskonałą okazją do dalszego pogłębiania naszych więzów z załogami zakładów pracy, organizacjami społecznymi oraz młodzieżą dzielnicy Praga Południe, z którą łączą nas serdeczne więzi. Pragnę przypomnieć raz jeszcze, że właśnie na ich wniosek poparty przez Komitet Dzielnicowy PZPR Praga-Południe, akademia została wyróżniona "Złotą Odznaką za zasługi dla miasta stołecznego Warszawy". Niech mi wolno będzie w imieniu komendy, organu partyjno-politycznego i całej akademickiej organizacji partyjnej serdecznie podziękować za to władzom partyjnym naszej dzielnicy i osobiście I Sekretarzowi Komitetu Dzielnicowego Praga-Południe tow.

J. KRĘŻLEWICZOWI.

Jestem głęboko przekonany, że w twórczej i konstruktywnej dyskusji na dzisiejszej konferencji wyciągniemy wnioski z naszego dorobku, jak i istniejących jeszcze niedomagań, nakreślimy konkretne cele i kierunki intensywnego działania naszej organizacji partyjnej. Życzę owocnych obrad.

W Y S T Ą P I E N I E

ZASTĘPCY KOMENDANTA ASG ds. POLITYCZNYCH W CZASIE
XV KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ

SZANOWNI TOWARZYSZE DELEGACI I ZAPROSZENI GOSCIE !

W swoim wystąpieniu pragnę w bardzo sygnalnej postaci podzielić się z Towarzyszami uwagami na temat problemów pracy partyjno-politycznej i służbowej oraz przedstawić pod Waszą rozagę niektóre kierunki partyjnego i służbowego działania w 1975 roku i w okresie przygotowań do VII Zjazdu Partii.

Na obecnej konferencji analizujemy i oceniamy dorobek i działalność naszej organizacji partyjnej w okresie wielkich i widocznych dokonań naszej partii, wojska i całego narodu w realizacji zadań przyspieszonego rozwoju kraju - sprecyzowanych przez VI Zjazd PZPR - rozwiniętych na I Krajowej Konferencji Partyjnej i kolejnych plenarnych posiedzeniach KC.

Dziś jesteśmy bogatsi o kolejne doświadczenia, które uzyskaliśmy w okresie dynamicznego rozwoju kraju, wojska i uczelni, dojrzałsi w partyjnym spojrzeniu i ocenie własnych dokonań i przebytej drogi.

Zrodzone i zrealizowane inicjatywy społeczne w roku obchodów 30-lecia powstania LWP i 30-lecia PRL stworzyły nam szczególnie dogodny klimat, sprzyjający szerokiemu zaangażowaniu akademickiego kolektynu w rozwiązywaniu podstawowych zadań stojących przed ASG.

Naturalnym efektem całokształtu naszego działania był nie tylko wzrost dumy narodowej z dorobku 30-lecia PRL - widoczny we wszystkich środowiskach akademickich, ale przede wszystkim wzrost zaangażowania naszego kolektynu w wykonywaniu obowiązków

służbowych i partyjnych udokumentowanych w "Księdze czynów ASG".

Wcielając w życie uchwały VI Zjazdu Partii i XIV Akademickiej Konferencji sprawozdawczo-wyborczej PZPR - udało nam się podnieść i utrwalić rolę i rangę pracy partyjno-politycznej i przedmiotów społeczno-politycznych w procesie kształcenia i wychowania kadry i słuchaczy oraz autorytet POP w rozwiązywaniu najistotniejszych problemów życia akademii.

Dyrektywa MCN stawiała przed nami w 1974 roku poważne zadania w zakresie unowocześniania treści i form studiów, zwiększanie wymagalności ideowych wobec oficerów uzyskujących stopnie naukowe, doskonalenie metod i technik nauczania oraz objęcie przez Akademię patronatem Wyższych Szkół Oficerskich.

Nadal selekcjonować treść programów według kryterium przydatności w kształceniu u absolwentów zdolności do samodzielnego przyswajania zmian, jakie niesie postęp naukowo-techniczny i zmienne warunki pola walki.

Harmonijnie powiązać programy nauczania między wszystkimi szczeblami szkolnictwa wojskowego.

Doskonalić metody i techniki nauczania. Zwiększać wymagania dotyczące wiedzy fachowej i ideologicznej w stosunku do oficerów uzyskujących stopnie naukowe. Roztaczać patronaty naukowe akademii wojskowych nad odpowiednimi wyższymi szkołami oficerskimi.

Powyższe zadania są nadal obowiązujące w 1975 roku.

W naszym odczuciu i przekonaniu zadania te wykonaliśmy w stopniu zadowalającym a na wielu odcinkach - poważnie je przekroczyliśmy.

W wykonaniu tych zadań dużej pomocy udzielały nam organizacje partyjne i ruch przodownictwa i współzawodnictwa.

Trzeba podkreślić, że rozwój ruchu przodownictwa i współ-

zawodnictwa oraz nowatorstwa stał się istotnym impulsem w osiągnięciu coraz lepszych efektów w działalności dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej, w postawie żołnierskiej oraz w realizacji wszystkich służbowych i społecznych powinności.

W rezultatach ruchu przodownictwa i współzawodnictwa kryje się szeroka inspiratorsko-wychowawcza praca prowadzona przez Komendę, Organ partyjno-polityczny, Szefów Katedr, Cadziłów, Wydziałów i Zakładów oraz dowódców, POP, Koł SZLW i Zakładowej Organizacji Związkowej.

Obrzyniego przełomu dokonaliśmy w metodologii kompleksowego planowania, stawiania zadań przed katedrami i jednostkami organizacyjnymi oraz w rozliczaniu ich z wykonania planów.

Dobrym przykładem metodycznego i merytorycznego rozliczania z realizacji rocznych zadań była ubiegłoroczna wystawa inicjatyw i pomysłów poszczególnych katedr, wydziałów i zakładów. Doskonale odzwierciedlała ona wkład poszczególnych komórek organizacyjnych w wykonanie zadań stojących przed akademią.

Nie mniej cennym wkładem naszej uczelni w obchody 30-lecia PRL była aktywna praca na rzecz rozwoju naszej Stolicy, szczególnie zaś przy budowie Trasy Łazienkowskiej i Wisłostrady oraz pogłębienie więzi ideowo-politycznej z klasą robotniczą, młodzieżą i społeczeństwem naszej Dzielnicy Praga-Forudnie i Warszawy. Wymowną jest liczba 705 spotkań oraz udział w nich 64.700 uczestników. Na spotkaniach tych popularyzowaliśmy dorobek PRL i upowszechnialiśmy idee ludowej obronności i sprawy wojska.

Podejmowaliśmy cały szereg innych problemów i spraw socjalno-bytowych, o których mówiłem na ubiegłorocznym podsumowaniu i rozliczeniu z działalności partyjno-politycznej i służbowej.

Przedstawiłem w skrótovej formie tylko niektóre poczy-
nania naszej akademii, które wymownie świadczą o dojrzałości
naszej organizacji partyjnej.

Z zadowoleniem stwierdzam, że podstawowe organizacje
partyjne stanowiły realną siłę w przekuwaniu w czyn zadań
stawianych przed naszą uczelnią.

Należą się słowa uznania i podziękowania wszystkim
aktywistom partyjnym, jak również i tym cichym bohaterom, któ-
rzy niekiedy, niedostrzegani, ale zawsze wnoszą swój wkład
w dzieło przyspieszonego rozwoju Akademii.

Szczególne słowa uznania kieruję pod adresem KU PZPR,
który pracował z dużym poświęceniem i ofiarnością.

Towarzysze delegaci !

Poczucie dumy z bilansu osiągnięć i dorobku jakich do-
konaliśmy w ubiegłej kadencji - nie może jednak powodować
stanu samozadowolenia i samozadowolenia, który jest wrogiem
wszelkiego postępu. Musimy jak przystało na komunistów spoj-
rzeć krytycznie na istniejące słabości i niedomagania, które
hamują nasz rozwój, a niekiedy rzucają cień na nasz dorobek.

W dalszym ciągu nie zdołaliśmy w pełni wdrożyć w cało-
kształt naszego wojskowego-akademickiego życia przestrzegania
rozkazów i regulaminów, a szczególnie w zakresie wykroczeń
dyscyplinarnych.

Niedociągnięcia te w organizmie wojska w ogóle, a w aka-
demii szczególnie są niebezpieczne, powodują bowiem wypadki
nadzwyczajne, chuligaństwo poręczone z nadużyciem alkoholu,
zagubieniem tajnych dokumentów i wypadki samochodowe.

Źródłem tych słabości i zaniedbań jest liberalizm nie-
których dowódców i Szefów Katedr. Powstaje pytanie: czy

wszystko zrobiliśmy po linii służbowej, partyjnej i OSH, aby wyeliminować z naszego życia te niebezpieczne zjawiska? Odpowiedź jest jednoznaczna - n i e !

W pracy dydaktyczno-wychowawczej nadal powinniśmy przywiązywać większą wagę do wdrażania wymagań zawartych w "Zasadach etyki żołnierzy zawodowych i obyczajach" oraz "Ceremoniale wojskowym". Dokumenty te stanowią skonkretyzowany program działania etyczno-moralnego.

Sądzę, że w działalności służbowej i partyjnej za mało plętnujemy zjawiska cwaniactwa, lenistwa i absencji w pracy i nauce oraz ludzi pracujących na zwolnionych obrotach.

Potrzebna jest rzeczowa i partyjna analiza braków mających miejsce w naszej uczelni, bez niepotrzebnych podnieceń, nerwowości i napięć w oparciu o przemyślenia, przy pełnym zaangażowaniu przełożonych, organizacji partyjnych i młodzieżowych oraz organizacji związkowej w celu bardziej skutecznego eliminowania tych słabości.

W 1975 roku musimy zwrócić większą uwagę na te ujemne zjawiska i w sposób zdecydowany starać się je usunąć z naszego akademickiego życia.

Towarzysze !

Zestaw zadań postawionych w tym roku przed akademią jest niezwykle bogaty i trudny do realizacji. Stawiamy sobie dość ambitne zamierzenia - uzasadnione postępem osiągniętym w 1974 r., perspektywami przyspieszonego rozwoju uczelni, jej znaczeniem dla kształcenia mocy obronnej ludowego państwa oraz jej wiodącą rolę w systemie szkolnictwa wojskowego.

Chcemy jak najlepiej wykonać te nasze podstawowe zadania, którymi są: przygotowanie wysoko kwalifikowanych kadr

dowódczo-sztabowych dla potrzeb Sił Zbrojnych PRL, tworzenia i upowszechniania wzorców osobowych nowoczesnego dowódcy - zdolnego do wzorowego pełnienia swych funkcji w oddziałach i związkach taktycznych w warunkach wojny i pokoju oraz wdrażanie w ASG "Modelu wojskowego pracownika naukowego" opracowanego przez zespół pracowników naszej uczelni pod kierownictwem tow. płk profesora W. FILARA.

W planach i zamierzeniach Komendy, Organu partyjno-politycznego ASG w 1975 roku - wychowaniu ideowo-politycznemu, pracy partyjno-politycznej i jej oddziaływaniu na kształtowanie ideowych i zaangażowanych postaw kolektynu uczelni, jak też umacnianiu jego ideowo-moralnej zawartości i wzorowej dyscyplinie - nadajemy nadal szczególną rangę.

Przygotowanie ideowo-polityczne i metodologiczne modelu wojskowego pracownika naukowego i wzorca współczesnego dowódcy - ściśle łączymy z programami dydaktycznymi nauk społeczno-politycznych i konferencjami ideowo-teoretycznymi oraz pracą partyjno-polityczną, które ściśle ze sobą powiązane - spełniać powinny trzy podstawowe funkcje: ideowo-wychowawczą, teoretyczno-poznawczą i praktycznie - użyteczną.

Przez realizację zintegrowanego systemu procesu dydaktyczno-wychowawczego i pracy partyjno-politycznej oraz programu kształcenia poza lekcyjnego zmierzamy do takiego przygotowania absolwentów ASG, by mogli oni wypełniać w przyszłości nie tylko zadanie dowódczo-sztabowe, lecz także funkcje działacza politycznego i wychowawcy, wyróżniającego się przy tym wszechstronnym rozwojem osobowości oraz wysoką kulturą zarówno w dowodzeniu, szkoleniu wojsk i pracy sztabowej, jak też w postępowaniu poza służbą.

Niezmiernie ważnym zadaniem całego procesu dydaktyczno-wychowawczego i szkolenia ideowego oraz działalności przeznaczonych i organizacji partyjnej jest kształtowanie naukowego światopoglądu, upowszechniania laickich postaw i socjalistycznej obyczajowości w naszym środowisku akademickim.

Tak więc celem wszystkich naszych poczynań ideowo-politycznych i służbowych w 1975 r. jest:

po pierwsze : dalszy wzrost aktywności dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej na rzecz uzyskania najlepszych wyników w przygotowaniu wysoko kwalifikowanych kadr dowódczo-sztabowych i rozwoju nauki i sztuki wojennej,

po drugie : pogłębianie i ugruntowanie naukowego światopoglądu i socjalistycznej świadomości całego stanu osobowego uczelni

po trzecie : godne powitanie VII Zjazdu partii wysokimi wynikami w nauce i pracy w rozwoju przodownictwa i współzawodnictwa, w badaniach naukowych i czynach społecznych.

Ważnym zadaniem akademii w zakresie doskonalenia koncepcji kształcenia kadr dowódczo-sztabowych jest realizacja programu uwzględniającego problematykę pracy partyjno-politycznej w czasie działań bojowych na współczesnym polu walki.

Liczymy, że w wykonaniu tego zadania pomoże nam pisanie prac dyplomowych na tematy dotyczące pracy partyjno-politycznej prowadzonej przez dowódców w czasie ćwiczeń taktyczno-operacyjnych, w działaniach bojowych oraz na temat roli dowódcy w organizowaniu i kierowaniu pracą partyjno-polityczną i kulturalno-oświatową w jednostce.

Widzimy również konieczność merytorycznego i metodologicznego rozpracowania wielu innych problemów występujących w skomplikowanym dowodzeniu i kierowaniu wojskiem zarówno w

czasie pokoju jak i wojny.

Staramy się również przemodelować kierowanie pracą partyjno-polityczną w warunkach działań bojowych - przechodząc od zapoznania słuchaczy z tym co powinien robić aparat polityczny - do tego co powinien robić dowódca jako jednoosobowy kierownik.

Chcemy przez ten przedmiot kształtować model jednoosobowego dowódcy oraz nauczyć go organizowania i kierowania pracą partyjno-polityczną oraz ponoszenia pełnej odpowiedzialności za jej efekty i skutki zarówno w czasie pokoju jak i wojny.

Chodzi nam o to, aby wypracować i wprowadzić takie formy pracy partyjno-politycznej podczas ćwiczeń taktyczno-operacyjnych, które uwzględniałyby problematykę stanu moralno-politycznego i psychologiczno-pedagogicznego.

W rozwiązywaniu tego zadania Komenda i Organ partyjno-polityczny oczekuje i liczy na szeroki udział wszystkich zainteresowanych katedr i zakładów.

W tym roku przywrócony został egzamin państwowy z nauk społeczno-politycznych, który został zniesiony w 1956 r tj. 19 lat temu. Podstawą tego egzaminu będzie program naukowego komunizmu, wybrane problemy pracy partyjno-politycznej, filozofii, ekonomii politycznej oraz ekonomiki wojennej.

Komenda uczelni i Organ partyjno-polityczny liczy, że w przygotowaniu słuchaczy III roku do tego egzaminu z tych przedmiotów włączą się wszystkie katedry, dowódcy i organizacje partyjne.

Zapewnienie wysokiego poziomu ideowo - wychowawczego egzaminu i prac dyplomowych z tych przedmiotów, ich wysokich walorów ideowo-wychowawczych i praktyczno-użytecznych

jest ważnym zadaniem naszej akademii.

Towarzysze delegaci !

W tym roku wypracowaliśmy w akademii założenia i program kształtowania szeroko pojętej kultury kadry i słuchaczy. Obecnie wprowadzamy zasady tego programu do praktyki społecznej w środowisku akademickim.

Cele w zakresie kulturalnego rozwoju kadry - nakreślone przez Ministra Obrony Narodowej w październiku 1974 roku - zamierzamy osiągnąć między innymi przez traktowanie działalności w tej sferze jako istotnego instrumentu postępu w pracy dydaktycznej, ideowo-wychowawczej i dowodzenia.

Przewidujemy, że wielopłaszczyznowa, programowa działalność kadry naukowo-dydaktycznej ASG na rzecz kształtowania kultury dowodzenia, służby sztabów i szkolenia wojsk - realizowana w toku procesu dydaktyczno-wychowawczego przyczyni się do podniesienia stopnia doskonałości pracy dowódczej, sztabowej i stosunków międzyludzkich oraz - pośrednio - do sprawniejszego funkcjonowania i efektywniejszego działania jednostek i związków taktycznych.

Natomiast osiągnięcie celów kształcenia pozalekcyjnego, programowej nauki własnej oraz samokształcenia - w naszym odczuciu - pogłębi i poszerzy proces rozwoju osobowości kadry i słuchaczy, umożliwi zaspokajanie ich potrzeb estetyczno-kulturalnych i rekreacyjno-rozrywkowych, a także zapewni rozwijanie indywidualnych zainteresowań i zamiłowań.

x

x

x

Kolejnym ważnym zadaniem jest realizacja uchwały XVI

Plenum KC oraz treści końcowego przemówienia I Sekretarza, zawierających perspektywiczny program pracy ideowo-politycznej i organizacyjnego umacniania partii, jako przewodniej siły budownictwa socjalistycznego. Oba te dokumenty precyzyjnie określają wymogi wobec członków partii i stanowią cenne źródło ideowego uzbrojenia partii.

Gruntowne zapoznanie się z problematyką XVI Plenum, korzystanie z jego dorobku i wdrażanie treści tych dokumentów jest obowiązkiem wszystkich członków partii a w szczególności nowowybranego KU.

x

x

x

Obecnie prowadzona jest akcja opiniowania kadry przez służbowych przełożonych, ale nie zwalnia to od aktywnego udziału organizacji partyjnych w tej ważnej kampanii.

Cncemy, aby nowo wybrane władze partyjne czuły się współodpowiedzialne za wnikliwą i sprawiedliwą ocenę ludzi, za popularyzację i forsowanie w górę najlepszych, by piętnowały zaniedbujących się w wykonywaniu obowiązków służbowych, współtworzyły klimat obiektywnej oceny i popierały decyzje personalne.

Towarzysze !

Akademicka Organizacja Partyjna wraz z całą partią i narodem polskim realizuje ambitne zadania ostatniego roku bieżącej pięciolatki.

Cały nasz wysiłek koncentrujemy na możliwie najlepszym wykonaniu zadań uchwalonych przez VI Zjazd PZiR oraz zadań zawartych w Dyrektywie LON i wytycznych Komendanta ASG na 1975r

W niedługim czasie obchodzić będziemy 20-lecie podpisania Układu Warszawskiego i 30-lecie zwycięstwa nad faszyzmem w II wojnie światowej. Merytoryczne wartości obu tych rocznic omówiliśmy kilka dni temu na konferencji ideowo-teoretycznej. Jednak ich sens znaczeniowy - w oparciu o treść Uchwały Biura Politycznego KC PZPR w sprawie tegorocznych obchodów DNIA ZWYCIĘSTWA - będziemy nadal eksponować, ugruntowując patriotyczne i internacjonalistyczne postawy naszego kolektywu i angażując członków akademickiej organizacji partyjnej w przedsięwzięciach związanych z tymi doniosłymi rocznicami.

Wybiegamy też myślą naprzód do zbliżającego się VII Zjazdu naszej partii. Zjazd ten - tak jak przystoi kolektywowi Akademii Sztabu Generalnego WP - powitamy wzorową i pełną realizacją podjętych zobowiązań i czynów zjazdowych, a także wysokimi wynikami w nauce, służbie i pracy - ku chwale kierowniczej siły naszego narodu - Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im.gen.broni K.Swirczewskiego

KOMITET UCZELNIANY PZPR

U C H W A Ł A
XV KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ

WARSZAWA

marzec

1975 r.

Delegaci na XV Konferencję Partyjną Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Akademii Sztabu Generalnego WP, po zapoznaniu się z referatem sprawozdawczym Komitetu Uczelnianego i oceną jego dwuletniej działalności przez Szefa Sztabu Generalnego WP, a także po wysłuchaniu dyskusji stwierdzają jednomyślnie, że w ubiegłej kadencji zarówno Komitet Uczelniany, jak i cała akademicka organizacja partyjna działały zgodnie z uchwałami VI Zjazdu i kolejnych posiedzeń plenarnych KO partii, postanowieniami I Krajowej Konferencji Partyjnej, wytycznymi GZP oraz uchwałą XIV Konferencji Partyjnej ASG.

Komitet Uczelniany i wszystkie podstawowe organizacje partyjne potrafiły umiejętnie wiązać codzienną działalność partyjną z zadaniami stawianymi naszej uczelni przez Ministra Obrony Narodowej, Szefa Sztabu Generalnego WP i Komendanta Akademii.

Dzięki sprawnemu działaniu Komitetu Uczelnianego udało się z powodzeniem wykorzystać wydarzenia polityczne, a zwłaszcza XXX rocznicę narodzin naszej Ojczyzny - Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz XXX rocznicę historycznej bitwy pod Lenino do rozwinięcia wśród wszystkich pracowników Akademii dynamicznej pracy ideowo-politycznej i wychowawczej, której wymiernym rezultatem obok rzetelnej pracy programowej było masowe podejmowanie oraz realizacja przez kadrę, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych licznych zobowiązań obejmujących wszystkie dziedziny działalności naszej Uczelni.

Właściwa była również organizacja pracy wewnątrz Komitetu Uczelnianego. Powołany przez Komitet Uczelniany sekretariat,

4 stałe zespoły problemowe oraz organizowane doraźnie komisje umożliwiły z jednej strony objęcie całokształtu działalności zarządzonej Uczelni, a z drugiej szybkie reagowanie na zaistniałe problemy.

Komitet Uczelniany konsekwentnie przestrzegał leninowskich norm życia partyjnego, rozwiązując stojące przed nim zadania w sposób kolegialny, w oparciu o szeroko stosowaną krytykę i samokrytykę. Szczególne słowa uznania należy skierować pod adresem tow.tow. pracujących w sekretariacie KU.

Mimo ewidentnych osiągnięć, w pracy Komitetu Uczelnianego i podstawowych organizacji partyjnych ujawniły się niedociągnięcia, które obniżyły efektywność działania partyjnego. Do nich należy zaliczyć:

1. Zbyt małe jeszcze przywiązywanie uwagi w niektórych środowiskach do szkolenia partyjnego /szczególnie kandydatów i młodych członków partii/.
2. Niedocenianie potrzeby pracy społecznej przez niektóre ogniska służbowe uczelni.
3. Niedocenianie przez część towarzyszy roli dyscypliny jako środka wychowawczego.
4. Niewystarczająca jeszcze praca aparatu kwaternistrzowskiego i służby zdrowia w zakresie poprawy żywienia, zaopatrzenia, warunków sanitarnych i remontów pomieszczeń służbowych.

Najbliższe dwa lata, to okres, w którym przed wszystkim pracownikami Akademii, a zwłaszcza przed członkami Partii

stanie wiele bardzo trudnych i szczególnie odpowiedzialnych zadań, a przede wszystkim: przygotowanie do VII Zjazdu Partii i wcielenie w czyn jej uchwał, urocznicze obchody XXX rocznicy zwycięstwa nad faszyzmem i XX rocznicy podpisania Układu Warszawskiego oraz realizacja zarówno postanowień nakreślonych i zaakceptowanych przez całą społeczność akademicką w " Programie rozwoju ASG w latach 1976-1990 ", jak i zadań wynikających z referatów problemowych Szefa Sztabu Generalnego WP i Komendanta Akademii Sztabu Generalnego WP wygłoszonych na XV Konferencji PZPR ASG.

Realizacja tych zadań będzie wymagała pełnej mobilizacji wszystkich członków Partii oraz wyzwolenia ogromnej energii twórczej, inicjatywy całego kolektywu akademickiego i wszystkich istniejących rezerw.

W tej sytuacji XV Konferencja Partyjna ASG zobowiązuje nowo wybrany Komitet Uczelniany oraz wszystkie podstawowe organizacje partyjne do zwrócenia szczególnej uwagi na główne zadania wynikające w podstawowych dziedzinach działania partyjnego.

I. W dziedzinie pracy ideowo-politycznej i wewnątrzpartyjnej.

naależy:

1. W dalszym ciągu z całą konsekwencją wcielać w życie zasadę

"każdy oficer członek partii wykształconym marksistą". *Należy w związku z tym doskonaląc system ekonomicznej edukacji i szkolen partyjnych i informację politycznych. Wzrost i tym samym zwiększając współodpowiedzialność podstawowych organizacji*

partyjnych i przełożonych służbowych za jej realizację.

2. Wzbogacić treść zebrań partyjnych tematyką ideologiczną, i innych

na formę pracy POP i grup partyjnych.
nakładając obowiązek ich organizowania przynajmniej raz w miesiącu.

na kwartał.

41
V
3. Umacniać autorytet i rolę Partii, jako siły kierowniczej we wszystkich dziedzinach życia i działalności Akademii oraz inspirować aktywną działalność wszystkich organizacji społecznych działających na naszym terenie.

57
43
4. Inspirować działalność mającą na celu propagowanie rzeczywistego wkładu naszych Sił Zbrojnych, ruchu oporu oraz organizacji partyjnych i społecznych w narodowym i społecznym wyzwoleniu naszej Ojczyzny oraz w zwycięskim zakończeniu II wojny światowej. *Przyścisłe przyjaźni i braterstwo ze Zw. Radk. i innymi narodami wspólnoty socjalistycznej. Rozwijajcie patriotyzm i odwagę w walce z wrogiem.*

81
46
5. Kształtować wśród członków partii poczucie odpowiedzialności za wykonywanie swoich obowiązków oraz rzetelny stosunek do dyscypliny partyjnej; zagadnienia te należy systematycznie analizować na posiedzeniach Komitetu Uczelnianego przynajmniej dwa razy w roku. *Pracujcie w sposób uczciwy i partyjny. Jednakowo dla wszystkich.*

6. Inspirować i organizować spotkania i narady partyjne z udziałem przedstawicieli różnych środowisk Uczelni. ✓

46
7. Kształtować atmosferę sprzyjającą rozwijaniu i stosowaniu krytyki i samokrytyki w codziennym działaniu partyjnym, zdecydowanie przeciwdziałać wszelkiemu tkwieniu krytyki występując jednocześnie przeciwko jej wykorzystaniu w celach osobistych. *Umacniać niewzruszone zasady działania PZPR jako centralnego elementu i domu dla wszystkich partyjnych.*

4, 51
8. W dalszym ciągu wpływać na właściwe kształtowanie się stosunków międzyludzkich, dyscypliny, postawy *obywatelskiej i własnej postawy w rodzinie w niepełnym zakresie i w pełni w szkole i w domu.*

9. Dokonywać na posiedzeniach Komitetu Uczelnianego i Egzekutywy okresowych ocen pracy podstawowych organizacji partyjnych oraz ich komitetów.

62, 63.
10. W dalszym ciągu prowadzić szeroką pracę ideowo-polityczną *w celu kreowania naukowych środowisk i kulturalnej pracy wychowawczej* i organizacyjną w celu pozyskania nowych członków Partii, szczególnie spośród żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych.

- 43
11. Kontynuować eksperyment polegający na ^{tworzeniu} ~~tworzeniu~~ podstawowych organizacji partyjnych ~~wspólnych~~ dla słuchaczy i kadry na bazie katedr, którym podporządkowane są kursy. *Wspólne organizacje partyjne witalne rozwijane patriotycznie i inkubacja*
- 43
12. Kontynuować i rozwijać współpracę z terenowymi instytucjami partyjnymi, paramilitarnymi i administracyjnymi oraz zakładowymi organizacjami dzielnicy Praga-Południe *opierając ją na konkretnych założeniach.* *w interesie pogłębiania roli wojska ce społeczeństwu.*

II. W dziedzinie pracy dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej należy:

1. Inspirować i rozwijać twórczą inicjatywę grup partyjnych i POP dla jak najlepszego wykonania zadań wynikających z dyrektyw i rozkazów Ministra Obrony Narodowej, Szefa Sztabu Generalnego WP oraz wytycznych organizacyjno-szkoleniowych komendanta do działalności ASG w poszczególnych latach.
2. Inspirować przodownictwo i współzawodnictwo członków partii i bezpartyjnych w zakresie doskonalenia : metod kształcenia i wychowania słuchaczy oraz działalności naukowej. Rozwijanie akcji popularyzacji dorobku dydaktyczno-wychowawczego i naukowego Akademii Sztabu Generalnego WP zarówno w sferach zbrojnych, jak i wśród uczelni cywilnych.
3. Inspirować formy i metody coraz ściślej i efektywniejszej współpracy z wojskami, innymi akademiemi oraz z Wyższymi Szkołami Oficerskimi nad którymi sprawujemy patronat.
4. Inspirować zebrania POP i grup partyjnych poświęcone ocenie działalności dydaktycznej, wychowawczej, naukowej, publicystycznej, racjonalizatorskiej i nowatorskiej członków partii oraz podnoszenia przez nich kwalifikacji fachowych i pedagogicznych.

5. Uaktywnić współpracę komitetów POP i kadry z komitetami POP słuchaczy w zakresie poszukiwania skuteczniejszych form i sposobów nauczania, wychowania, umacniania dyscypliny, i przestrzegania tajemnicy wojskowej oraz upowszechniać dobre doświadczenia w tym zakresie.
6. Zwiększyć wśród słuchaczy poczucie partyjnej odpowiedzialności za wyniki osiągane podczas studiów, wyzwalać inicjatywę w poszukiwaniu nowych form indywidualnego i zespołowego uczenia się oraz pogłębiania wiedzy ogólnej i taktyczno-operacyjnej, a także kształtować rzetelne podejście do rozwijania przodownictwa i współzawodnictwa.

III. W dziedzinie problematyki gospodarczej i socjalno-bytowej należy:

1. Doskonalić formy i metody partyjnego współdziałania i współpracy z ogniwami służbowymi we wszystkich przedsięwzięciach zmierzających do poprawy warunków pracy i życia uczelni, zapewnić w nich aktywny udział członków partii.
2. Systematycznie oceniać działalność poszczególnych ogniw gospodarczych i społeczno-socjalnych zwracając szczególną uwagę na prawidłowość gospodarowania mieniem wojskowym oraz partyjne zaangażowanie i odpowiedzialność towarzyszy za realizację zadań związanych z ich odcinkami pracy.
3. Inspirować za pośrednictwem członków Partii podejmowanie przez całą społeczność akademicką czynów społecznych w celu wykonania konkretnych zadań wynikających z "Perspektywicznego programu rozwoju ASG" i potrzeb bieżących.
4. Utrzymywać ścisłą więź pomiędzy Komitetem Uczelnianym a komisjami społecznymi, udzielając im partyjnej pomocy

i inspirując działanie.

XV Konferencja Partyjna ASG zobowiązuje nowo wybrany Komitet Uczelniany do opracowania planu realizacji niniejszej uchwały i wniosków z konferencji do dnia 15 kwietnia 1975 r. Plan realizacji i uchwał omówić na wspólnym posiedzeniu Komitetu Uczelnianego i Rady Naukowej przy współudziale zaproszonych przedstawicieli Sztabu Generalnego WP i IO MON.

Skład Komitetu PZPR ASG WP wybranego na XV Konferencji

Sprawozdawczo-Wyborczej

1. tow. BARTUSZEK Stanisław - sekretarz
2. " SOBRIEWICZ Henryk - z-ca sekretarza
3. " SZUFLITA Zbigniew - z-ca sekretarza
4. " KAZIMIEROWSKI Daniel - członek egzekutywy
5. " SIEMASZKIEWICZ Władysław - członek egzekutywy
6. " JUREWICZ Zbigniew
7. " KACZMAREK Julian
8. " BARTOCHA Władysław
9. " MACKIEWICZ Romuald
10. " GRZECA Wiesław
11. " PARASKEWICZ Aleksander
12. " KARŁOŚCZKA Wincenty
13. " KOŚCICZAK Jan
14. " FACIEWICZ Stanisław
15. " CZUBIŃSKI Eugeniusz
16. " KABAŃSKI Aleksander
17. " BOSEK Kazimierz
18. " GRZYMACZEWSKI Józef

Zastępcy członków Komitetu:

1. tow. BUCENY Józef
2. " KOTEC Henryk
3. " KRZEMIENI Tadeusz
4. " PIETRUSKI Henryk
5. " PIACHTA Henryk
6. " RADOŃ Adam
7. " RESIOWSKI Mieczysław

Wystąpienie nowo wybranego sekretarza Komitetu PZPR ASG WP

Szanowni Towarzysze !

W imieniu nowo wybranego Komitetu Uczelnianego i własnym,
dziękuję towarzyszom za okazane nam zaufanie. Dołożymy wszelkich starań, by nałożone na nas obowiązki wypełnić należycie.

Przy tej okazji pragnę zwrócić uwagę wszystkim na fakt, że wyniki mojej pracy i całego KU zależą w dużej mierze od pracy Komitetów POP, grupowych partyjnych, a przede wszystkim od postawy i pracy wszystkich członków i kandydatów naszej akademickiej organizacji partyjnej.

Dlatego też zwracam się do wszystkich członków partii, za Waszym pośrednictwem towarzysze delegaci i zaproszeni goście, apelując abyśmy dołożyli wszelkich starań i wykonali należycie stojące przed nami niełatwe zadania.

Faktem jest, że zadania te są trudne i odpowiedzialne, ale na miarę naszych możliwości, a ponadto ich realizacja przypada na ostatni rok bieżącej pięcioletki i pierwszy nowego planu pięcioletniego. W okresie tym odbędą się obchody 30-lecia zwycięstwa nad hitlerowskim faszyzmem, 20-lecia podpisania Układu Warszawskiego oraz obrady VII Zjazdu naszej partii. Wydarzenia te jeszcze bardziej powinny nas mobilizować do należytej realizacji tych ambitnych zadań.

Dalsza nasza praca koncentrować się będzie nad doprowadzeniem postanowień konferencji do wiadomości wszystkich członków partii, opracowaniu planu i sposobów konsekwentnej realizacji uchwały, by kolejna Konferencja partyjna oceniła naszą pracę wysoko.

Pozwólcie towarzysze, że w Waszym imieniu podziękuję ustępującemu KU za duży wkład pracy, nieszczędzenie czasu i sił dla rozwiązywania problemów nurtujących naszą organizację partyjną.

Jeszcze raz dziękuję towarzyszom.

Wykonano w 40 egz.

